

Exodus 90 - Česká verze

Exodus 90

Pokud preferuješ tištěnou verzi Exodusu, pak jsi zde správně. Tato verze je připravená na tisk tak, aby se dobře četla. Užij si ji a i s ní i celý Exodus 90!

Úkony (ukazatel cesty) pro 1. týden

Místo: Egypt (jste v Egyptě)

Tento týden se ocitnete s Izraelity v Egyptě. Egyptské prostředí se za celá staletí stalo nepřátelským a utlačujícím, a přesto jste zůstali k otroctví slepí. Naštěstí byl Mojžíš pověřen, aby vám zvěstoval pravdu. Jste ochotni uznat, že vás Egypt zotročil? Řeknete-li „ano“, bude od vás požadována kompletní změna života.

1. Vzdejte se kontroly

Disciplíny Exodus 90 vám poskytují příležitost vzdát se kontroly nad svým životem a předat ji Bohu. Učte se nově svěřovat kontrolu do Božích rukou. Jako by rytíř položil svůj meč na oltář a na oplátku by obdržel Boží moc, musíte udělat totéž.

2. Zavázat se k vašemu bratrstvu

Tahle cesta je těžká. Budete vyzkoušeni a testováni. Budete potřebovat své bratry a oni budou potřebovat vás. Týdenní setkání jsou nutností. Modlete se jako Izraelité, kteří byli zachráněni jako kmen (a ne jednotlivě), aby Bůh vysvobodil vaše společenství a také všechny lidi, kteří čekají na vysvobození ze závislosti, sobectví, apatie a ovládnutí.

3. Najít si čas pro každodenní modlitbu

Strávit hodinu času v modlitbě každý den. Pokud je to nemožné, trávit co nejvíce času, jak je to možné, s minimálně dvaceti minutami tiché modlitby denně. Je dobré si naplánovat konkrétní čas během dne, nebo toho pravděpodobně zanecháte.

4. Buďte radostní

Přijali jste Kristův plán svobody. Ano, bude to těžké, ale to by vás nemělo zarmoutit. Spíše se těšte z naděje na svobodu, která vás čeká. Boží pozvání do tohoto duchovního cvičení by vám mělo přinést bohatou radost.

5. Každou noc zkoumejte svůj den

Exodus 90 obsahuje mnoho disciplín, na které můžete každým dnem odpovídat „ano“. Na konci každého dne před usnutím si naleznete čas na to, abyste si prošli a zkoumali svůj den. To vám pomůže nejen úspěšně přistupovat na jednotlivé disciplíny, ale také vám pomůže vidět váš pokrok, který jste udělali na cestě ke svobodě. (Jak na to se dozvíte v příručce Exodu v sekci „Jak se modlit noční examen“). Možná verze Examenu přímo zde.

Modlitba

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Když se učedníci zeptali Ježíše, jak se mají modlit, naučil je „Otče náš“ (viz Lukáš 11: 1–4, Matouš 6: 9–13). Připojte se ke svým bratrům Exodu po celém světě a každý den se modlete tuto mocnou modlitbu za výše uvedené úmysly.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Amen.

1 Den 1 - JEDINĚ BŮH PŘINÁŠÍ SVOBODU

Jste v Egyptě

Jste ochotni přijmout, že Egypt vás zotročil? „Ano“ bude vyžadovat úplnou změnu ve vašem způsobu života.

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Vzdejte se kontroly
2. Zavázejte se svému bratrstvu
3. Najít si čas pro každodenní modlitbu
4. Buďte radostní
5. Každou noc zkoumejte svůj den

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 1, 1-7

¹Toto jsou jména synů Izraelových, kteří přišli do Egypta s Jákobem; každý přišel se svou rodinou: ²Rúben, Šimeón, Lévi a Juda, ³Isachar, Zabulón a Benjamín, ⁴Dan a Neftalí, Gád a Ašer. ⁵Všech, kdo vzešli z Jákobových beder, bylo sedmdesát. Josef už byl v Egyptě.

⁶Potom zemřel Josef a všichni jeho bratři i celé to pokolení. ⁷Ale Izraelci se rozplodili, až se to jimi hemžilo, převelice se rozmnožili a byli velice zdatní; byla jich plná země.

Reflexe

Začínáme náročnou cestu od otroctví ke svobodě rozjímáním nad úvodním odstavcem starověké knihy Exodus - příběhu cesty Božího lidu z Egyptského otroctví ke svobodě.

Na první pohled se můžeme podívat nad tím, jak by nám právě tento úryvek mohl být užitečný. Ale nepodceňujme Boží slovo!

Vzhledem k tomu, že kniha Exodus je příběhem cesty Izraelitů z otroctví, mělo by nám připadat zvláštní, že Izraelité byli „mimořádně silní; takže země byla jimi naplněna.“ Jak se dozvíme při další četbě, egyptský faraon se dokonce Izraelitů bál. Jak je tedy možné, že byli Izraelité zotročeni, když byli „mimořádně silní“? Proč nepovstali a neosvobodili se? Jak to, že navzdory své velké síle zůstali zotročeni tyranem?

Kniha Exodus, jak uvidíme, je také naším příběhem. Tento starodávný text není jen historií Izraelitů. Je to také určitá metafora moderního muže. Jsme-li zotročeni chůlím, technologiemi, jídlem, pitím nebo něčím jiným, nacházíme se ve stejném otroctví. Ve skutečnosti

to, že jsme zotročeni, neznamená, že jsme slabí. Ve většině případů jsou naše mozky a těla ve skutečnosti docela silné. Jenže je více než pravděpodobné, že právě síla je tím pravým důvodem, proč jsme se nechali zotročit.

Muži jsou silní, ale když se snaží vypořádat se s životem a jeho mnoha obtížemi, vrhnou se dychtivě po čemkoliv, co jim přinese útěchu a bezpečí. V průběhu svého života (a zejména v mladém věku) objeví a začnou využívat věci nebo činnosti, o nichž si myslí, že je učiní šťastnými. Užívají těchto věcí, protože je vnímají jako prospěšné (pro svůj život). Jenže postupem času si začínají uvědomovat, že byli podvedeni. Zjistí, že jim tyto věci nepomáhají, že jim nepřinášejí štěstí, po kterém touží. Ale i když pak velmi touží po svobodě, jejich mozek i nadále požaduje to, k čemu byl veden, že je to prospěšné. Pravdu sice objeví, ale chybí vůle. Ale to není ostuda. Závislý muž není slabý. Může být naopak velmi silný. A stejně jako Izraelité je v této situaci schopen pochopit jednu z největších pravd Písma svatého: jedině Bůh nás může vysvobodit. Izraelité byli mimořádně silní, ale nedokázali se osvobodit. Moderní muž to zjišťuje také.

Kolikrát jste se pokoušeli „osvobodit se“, jen abyste zjistili, že to nejde? Tisíckrát? Když začínáme tuto cestu, nikdy (zdůrazňuji nikdy) nezapomeňte na tuto úžasnou pravdu: vy to můžete zvládnout ... ale bude to Bůh, kdo vás osvobodí.

2 Den 2 - KAŽDODENNÍ ÚKOLY MOHOU MUŽE ZATĚŽOVAT A OSLABOVAT

Jste v Egyptě

Jste ochotni přijmout, že Egypt vás zotročil? „Ano“ bude vyžadovat úplnou změnu ve vašem způsobu života.

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Vzdejte se kontroly
2. Zavázejte se svému bratrstvu
3. Najít si čas pro každodenní modlitbu
4. Buďte radostní
5. Každou noc zkoumejte svůj den

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 1, 8-14

⁸V Egyptě však nastoupil nový král, který o Josefovi nevěděl. ⁹Ten řekl svému lidu: „Hle, izraelský lid je početnější a zdatnější než my. ¹⁰Musíme s ním nakládat moudře, aby se nerozmnožil. Kdyby došlo k válce, jistě by se připojil k těm, kdo nás nenávidí, bojoval by proti nám a odtáhl by ze země.“ ¹¹Ustanovili tedy nad ním dráby, aby jej ujařmovali robotou. Musel stavět faraónovi města pro sklady, Pitom a Raamses. ¹²Avšak jakkoli jej ujařmovali, množil se a rozmáhal dále, takže měli z Izraelců hrůzu. ¹³Proto začali Egypťané Izraelce surově zotročovat. ¹⁴Ztrpčovali jim život tvrdou otročinou při výrobě cihel a všelijakou prací na poli. Všechnu otročinu, kterou na ně uvalili, jim ještě ztěžovali surovostí.

Reflexe

Kniha Exodus je fascinující tím, že je to skutečně příběh každého člověka, což můžeme jasně vidět v dnešním úryvku Písma.

Egypťané byli plni obav, že by se hebrejský lid mohl stát „příliš mocným“, než aby ho mohli ovládat, a že by mohl „bojovat proti nim“ (Egypťanům). Egypťané na to šli chytře. „Ustanovili nad nimi úkoláře (dráby), aby je trápili těžkými břemeny.“ Jinými slovy, zaměstnávali muže úkoly, mnoha úkoly. Jak byli Izraelité stále více zatěžováni každodenní prací, přestali se zajímat o svou svobodu a moc.

Žádný člověk nemůže být hrdinou, když je tak zatížen, že ani nemá čas vzhlédnout a zvažovat svou situaci. A tak Izraelité pracovali pro svého pána ještě usilovněji, ale tím nečekaně rostla jejich moc, i když zůstávali stále zotročení.

Zamyslete se nad tím, jaké „cihly a malty“ používá Dráb (ten Zlý) ve vašich životech, aby vás ovládal, aby vás udržel daleko od vašeho pravého synovství, abyste se nestali příliš silnými. Stejně jako faraon, závistivý k moci, je lstivý v metodách, které používá, aby nás držel. Přemýšlejte nad „maltou a cihlami“, které vás obklopují: nekonečná práce, zběsilá činnost, neustálý tlak na to, abyste se dostali dopředu. A zamyslete se nad všemi ostatními věcmi, které ďábel používá k tomu, aby vás zotročil: alkohol, pornografie, chtíč, pýcha, strach z neúspěchu, konkurence s ostatními, peníze, sport a postavení. . . Všechny tyto věci způsobují, že se váš život stává hořkým a smutným.

Ale nemusíte být jimi utlačováni. Rozhodnutí o jejich odstranění vás naučí, že můžete žít bez nich a můžete uniknout jejich poutům, když vás odvádějí od důležitějších věcí. Je jasné, že muži mají mnoho povinností. Ale většině moderních mužů by velmi prospělo zjednodušení jejich života.

Zkus dnes strávit čas přemýšlením nad oblastmi, kde by mohl být tvůj život zjednodušen. Pozvi Pána do tohoto rozhovoru a zapiš si své závěry. Jedná se o počáteční krok ke svobodě.

Poznámka pro ženaté muže: Jakákoli zjednodušení nebo změny ve vašem způsobu života by měly být konzultovány a prodiskutovány s vaší manželkou.

3 Den 3 - POSUNOUT SE VPŘED

Jste v Egyptě

Jste ochotni přijmout, že Egypt vás zotročil? „Ano“ bude vyžadovat úplnou změnu ve vašem způsobu života.

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Vzdejte se kontroly
2. Zavázejte se svému bratrstvu
3. Najít si čas pro každodenní modlitbu
4. Buďte radostní
5. Každou noc zkoumejte svůj den

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 1, 15-22

¹⁵Egyptský král poručil hebrejským porodním bábám, z nichž jedna se jmenovala Šifra a druhá Púa: ¹⁶„Když budete pomáhat Hebrejkám při porodu a při slehnutí zjistíte, že to je syn, usmrťte jej; bude-li to dcera, aťsi je naživu.“ ¹⁷Avšak porodní báby se bály Boha a rozkazem egyptského krále se neřídily. Nechávaly hochy naživu. ¹⁸Egyptský král si porodní báby předvolal a řekl jim: „Co to děláte, že necháváte hochy naživu?“ ¹⁹Porodní báby faraónovi odvětily: „Hebrejky nejsou jako ženy egyptské; jsou plné života. Porodí dříve, než k nim porodní bába přijde.“ ²⁰Bůh pak těm porodním bábám prokazoval dobrodiní a lid se množil a byl velmi zdatný. ²¹Protože se porodní báby bály Boha, požehnal jejich domům. ²²Ale faraó všemu svému lidu rozkázal: „Každého syna, který se jim narodí, hod'te do Nilu; každou dceru nechte naživu.“

Reflexe

Faraon měl tak velké obavy z toho, aby se Izraelité neosvobodili ze svého zotročení, že nařídil porodním bábám, aby udělaly něco naprosto zvláštního - aby zabily každého chlapce, kterého porodí, a tím aby udusily budoucnost Izraele. Zatímco porodní báby se tomuto požadavku hrdinně vyhýbají, faraon je neúprosný a vyzývá k utopení dětí mužského pohlaví v řece Nil.

Svatý Metoděj považuje faraóna za „předobraz ďábla“. Stejně jako faraón nařídil zabití izraelských chlapců, ďábel se pokouší zabít lidskou ctnost. Vysvětluje, že vody Nilu jsou

obrazem našich vášní a ten zlý chce, aby se naše duše vrhly do těchto vod, aby se utopily. Každý člověk zná bolest vnitřního udušení: osamělost pornografie, prázdnota alkoholu, nuda neprozkoumaného života a nekonečná snaha o zábavu.

Dnes je třetí den vašeho odhodlání osvobodit se od těchto věcí. To, co vás kdysi zotročovalo, je nyní prostředkem, díky němuž se stáváte svobodnými, pokud se toho snažíte zbavit.

Svatý Augustin si všímá jisté ironie v příběhu Exodus: Izraelci kráčeli vodami Rudého moře na svobodu. Ti, kteří byli zotročeni a odsouzeni k utonutí, nyní procházejí mořem na cestě ke svobodě.

Naše kultura nás obklopuje neustálým vybízením k bezduchým a ničivým požitkům. I když se od nich vzdalujeme, připadá nám, jako bychom jimi procházeli. V tom se podobáme Izraelitů, kteří procházeli Rudým mořem a měli dvě obří vodní stěny - po levici a pravici.

Ale když Boží síla otevírá cestu, naším jediným úkolem je pokročit vpřed. Děkujte Pánu, že vám dnes otevřel cestu, a získejte odvahu jít kupředu.

4 Den 4 - DAR NOVÉHO ŽIVOTA

Jste v Egyptě

Jste ochotni přijmout, že Egypt vás zotročil? „Ano“ bude vyžadovat úplnou změnu ve vašem způsobu života.

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Vzdejte se kontroly
2. Zavázejte se svému bratrstvu
3. Najít si čas pro každodenní modlitbu
4. Buďte radostní
5. Každou noc zkoumejte svůj den

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 2, 1-10

¹Muž z Léviho domu šel a vzal si lévijskou dceru. ²Žena otěhotněla a porodila syna. Když viděla, jak je půvabný, ukrývala ho po tři měsíce. ³Ale déle už ho ukrývat nemohla. Proto pro něho připravila ze třtiny ošatku, vymazala ji asfaltem a smolou, položila do ní dítě a vložila do rákosí při břehu Nilu. ⁴Jeho sestra se postavila opodál, aby zvěděla, co se s ním stane. ⁵Tu sestoupila faraónova dcera, aby se omývala v Nilu, a její dívky se procházely podél Nilu. Vtom uviděla v rákosí ošatku a poslala svou otrokyni, aby ji přinesla. ⁶Otevřela ji a spatřila dítě, pláčícího chlapce. Bylo jí ho líto a řekla: „Je z hebrejských dětí.“ ⁷Jeho sestra se faraónovy dcery otázala: „Mám jít a zavolat kojnou z hebrejských žen, aby ti dítě odkojila?“ ⁸Faraónova dcera jí řekla: „Jdi!“ Děvče tedy šlo a zavolalo matku dítěte. ⁹Faraónova dcera jí poručila: „Odneseš to dítě, odkoj mi je a já ti zaplatím.“ Žena vzala dítě a odkojila je. ¹⁰Když dítě odrostlo, přivedla je k faraónově dceři a ona je přijala za syna. Pojmenovala ho Mojžíš (to je Vytahující). Řekla: „Vždyť jsem ho vytáhla z vody.“

Reflexe

Když se v našem životě nebo v životě Božího lidu stane něco nepředvídaného a radikálního, můžeme si být téměř jisti, že to jedná Bůh. Vidíme to i v dnešním úryvku z Písma.

Izraelité jsou zotročeni v Egyptě a nemají téměř žádnou naději, že se někdy dočkají svobody, když tu najednou Bůh vzbudí osvoboditele. Jak uvidíme v následujících dnech, narození Mojžíše a jeho povolání jako osvoboditele je předzvěstí velkého osvoboditele, který přijde: Ježíše Krista.

Již nyní můžeme začít vidět podobnosti mezi těmito dvěma postavami: Mojžíš je zplozen nejmenovaným mužem, je to "hodné" dítě a je na tři dny umístěn v koši na řece. Připomeňme si, že u Marie bylo zjištěno, že "čeká dítě" bez pomoci svého snoubence.

Oba jsou hodné děti: o Ježíšovi čteme, že poté, co byl nalezen v chrámu, „poslouchal je (Josefa a Marii) a prospíval na duchu i na těle a byl milý Bohu i lidem.“ (Lk 2,51-52).

Všimněte si také, že obě děti byly zachráněny před bezohlednými a paranoidními vůdci, kteří se je snažili raději zabít, než aby ztratili svou moc (Mt 2,16). Číslo tři by mělo vyvolat vzpomínku na mnoho událostí v Kristově životě: tři dny, kdy se dítě ztratí a najde v chrámu, tři dny, kdy je Kristus v hrobě, jeho veřejné působení začalo v jeho třicátém roce.

Ježíš se zjeví jako nový osvoboditel a bude hrát velkou roli v našem vlastním hledání svobody. A konečně, a to je nejvýznamnější, Mojžíš dostává své jméno, protože faraonova dcera prohlásila: "Vytáhla jsem ho z vody." Mojžíš je tedy v tomto případě zjevením, které je v souladu se skutečností. I vy jste byli vytaženi "z vody", když jste byli pokřtěni, nejspíše jako nemluvně. Byli jste zachráněni z tyranie Zlého a bylo vám dáno vše, co je třeba k tomu, abyste byli synem Nejvyššího.

Mojžíš byl zachráněn skrze vodu, Izraelité byli zachráněni skrze vodu (Ex 14) a i vy jste byli zachráněni skrze vodu křtu. Křest je dnes často opomíjeným přechodovým rituálem. Na milost a moc svátosti křtu se většinou zapomíná. Svatý Pavel přesto trval na svém významu: „Nevíte snad, že všichni, kteří jsme pokřtěni v Krista Ježíše, byli jsme pokřtěni v jeho smrt? Byli jsme tedy křtem spolu s ním pohřbeni ve smrt, abychom – jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých slavnou mocí svého Otce – i my vstoupili na cestu nového života.“ (Řím 6,3-4)

Svoboda, kterou prostřednictvím tohoto exodu hledáte, pramení z nového života, který jste obdrželi při křtu. Ježíš to řekl jasně: "Kdo uvěří a dá se pokřtít, bude spasen...". Udělali bychom tedy dobře, kdybychom si připomněli milost vlastního křtu a "oživili Boží dar, který je v tobě" (2 Tim 1,6), abyste měli vše, co je nezbytné k získání skutečné a trvalé svobody!

Připomeňte si dnes milosti svého křtu a podívejte se na toho, kdo vám tyto milosti dal. Touží ve vás ještě jednou vzbudit dar nového života. Mluvte s ním dnes otevřeně. Poděkujte mu za pozvání na toto duchovní cvičení a zeptejte se ho, proč vám tak velkoryse znovu nabízí dar nového života. Odpověď bude velká láska.

5 Den 5 - MUŽ PRO OSTATNÍ

Jste v Egyptě

Jste ochotni přijmout, že Egypt vás zotročil? „Ano“ bude vyžadovat úplnou změnu ve vašem způsobu života.

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Vzdejte se kontroly
2. Zavázejte se svému bratrstvu
3. Najít si čas pro každodenní modlitbu
4. Buďte radostní
5. Každou noc zkoumejte svůj den

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 2,11-25

¹¹V oněch dnech, když Mojžíš dospěl, vyšel ke svým bratrům a viděl jejich robotu. Spatřil nějakého Egyptana, jak ubíjí Hebreje, jednoho z jeho bratrů. ¹²Rozhlédl se na všechny strany, a když viděl, že tam nikdo není, ubil Egyptana a zahrabal do písku. ¹³Když vyšel druhého dne, spatřil dva Hebreje, jak se rvali. Řekl tomu, který nebyl v právu: „Proč chceš ubít svého druha?“ ¹⁴Ohradil se: „Kdo tě ustanovil nad námi za velitele a soudce? Máš v úmyslu mě zavraždit, jako jsi zavraždil toho Egyptana?“ Mojžíš se ulekl a řekl si: „Jistě se o věci už ví!“ ¹⁵Farao o tom vsutku uslyšel a chtěl dát Mojžíše zavraždit. Ale Mojžíš před faraónem uprchl a usadil se v midjánské zemi; posadil se u studny. ¹⁶Midjánský kněz měl sedm dcer. Ty přišly, vázily vodu a plnily žlaby, aby napojily stádo svého otce. ¹⁷Tu přišli pastýři a odháněli je. Ale Mojžíš vstal, ochránil je a napojil jejich stádo. ¹⁸Když přišly ke svému otci Reúelovi, zeptal se: „Jak to, že jste dnes přišly tak brzo?“ ¹⁹Odpověděly: „Nějaký Egyptan nás vysvobodil z rukou pastýřů. Také nám ochotně navázil vodu a napojil stádo.“ ²⁰Reúel se zeptal svých dcer: „Kde je? Proč jste tam toho muže nechaly? Zavolejte ho, ať pojí chléb!“ ²¹Mojžíš se rozhodl, že u toho muže zůstane, a on mu dal svou dceru Siporu za manželku. ²²Ta porodila syna a Mojžíš mu dal jméno Geršóm (to je Hostem-tam). Řekl: „Byl jsem hostem v cizí zemi.“ ²³Po mnoha letech egyptský král zemřel, ale Izraelci vzdychali a úpěli v otročině dál. Jejich volání o pomoc vystupovalo z té otročiny k Bohu. ²⁴Bůh vyslyšel jejich sténání, Bůh se rozpomněl na svou smlouvu s Abrahamem, Izákem a Jákobem, ²⁵Bůh na syny Izraele pohleděl, Bůh se k nim přiznal.

Reflexe

Muži jsou v tom nejlepším, když jsou skutečně „muži pro druhé“. Zralý a sebeovládající se muž, který je zformovaný Boží rukou, má velkou moc, která vychází z nového života

v něm. Ale to, co dělá muže skutečně velkým, je jeho ochota sloužit druhým, používat svou moc/sílu pro druhé - ať už je to jeho žena, děti, bratři, sousedé, církve nebo země. V moderní době jsme upadli do zlovyku dávat na první místo své vlastní potřeby a touhy, a až na druhé, pokud vůbec, brát v úvahu potřeby ostatních.

V dnešním úryvku z Písma vidíme Mojžíše, jak je solidární s chudými a utlačovanými a jak využívá svou mladickou moc k tomu, aby zasáhl a pomohl druhým. Vidí, že dcery Reuela (Jethra) se nedokážou samy o sebe postarat a postaví se proti darebáckým pastýřům. Když se zaměříme na péči, podporu a obranu slabších a potřebných, Bůh si nás a naši sílu může použít a použije pro dobro druhých. Brzy se o tom přesvědčíme, až Bůh udělá z Mojžíše velkého osvoboditele a soudce svého lidu.

Dnes a denně se musíme odpoutávat od současných kulturních zvyklostí a rozhodnout se (v případě potřeby každý den) překonat své vlastní potřeby ve prospěch lidí kolem nás. Během dnešní modlitby se ptejte sami sebe: „Kdo je na vás závislý? Kdo od vás hledá ochranu nebo pomoc tváří v tvář životním nespravedlnostem a nebezpečím? Kdo se vám svěřil v naději, že mu budete pevnou oporou, mužem, na kterého je spolehnutí? Kdo vám věří, že nebudete jen přihlížet, když bude potřeba se angažovat, a to i když to pro vás bude nepohodlné?

Život má skutečně smysl a význam, když se velkoryse věnujeme druhým, nějaké věci nebo církvi. Jste ochotni takový život žít? Jste ochotni vykročit vpřed a být mužem pro ostatní?

6 Den 6 - BŮH SI NÁS VOLÍ PŘEDTÍM, NEŽ SI MY ZVOLÍME JEJ

Jste v Egyptě

Jste ochotni přijmout, že Egypt vás zotročil? „Ano“ bude vyžadovat úplnou změnu ve vašem způsobu života.

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Vzdejte se kontroly
2. Zavázejte se svému bratrstvu
3. Najít si čas pro každodenní modlitbu
4. Buďte radostní
5. Každou noc zkoumejte svůj den

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 3, 1-6

¹Mojžíš pásal ovce svého tchána Jitra, midjánského kněze. Jednou vedl ovce až za step a přišel k Boží hoře, k Chorébu. ²Tu se mu ukázal Hospodinův posel v plápolajícím ohni uprostřed trnitého keře. Mojžíš viděl, jak keř v ohni hoří, ale není jím stráven. ³Řekl si : „Zajdu se podívat na ten veliký úkaz, proč keř neshoří.“ ⁴Hospodin viděl, že odbočuje, aby se podíval. I zavolal na něho Bůh zprostředku keře: „Mojžíši, Mojžíši!“ Odpověděl: „Tu jsem.“ ⁵Řekl: „Nepřibližuj se sem! Zuj si opánky, neboť místo, na kterém stojíš, je půda svatá.“ ⁶A pokračoval: „Já jsem Bůh tvého otce, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův.“ Mojžíš si zakryl tvář, neboť se bál na Boha pohledět.

Reflexe

Všimněte si způsobu, jakým Bůh a Mojžíš začali své hluboké přátelství. Ne Mojžíš šel hledat a najít Boha. To se stává velmi zřídka, pokud vůbec. Ale byl to Bůh, kdo přišel s Mojžíšem jako první. Mojžíš řeší své každodenní starosti, když se mu Bůh zjeví a dovolí mu odpovědět.

Svatá Terezie z Avily často používala k popisu tohoto jevu příměr se slunečnicí. Když ráno vyjde slunce, jeho paprsky zalijí krajinu a slunečnice k němu otočí hlavu. Může to však udělat pouze tehdy, když na ni svítí slunce. Podobně když se duše obrací k Bohu, je to proto, že Bůh udělal první krok. To je základ duchovního života.

Může existovat tisíc důvodů, proč jste se rozhodli naplnit Exodus 90. Ale nebyli jste to vy, kdo se rozhodl to udělat - byl to Bůh, kdo vás k tomu povolal. Touto výzvou, tímto pozváním k vykonání těchto duchovních cvičení vám Bůh otevřel cestu k hlubšímu vztahu s ním. Během těchto 90 dní je Božím záměrem zjevit se vám více. Tento krok je Jeho, ale je na vás, jak na něj zareagujete. Využijte tento požehnaný čas k tomu, abyste "obrátili hlavu k Bohu" a objevili Ho tak, jak se vám dovolil zjevit.

Volejte dnes k Pánu v modlitbě. Požádejte Ho, aby se vám zjevil více než kdykoli předtím.

7 Den 7 - BŮH DÁVÁ ČLOVĚKU SÍLU

Jste v Egyptě

Jste ochotni přijmout, že Egypt vás zotročil? „Ano“ bude vyžadovat úplnou změnu ve vašem způsobu života.

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Vzdejte se kontroly
2. Zavázejte se svému bratrstvu
3. Najít si čas pro každodenní modlitbu
4. Buďte radostní
5. Každou noc zkoumejte svůj den

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

⁷Hospodin dále řekl: „Dobře jsem viděl ujařmení svého lidu, který je v Egyptě. Slyšel jsem jeho úpění pro bezohlednost jeho pohaněčů. Znam jeho bolesti. ⁸Sestoupil jsem, abych jej vysvobodil z moci Egypta a vyvedl jej z oné země do země dobré a prostorné, do země oplývající mlékem a medem, na místo Kenaanců, Chetejců, Emorejců, Perizejců, Chivejců a Jebúsejců. ⁹Věru, úpění Izraelců dolehlo nyní ke mně. Viděl jsem také útlak, jak je Egypťané utlačují. ¹⁰Nuže pojd', pošlu tě k faraónovi a vyvedeš můj lid, Izraelce, z Egypta. ¹¹Ale Mojžíš Bohu namítal: „Kdo jsem já, abych šel k faraónovi a vyvedl Izraelce z Egypta?“ ¹²Odpověděl: „Já budu s tebou! A toto ti bude znamením, že jsem tě poslal: Až vyvedeš lid z Egypta, budete sloužit Bohu na této hoře.“ ¹³Avšak Mojžíš Bohu namítl: „Hle, já přijdu k Izraelcům a řeknu jim: Posílá mě k vám Bůh vašich otců. Až se mě však zeptají, jaké je jeho jméno, co jim odpovím?“ ¹⁴Bůh řekl Mojžíšovi: „JSEM, KTERÝ JSEM.“ A pokračoval: „Řekni Izraelcům toto: JSEM posílá mě k vám.“ ¹⁵Bůh dále Mojžíšovi poručil: „Řekni Izraelcům toto: ‚Posílá mě k vám Hospodin, Bůh vašich otců, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův.‘ To je navěky mé jméno, jím si mě budou připomínat od pokolení do pokolení. ¹⁶Jdi, shromažď izraelské starší a pověz jim: ‚Ukázal se mi Hospodin, Bůh vašich otců, Bůh Abrahamův, Izákův a Jákobův, a řekl: Rozhodl jsem se vás navštívit, vím, jak s vámi v Egyptě nakládají, ¹⁷a prohlásil jsem: Vyvedu vás z egyptského ujařmení do země Kenaanců, Chetejců, Emorejců, Perizejců, Chivejců a Jebúsejců, do země oplývající mlékem a medem.‘ ¹⁸Až tě vyslechnou, půjdeš ty a izraelští starší k egyptskému králi a řeknete mu: ‚Potkal se s námi Hospodin, Bůh Hebrejů. Dovol nám nyní odejít do pouště na vzdálenost tří dnů cesty a přinést oběť Hospodinu, našemu Bohu.‘ ¹⁹Vím, že vám egyptský král nedovolí jít, leda z donucení. ²⁰Proto vztáhnu ruku a budu bít Egypt všemožnými svými

divy, které učiním uprostřed něho. Potom vás propustí. ²¹Zjednám tomuto lidu u Egyptanů přízeň. Až budete odcházet, nepůjdete s prázdnou. ²²Každá žena si vyžádá od sousedky a spolubydlící stříbrné a zlaté ozdoby a pláště. Vložíte je na své syny a dcery. Tak vypleníte Egypt. “

Reflexe

Bůh dává vysvobození. Vidíme to na příběhu Izraelitů. V dnešním čtení říká Bůh Mojžíšovi, že nejprve propustí Izraelity z ruky Egyptanů. Poté je dovede do „zaslíbené země“, která je ovšem obývána Kennaanci, Chetejci, Emorejci, Perizejci, Chivejci a Jebúsejci – všemi nepřáteli Izraele. Dokážete si představit, co si Mojžíš mohl myslet? „Chceš nás osvobodit od našich otrokářů (což nemůže dopadnout dobře) jenom proto, abys nás mohl dovést doprostřed našich přátel?“ Copak je divu, že chtěl být Mojžíš sám? Ale Bůh, aby dal Mojžíšovi odvalu, dělá něco naprosto nemyslitelného. Zjevuje mu svoje svaté jméno: „Jsem, který jsem.“

V moderním světě jsme zapomněli na důležitost teologie jmen. Ve starověku vědět něčí jméno znamenalo mít nad ním nějakou moc. Proto Adam pojmenoval všechna zvířata v zahradě Edenu. Prohlašoval tím svou nadřazenost nad zvířecí říši (Gen 2,20). Když dává Bůh poznat své jméno Mojžíšovi, také mu tím propůjčuje svou božskou moc. Jak by mohl teď Mojžíš pochybovat o příslibu jemu a jeho lidu? Pouze potřebuje jít za Bohem v důvěře.

Také si povšimněte významnosti úkolu danému Mojžíšovi a zprávy, která mu je dána k předání Izraelitům: „Jsem mě poslal k vám.“ Znovu Mojžíš předznamenává Ježíše Krista. Tak jako byl Mojžíš poslán Bohem k Izraelitům, Kristus byl poslán Otcem k osvobození nás všech. „Neboj se“, říká Ježíš, „jen věř,“ (Lk 8,50). Když procházíte disciplínami Exodu 90, zapíráte se a celou dobu bojujete, mějte oči upřeny na Ježíše. Byl poslán, aby vás vykoupil od vás samotných, vašich hříchů, zotročení. Když bojujete za svobodu v dennodenním boji, Bůh tam bojuje s vámi a pro vás.

Zavolejte na Boha. Čeká, aby vám dal svou moc a sílu.

Úkony (ukazatel cesty) pro 2. týden

Místo: Egypt (jste v Egyptě)

Izraelité jsou daleko od svobody. Mojžíšova a Áronova poslušnost Bohu pouze zhoršila jejich situaci a zvýraznila jejich otroctví více než kdy dříve. Na tomto místě našeho exodu se také naše otroctví stalo viditelnějším. Disciplíny duchovního cvičení zvětšily naši dříve nevědomou náklonnost k lidskému komfortu. Tato rutina nás formuje, ale nejsme ještě vůbec blízko svobody. Proč si stěžujeme život poslušností Bohu? Nebylo by snazší toto duchovní cvičení opustit a zůstat v pohodlí otroctví navěky? Této úvaze čelí Izraelité i my tento týden.

1. Dobře se vyzpovídáte

Pokoušet se začít Exodus 90, aniž bychom šli nejdříve ke zpovědi, je jako pokoušet se vylézt na vrchol nebezpečné americké sopky Mount Rainier s pětadevadesáti kily kamení v krosně. Proveditelné, ale pošetilé. Kříž, který na sebe musíte brát každý den je dost těžký tak, jak je. Nechte Boha vyndat ono kamení z vaší krosny. Běžte ke zpovědi, abyste mohli zdolat tuto horu a být opravdu svobodní.

2. Držte se denních reflexí

Pokud denní čtení a reflexe neprovádíte, neděláte vůbec Exodus 90. Denní čtení Písma a rozjímání nad ním dovoluje Ježíši Kristu, Slovu, aby vás vedl na cestě vaším exodem. Neskončíte se studenou sprchou jen proto, že vám nevyhovuje, tak neskončujte ani se čtením Písma jen proto, že se vám nechce. Držte se tohoto rozjímání. Udrží vás a vaše bratrstvo jednotné po dobu exodu.

3. Navštěvujte jednu mši v týdnu navíc

Na otázku, co by vyzvalo lidi k tomu, aby více rostli ve víře, odpověděl kněz Augustinského Institutu takto: „Ať chodí na další mši svatou během dní v týdnu.“ Nyní nastal ten čas. Zvolte si den v týdnu a konkrétní čas mše, na kterou budete chodit každý týden, vedle povinných mší svatých v neděli a o svátcích. (Pro více informací o účincích navštěvování více mší svatých v týdnu a způsobu, jak toho využívala různá bratrstva v minulosti, nahlédněte do sekce *Posílit své bratrství* pod pilířem Bratrství v příručce Exodu.)

4. Zvažte přečtení *Průvodce terénem*

Pokud jste si nenašli čas na přečtení *Průvodce terénem* Exodu 90 předtím, než jste Exodus začali, zvažte jeho přečtení dnes, nebo tuto neděli. Tento průvodce rámcuje celou zkušenost Exodu 90 a pomůže vám pochopit důvod každé části vašeho exodu. Porozumění těmto důvodům často pomáhá k tomu, abyste se zavázali k disciplínám s větší radostí a lehčím srdcem. (Nejdůležitější části *Průvodce terénem* jsou: *Začněte zde: Co je vaše proč*, *Pilíře Exodu 90*, a pro ženaté muže *Muž Exodu a jeho manželka*.)

5. Uvědomte si (zjistěte), kde je vaše kotva

Zavázali jste se k denní komunikaci s vaší kotvou. On na vás spoléhá v tom, že budete naplňovat váš závazek. Jestli jste tak činili, skvěle. Jestli ne, teď je čas začít. Brzy budete potřebovat vaši kotvu stejně tak, jako on potřebuje vás. (Myslíte si, že každodenní komunikace s vaší kotvou není důležitá? Přečtěte si sekci *Kotva (Nepřeskakujte: Smrt je pravděpodobná)* pod pilířem Bratrství v *Pilířích Exodu 90*.)

Modlitba

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Amen.

8 Den 8 - HOSPODIN JE JEDINÝ BŮH

Jste v Egyptě

Disciplíny duchovního cvičení zvěstily naši dříve nevědomou náklonnost k lidskému komfortu. Nebylo by snazší toto duchovní cvičení opustit a zůstat v pohodlí otroctví navěky?

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Dobře se vyzpovídejte
2. Držte se denních reflexí
3. Navštěvujte jednu mši v týdnu navíc
4. Zvažte přečtení Průvodce terénem
5. Uvědomte si (zjistěte), kde je vaše kotva

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 4,1-9

¹Mojžíš však znovu namítal: „Nikoli, neuvěří mi a neuposlechnou mě, ale řeknou: Hospodin se ti neukázal.“ ²Hospodin mu řekl: „Co to máš v ruce?“ Odpověděl: „Hůl.“ ³Hospodin řekl: „Hod' ji na zem.“ Hodil ji na zem a stal se z ní had. Mojžíš se dal před ním na útěk. ⁴Ale Hospodin Mojžíšovi poručil: „Vztáhni ruku a chyť ho za ocas.“ Vztáhl tedy ruku, uchopil ho a v dlani se mu z něho stala hůl. ⁵„Aby uvěřili, že se ti ukázal Hospodin, Bůh jejich otců, Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův.“ ⁶Dále mu Hospodin řekl: „Vlož si ruku za nádra.“ Vložil tedy ruku za nádra. Když ruku vytáhl, byla malomocná, bílá jako sníh. ⁷Tu poručil: „Dej ruku zpět za nádra.“ Dal ruku zpět za nádra. Když ji ze záňadří vytáhl, byla opět jako ostatní tělo. ⁸„A tak jestliže ti neuvěří a nedají na první znamení, uvěří druhému znamení. ⁹Jestliže však neuvěří ani těmto dvěma znameními a neuposlechnou tě, nabereš vodu z Nilu a vyleješ ji na suchou zemi. Z vody, kterou nabereš z Nilu, se stane na suché zemi krev.“

Reflexe

Skrze Starý Zákon pracuje Bůh nepřetržitě, aby svému lidu ukázal, že je jediný Bůh. Ale jeho lid bojuje s tím, aby uvěřil. Znamení po znamení ukazuje Bůh svou moc svému lidu a ostatním národům jako Egyptu. Ti, kteří vidí tato znamení a uvěří, zakusí Boží lásku. Ti, kteří vidí a neuvěří, jdou směrem ke své vlastní zkáze.

Věříte, že Pán je jediný Bůh? Žijete tak, jako byste tomu věřili? Dobrým způsobem, jak to vyzkoušet, je podívat se na vaši neděli a první a poslední věc, co uděláte každý

den. Co je nejdůležitější částí vaší neděle? Sportovní utkání? Práce na zahradě? Co je první věcí, co uděláte každé ráno, když se probudíte, a každý večer předtím, než usnete? Zkontrolovat svůj telefon? Zapnout zprávy? Bůh vás hledá. Chce, abyste věděli, že On je jediný Bůh. Kontrolování telefonu vám nezaručí vysvobození, ale klečení na kolenou každé ráno a každou noc vedle své postele před tím, kdo má moc vás vysvobodit, ano. Skrze tyto činy vám může dát Bůh vysvobození.

Když pokračujete se čtením úžasných věcí, které Bůh učinil pro jeho lid Izrael, obraťte pozornost také na svůj vlastní život. Vidíte ty úžasné věci, které pro vás, ve vašem životě a na oltáři, udělal? Pohleďte na tyto věci a posilte dnes svou víru v to, že Pán je Bůh. Ano, Hospodin je jediný Bůh.

9 Den 9 - DŮVĚŘUJ BOHU

Jste v Egyptě

Disciplíny duchovního cvičení zvěstily naši dříve nevědomou náklonnost k lidskému komfortu. Nebylo by snazší toto duchovní cvičení opustit a zůstat v pohodlí otroctví navěky?

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Dobře se vyzpovídejte
2. Držte se denních reflexí
3. Navštěvujte jednu mši v týdnu navíc
4. Zvažte přečtení Průvodce terénem
5. Uvědomte si (zjistěte), kde je vaše kotva

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 4,10-17

¹⁰Ale Mojžíš Hospodinu namítal: „Prosím, Panovníku, nejsem člověk výmluvný; nebyl jsem dříve, nejsem ani nyní, když ke svému služebníkovi mluvím. Mám neobratná ústa a neobratný jazyk.“ ¹¹Hospodin mu však řekl: „Kdo dal člověku ústa? Kdo působí, že je člověk němý nebo hluchý, vidící nebo slepý? Zdáli ne já, Hospodin?“ ¹²Nyní jdi, já sám budu s tvými ústy a budu tě učit, co máš mluvit!“ ¹³Ale Mojžíš odmítl: „Prosím, Panovníku, pošli si, koho chceš.“ ¹⁴Tu Hospodin vzplanul proti Mojžíšovi hněvem a řekl: „Což nemáš bratra Árona, toho lévívce? Znáám ho, ten umí mluvit. Jde ti už naproti a bude se srdečně radovat, až tě uvidí.“ ¹⁵Budeš k němu mluvit a vkládat mu slova do úst. Já budu s tvými ústy i s jeho ústy a budu vás poučovat, co máte činit.“ ¹⁶On bude mluvit k lidu za tebe, on bude tobě ústy a ty budeš jemu Bohem. ¹⁷A tuto hůl vezmi do ruky; budeš jí konat znamení.“

Reflexe

Mojžíš zakouší tíhu úkolu, který před něj byl postaven, a myslí si, že se Bůh spletl. Bůh po něm žádá něco, čeho je neschopné dosáhnout. Tak jako mnoho lidí i dnes, Mojžíš postrádá důvěru v sebe i v Hospodina, což, jak praví Písmo, rozněcuje Boží hněv. Bůh se ale jistě nehnevá kvůli nedostatku Mojžíšovy výmluvnosti. Spíše „Hospodin vzplanul proti Mojžíšovi hněvem,“ protože Mojžíš postrádá důvěru v Boha a dovoluje, aby jeho naděje vymizela. Bůh nás v průběhu našeho života zkouší mnoha způsoby, přesně tak jako Mojžíše v dnešním čtení. Samozřejmě to nedělá proto, aby se o nás něco naučil. Zkouší nás, abychom se sami naučili něco o sobě a o Něm.

Mojžíš postrádá ctnost naděje. Poznává, že jeho nedostatky nejsou hříchem, ale nemyslí si, že je Bůh schopný dorovnat to, co Mojžíš postrádá. Právě to je problém. Mojžíš se musí naučit, že pokud má vést Boží lid a dosáhnout nemožného, musí se zcela spoléhat na Boha.

Těchto 90 dní Exodu je pro vás obrovskou zkouškou. Učte se od Mojžíše: selžete v tomto cvičení, pokud opravdu nesvěříte svou naději v Boha. Tak často ve strachu převzmemme kontrolu z Božích rukou a zkoušíme ji držet v těch našich. Když to uděláme a uspějeme, činíme tak za velkou cenu nás, a občas i těch, které milujeme.

Uvědomte si, že se sami nemůžete dovést ke svobodě. Poté pohleďte na kříž. Naděje v Toho, který porazil i smrt. On vás dovede ke svobodě. On jediný vám může dát vysvobození. Doufejte v Něho.

10 Den 10 - JAKÝM ČLOVĚKEM SE STANETE?

Jste v Egyptě

Disciplíny duchovního cvičení zvětšily naši dříve nevědomou náklonnost k lidskému komfortu. Nebylo by snazší toto duchovní cvičení opustit a zůstat v pohodlí otroctví navěky?

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Dobře se vyzpovídejte
2. Držte se denních reflexí
3. Navštěvujte jednu mši v týdnu navíc
4. Zvažte přečtení Průvodce terénem
5. Uvědomte si (zjistěte), kde je vaše kotva

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 4,18-31

¹⁸Mojžíš odešel a vrátil se ke svému tchánu Jitrovi. Řekl mu: „Rád bych šel a vrátil se ke svým bratrům, kteří jsou v Egyptě, a podíval se, zda ještě žijí.“ Jitro Mojžíšovi odpověděl: „Jdi v pokoji.“ ¹⁹Hospodin pak řekl Mojžíšovi ještě v Midjánu: „Jen se vrať do Egypta, neboť zemřeli všichni, kteří ti ukládali o život.“ ²⁰Mojžíš tedy vzal svou ženu a syny, posadil je na osla a vracel se do egyptské země. A do ruky si vzal Boží hůl. ²¹Hospodin dále Mojžíšovi poručil: „Až se vrátíš do Egypta, hled', abys před faraónem udělal všechny zázraky, jimiž jsem tě pověřil. Já však zatvrdím jeho srdce a on lid nepropustí.“ ²²Potom faraónovi řekneš: Toto praví Hospodin: „Izrael je můj prvorozený syn.“ ²³Vzkázal jsem ti: Propust' mého syna, aby mi sloužil. Ale ty jsi jej propustit odmítl. Za to zabiji tvého prvorozeného syna.“ ²⁴Když se na cestě chystali nocovat, střetl se s ním Hospodin a chtěl ho usmrtit. ²⁵Tu vzala Sipora kamenný nůž, obřezala předkožku svého syna, dotkla se jeho nohou a řekla: „Jsi můj ženich, je to zpečetěno krví.“ ²⁶A Hospodin ho nechal být. Tehdy se při obřezkách říkalo: „Jsi ženich, je to zpečetěno krví.“ ²⁷Hospodin řekl Áronovi: „Jdi na poušť naproti Mojžíšovi.“ Áron šel, setkal se s ním u Boží hory a políbil ho. ²⁸Mojžíš oznámil Áronovi všechna Hospodinova slova, s nimiž ho poslal, a všechna znamení, kterými ho pověřil. ²⁹Pak šel Mojžíš s Áronem a shromáždili všechny izraelské starší. ³⁰Áron vyřídil všechna slova, která mluvil Hospodin k Mojžíšovi, a Mojžíš učinil před očima lidu ona znamení. ³¹A lid uvěřil. Když slyšeli, že Hospodin navštívil Izraelce a že pohleděl na jejich ujařmení, padli na kolena a klaněli se.

Reflexe

Uvažujme o dvou hlavních postavách knihy Exodus. První, Mojžíš, zná své postavení před Pánem. Není povýšený ani arogantní. Zachovává si svou důstojnost a je mu dokonce dána

výsada od Boha. Na druhé straně stojí faraon, tak povýšený a arogantní, že dokonce prohlásí sebe samého za božského a jeho podřízení ho takto musí přijímat. Bůh nakonec zničí faraonovo potomstvo a jeho dynastii a dokazuje tak faraonovi, že je pouhý člověk.

Dnešní muži často napodobují faraona. Jen málo z nich by se nestoudně prohlásilo za božské, ale mnoho z nich se tak chová. Určují si svou vlastní pravdu, nastavují svůj vlastní směr, odmítají se spoléhat na Boha a žijí svrchovaný život. Od Adamova pádu má člověk vzpurné srdce. Izraelci tohoto příběhu nejsou výjimkou. Budou muset být poučeni: čtyřicet let v poušti není procházka. Bůh pošle svůj lid do pouště, aby se naučil být na Něm závislý, plně se na Něj spolehnout. Musí pochopit, že Bůh je Bůh a že oni jsou jeho prvorozenými syny.

Člověk je schopen mnoha velkolepých činů, ale Boží syn je schopen mnohem, mnohem více. Těchto devadesát dní nabízí skvělou příležitost, jak svůj život nasměrovat k Bohu. Vzdejte se svého vzpurného srdce. Oblečte nového člověka, jako milovaný syn pozoruhodného Otce, který se o vás nejen postará, ale také vám pomůže stát se spolehlivým, nezištným a svobodným mužem pro druhé.

Zvažte svůj vlastní vztah s Bohem. Vidíte Boha jako svého Otce a žijete svůj vztah k Němu jako takovému? Obracíte se na něj často, jako se dítě obrací na svého otce? Přineste dnes tyto otázky do své svaté hodiny.

11 Den 11 - POKORA

Jste v Egyptě

Disciplíny duchovního cvičení zvětšily naši dříve nevědomou náklonnost k lidskému komfortu. Nebylo by snazší toto duchovní cvičení opustit a zůstat v pohodlí otroctví navěky?

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Dobře se vyzpovídejte
2. Držte se denních reflexí
3. Navštěvujte jednu mši v týdnu navíc
4. Zvažte přečtení Průvodce terénem
5. Uvědomte si (zjistěte), kde je vaše kotva

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 5,1-4

¹Mojžíš s Áronem pak předstoupili před faraóna a řekli: „Toto praví Hospodin, Bůh Izraele: Propuť můj lid, ať mi v poušti slaví slavnost.“ ²Farao však odpověděl: „Kdo je Hospodin, že bych ho měl uposlechnout a propustit Izraele? Hospodina neznám a Izraele nepustím!“

³Řekli: „Potkal se s námi Bůh Hebrejů. Dovol nám nyní odejít do pouště na vzdálenost tří dnů cesty a přinést oběť Hospodinu, našemu Bohu, aby nás nenapadl morem nebo mečem.“

⁴Egyptský král je okřikl: „Proč, Mojžíši a Árone, odvádíte lid od jeho prací? Jděte za svými robotami!“

Reflexe

Faraon arogantně ignoruje příkazy Nejvyššího Boha. Samozřejmě má své důvody. Je vládcem nad mocným královstvím. Řídí armády a otroky. Pochází z mocné linie uctívaných mužů. Faraon je mocný. Přesto, navzdory všem jeho vznešenostem, bude ponížen dokonce pod mouchy a žáby, protože neohne koleno před svým Tvůrcem.

Jsme Boží synové a jsme stvořeni k Jeho obrazu a podobě. Každý z nás má mnoho silných stránek, a proto je pýcha neustálým pokušením. Když jsme na sebe moc hrdí, začneme se čím dál více oddávat vlastním nutkáním. Výsledkem bude vždy náš krach. Dřív nebo později se ocitneme srazeni na kolenou věcmi, které jsou pod naši důstojnost – závislostmi, rozptýleností, nudou... Jestliže se takto necháme ovládat, pýcha nás učiní bezmocnými.

Mějte oči upřené k nebi a pokorně si pamatujte, že je to Bůh, kdo žádá vaši svobodu – a je to On, kdo dává vysvobození. Ve své svaté hodině dnes promluvte s Pánem o své pýše. Požádejte ho, aby vám ukázal, na co jste příliš hrdí. Požádejte ho, aby vám ukázal pravou pokoru. Pak ho prostě, aby vám dal odvahu a milost žít dnes v opravdové pokoře.

12 Den 12 - ZKLAMÁNÍ Z HŘÍCHU

Jste v Egyptě

Disciplíny duchovního cvičení zvěstily naši dříve nevědomou náklonnost k lidskému komfortu. Nebylo by snazší toto duchovní cvičení opustit a zůstat v pohodlí otroctví navěky?

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Dobře se vyzpovídejte
2. Držte se denních reflexí
3. Navštěvujte jednu mši v týdnu navíc
4. Zvažte přečtení Průvodce terénem
5. Uvědomte si (zjistěte), kde je vaše kotva

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 5,5-21

⁵A farao pokračoval: „Hle, lidu země je teď mnoho, a vy chcete, aby nechali svých robot?“
⁶Onoho dne přikázal farao poháněčům lidu a dozorcům: ⁷„Propříště nebudete vydávat lidu slámu k výrobě cihel jako dříve. Ať si jdou slámu nasbírat sami! ⁸A uložíte jim dodat stejné množství cihel, jaké vyráběli dříve. Nic jim neslevujte, jsou líní. Proto křičí: Pojd' me obětovat svému Bohu. ⁹Ať na ty muže těžce dolehne otročina, aby měli co dělat a nedali na lživé řeči.“ ¹⁰Poháněči lidu a dozorcí vyšli a ohlásili lidu: „Toto praví farao: Nedám vám žádnou slámu. ¹¹Sami si jděte nabrat slámu, kde ji najdete. Ale z vaší pracovní povinnosti se nic nesleví.“ ¹²Lid se rozběhl po celé egyptské zemi, aby na strništích sbíral slámu. ¹³Poháněči je honili: „Plňte svůj denní úkol, jako když sláma byla.“ ¹⁴Dozorcí z řad Izraelců, které nad nimi ustanovili faraónovi poháněči, byli bití. Vytýkalo se jim: „Proč jste v těchto dnech nevyrobili tolik cihel jako dříve?“ ¹⁵Dozorcí z řad Izraelců tedy přišli a úpěli před faraónem: „Proč se svými otroky takhle jednáš? ¹⁶Tvým otrokům se nedodává sláma, ale pokud jde o cihly, poroučejí nám: ‚Dělejte Hle, tvoji otroci jsou bití a tvůj lid bude pykat za hřích.‘“ ¹⁷Farao odpověděl: „Jste lenoši líní, proto říkáte: ‚Pojd' me obětovat Hospodinu.‘“ ¹⁸Hned jděte dělat! Sláma vám dodávána nebude, ale dodávku cihel odvedete.“ ¹⁹Dozorcí z řad Izraelců viděli, že je s nimi zle, když bylo řečeno: „Nesmíte snížit svůj denní úkol výroby cihel.“ ²⁰Když vycházeli od faraóna, narazili na Mojžíše a Árona, kteří se s nimi chtěli setkat. ²¹Vyčítali jim: „Ať se nad vámi ukáže Hospodin a rozsoudí. Vy jste pokáleli naši pověst u faraóna a jeho služebníků. Dali jste jim do ruky meč, aby nás povraždili.“

Reflexe

Izraelci si právem stěžují na to, že by měli vyrábět stejné množství cihel, i když dostávají méně slámy. Požadavky otrokářů se staly mnohem nedosažitelnějšími. V jejich případě je otrokářem faraon, zatímco v našem případě je otrokářem Satan. Naše závislosti a zvyky v nás vytvářejí neuhasitelnou touhu. Jak však ukazuje dnešní čtení, poddávat se těmto našim pokušením je hluboce neuspokojivé.

Bez ohledu na to, k čemu jsme zotročeni, jsme vždy v pokušení usilovat o rychlou a snadnou nápravu tím, že se vzdáme naší touhy. Ironické je, že čím více se snažíme se jí vzdát, tím méně to je možné. Pokušení vytvářejí iluzi, že budeme více naplněni, když se příště jen trochu víc dopřejeme. Po čase nás pokušení vtáhne hlouběji do otroctví a dál od svobody, takže je pro nás těžší překonat. Každý z nás tak moc dobře ví, jak pravdivě slova svatého Pavla v jeho dopise Římanům znějí: „Nepoznávám se ve svých skutečích; vždyť nedělám to, co chci, nýbrž to, co nenávídím,“ (Řím 7,15).

Nikdy nezapomeňte na tuto lež, že k vám neustále mluví vaše pokušení. Udržujte ji v čele své mysli jako hnací sílu vedoucí ke svobodě. Je to frustrace z této lži, která vás sem přivedla, a bude to frustrace z této lži, díky které budete ochotni jít do pouště, ochotni následovat tento náročný plán svobody.

13 Den 13 - VHLED DÍKY SLABOSTI

Jste v Egyptě

Disciplíny duchovního cvičení zvětšily naši dříve nevědomou náklonnost k lidskému komfortu. Nebylo by snazší toto duchovní cvičení opustit a zůstat v pohodlí otroctví navěky?

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Dobře se vyzpovídejte
2. Držte se denních reflexí
3. Navštěvujte jednu mši v týdnu navíc
4. Zvažte přečtení Průvodce terénem
5. Uvědomte si (zjistěte), kde je vaše kotva

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 5,22-6,12

²²Mojžíš se obrátil k Hospodinu a řekl: „Panovníku, proč jsi dopustil na tento lid zlo? Proč jsi mě vlastně poslal? ²³Od chvíle, kdy jsem předstoupil před faraóna, abych mluvil tvým jménem, nakládá s tímto lidem ještě hůře. A ty svůj lid stále nevysvobozuješ.“ ¹Hospodin Mojžíšovi odvětil: „Nyní uvidíš, co faraónovi udělám. Donutím ho, aby je propustil; donutím ho, aby je vypudil ze své země.“ ²Bůh promluvil k Mojžíšovi a ujistil ho: „Já jsem Hospodin. ³Ukázal jsem se Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi jako Bůh všemohoucí. Ale své jméno Hospodin jsem jim nedal poznat. ⁴Ustavil jsem s nimi také svou smlouvu, že jim dám kenaanskou zemi, zemi jejich putování, kde pobývali jako hosté. ⁵Rovněž jsem uslyšel sténání Izraelců, které si Egypťané podrobili v otroctví, a rozpomenul jsem se na svou smlouvu. ⁶Proto řekni Izraelcům: Já jsem Hospodin. Vyvedu vás z egyptské roboty, vysvobodím vás z vašeho otroctví a vykoupím vás vztaženou paží a velkými soudy. ⁷Vezmu si vás za lid a budu vám Bohem. Poznáte, že já jsem Hospodin, váš Bůh, který vás vyvede z egyptské roboty. ⁸Dovedu vás do země, kterou jsem přísahou slíbil dát Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi. Vám ji dám do vlastnictví. Já jsem Hospodin.“ ⁹Mojžíš to tak Izraelcům vyhlásil, ale ti nebyli pro malomyslnost a tvrdou otročinu s to Mojžíšovi naslouchat. ¹⁰Hospodin dále mluvil k Mojžíšovi: ¹¹„Předstup před faraóna, krále egyptského, a vyříd' mu, ať propustí Izraelce ze své země.“ ¹²Mojžíš Hospodinu namítl: „Když mi nenaslouchají Izraelci, jak by mě poslechl farao! Nejsem způsobilý mluvit.“

Reflexe

Často je „Bůh Starého zákona“ obviněn z tvrdosti a krutosti, a dnešní Písmo zdálky potvrzuje tento stereotyp. Ale podívej se znovu. Kdyby se Bůh unáhlil a vyřešil problémy,

kterým čelí Izraelité, čeho by dosáhl? Izraelci by si povzdechli úlevou a rychle zapomněli na své nesnáze a na to, kdo jim dává svobodu. Nenaučili by se, že Bůh jejich otců je jejich Bůh. Nenaučili by se nic, a nic by nezískali. Izraelitům je v tíživé situaci dána možnost naučit se něco velmi cenného: Bůh je vezme za svůj lid a bude jejich Bohem. Povede je ke svobodě a ukončí jejich zajetí. Bezpochyby uvidí, že Bůh je Bůh a že bez Něj nemohou nic dělat.

Chvilí přemýšlejte o tom, co by byl člověk bez slabostí. Pravděpodobně by byl pyšnou a povýšenou šelmou, která si myslí, že nepotřebuje Boha, a věří, že se dokáže vysvobodit jak v tomto světě, tak i v příštím. Naše slabost nám tak poskytuje vhled. Pokud svou slabost necháte, naučí vás, že potřebujete Boha. Slabost vás může naučit obrátit se k Bohu a požádat ho o svobodu, místo toho abyste věci brali sami do svých rukou.

Vaše slabost vás sem přivedla. Vaše slabost (ne váš hřích) je Božím darem pro vás. Pokud dbáte na vhled, který vám dává (potřeba Boha), zůstanete na cestě ke svobodě. Poděkujte dnes Pánu za dar své slabosti, který vás neustále přivádí zpět do Jeho milujícího náručí.

14 Den 14 - VLIV OTCE

Jste v Egyptě

Disciplíny duchovního cvičení zvětšily naši dříve nevědomou náklonnost k lidskému komfortu. Nebylo by snazší toto duchovní cvičení opustit a zůstat v pohodlí otroctví navěky?

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Dobře se vyzpovídejte
2. Držte se denních reflexí
3. Navštěvujte jednu mši v týdnu navíc
4. Zvažte přečtení Průvodce terénem
5. Uvědomte si (zjistěte), kde je vaše kotva

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 6,13-27

¹³Ale Hospodin Mojžíšovi a Áronovi domluvil a dal jim příkazy pro Izraelce i pro faraóna, krále egyptského, aby připravili odchod Izraelců z egyptské země. ¹⁴Toto jsou představitelé otcovských rodů: Rúbenovci, potomci Izraelova prvorozeného: Chanók a Palú, Chesrón a Karmí. To jsou čeledi Rúbenovy. ¹⁵Šimeónovci: Jemúel, Jamín, Ohad, Jakín, Sóchar a Šaul, syn Kenaanky. To jsou čeledi Šimeónovy. ¹⁶Toto jsou jména Léviůvců podle jejich rodopisu: Geršón, Kehat a Merarí. Lévi byl živ sto třicet sedm let. ¹⁷Geršónovci: Libní a Šimeí podle svých čeledí. ¹⁸Kehatovci: Amrám, Jishár, Chebrón a Uzíel. Kehat byl živ sto třicet tři léta. ¹⁹Meraríovci: Machlí a Muší. To jsou lévijské čeledi podle jejich rodopisu. ²⁰Amrám si vzal za ženu Jókebedu, svou tetu. Ta mu porodila Árona a Mojžíše. Amrám byl živ sto třicet sedm let. ²¹Synové Jishárovi: Kórach, Nefeg a Zikrí. ²²Synové Uzíelovi: Míšael, Elsáfan a Sitrí. ²³Áron si vzal za ženu Elíšebu, dceru Amínadabovu, sestru Nachšónovu. Ta mu porodila Nádaba, Abíhúu, Eleazara a Ítamara. ²⁴Synové Kórachovi: Asír, Elkána a Abíasaf. To jsou kórachovské čeledi. ²⁵Eleazar, syn Áronův, si vzal za ženu jednu z dcer Pútielových. Ta mu porodila Pinchasa. To jsou představitelé lévijských rodů podle svých čeledí. ²⁶Z tohoto pokolení pocházejí ten Áron a Mojžíš, k nimž mluvil Hospodin: „Vyved'te z egyptské země Izraelce seřazené po oddílech.“ ²⁷Oni to byli, kdo mluvili k faraónovi, králi egyptskému, že mají vyvést Izraelce z Egypta. To tedy byli Mojžíš a Áron.

Reflexe

Při zdlouhavých biblických rodokmenech většinou ztrácíme chuť číst dál. Jména jsou cizí a význam rodinných linií je dávno ztracen v historii. Všechno, co je obsaženo v Písmu

Svatém, však ukazuje církvi a věřícím důležité pravdy. Rodokmeny nás konkrétně spojují se sliby a smlouvami, které učinil Bůh svým lidem. Také nám připomínají – jak připomínali předkům – naši důstojnost a náš budoucí domov.

Vaše vlastní rodinná linie vás naučí mnoho o vás samých. Síla charakteru, temperament, osobnost, vaše osoba je určena vašimi předky. Přesněji, navzdory tomu, co nám říká naše kultura, se můžete dozvědět mnoho o sobě a o svém životě od svého otce.

Otcové, možná více, než víme, mají významný dopad na jejich potomstvo – někdy pozitivní, někdy negativní. Převážně od našich otců se učíme sebeovládání, sebedůvěry, způsobu, jakým komunikujeme s vnějším světem. Pokud bojujete v některé z těchto oblastí, znamená to, že vás otec selhal? To je zásadní otázka, které je každý člověk vystaven.

Tohle není místo pro vyčerpávající pojednání o otcovství. Když však pracujete, abyste si lépe porozuměli a usilovali o svobodu sebeovládání, budete pravděpodobně považovat za přínosné přemýšlet o svém otci a vašem vztahu s ním. Vyzkoušejte toto cvičení: pokud je to možné, požádejte svého otce, aby popsal svého vlastního otce (vašeho dědečka), a zjistíte, odkud pocházelo mnoho rysů vašeho otce (pozitivních i negativních). Můžete také získat představu o tom, co předáváte (nebo co budete předávat) svým vlastním dětem. Vnímejte toto cvičení pozitivně a neuchylujte se k obviňování, jde tu o pochopení. Pamatujte, že jste na cestě k rozvoji ctnostných zvyků uprostřed bratrství.

Tyto návyky budou darem pro vaše blízké, zejména pro vaše děti, bez ohledu na to, jak staré jsou. Nemůžete změnit minulost, ale nyní máte příležitost pracovat s Pánem, abyste pro svou rodinu vytvořili novou budoucnost.

Úkony (ukazatel cesty) pro 3. týden

Místo: Egypt (jste v Egyptě)

Život se stal náročnějším. Pro Izraelity práce nepovolila. Faraon je odmítá nechat jít. I přes prvních pět ran se Mojžíši a Áronovi nedaří získat větší svobodu Izraelitům. První nadšení z bratrského exodu pro vás také možná již vyprchalo. Začínáte si uvědomovat tvrdou realitu mnoha týdnů před vámi. A co hůře, stejně jako Izraelitům, ani pro vás ještě neuběhlo tolik času na to, abyste začali pociťovat zisk svobody. Navzdory tomu všemu, komu se tento týden rozhodnete sloužit: Bohu, nebo faraonovi?

1. Pokračujte ve zkoumání svého dne

Nejen, že vám pomůže projít skrz těchto 90 dní, ale udrží vás to svobodnými v 91. dnu. Dobře praktikujte noční examen, takže si vytvoříte dobrý zvyk pro 91. den. (Nevíte, jak dělat zkoumání na konci dne? Podívejte se do kapitoly Jak se modlit noční examen v Průvodci terénem.)

2. Přistupujte upřímně k vaší denní svaté hodině

Čas v kontemplativní modlitbě je rozhodující při exodu. Bůh dává vysvobození. Bůh vás povede, kam potřebujete. Bůh vám bude připomínat svou lásku k vám a vaší pravou hodnotu jako Jeho prvorozeného syna. Ale neuslyšíte žádnou z těchto věcí, pokud si každý den nevyhradíte čas na ztišení své mysli a naslouchání.

3. Neodbývejte úkony/úkoly (don't cut corners)

Touto dobou už jste se dobře seznámili s asketickými disciplínami. Víte, co je na nich těžké a co jednoduché. Čím více disciplíny znáte, tím jednodušší bude je odbývat (cut corners-zkracovat si cestu). Chcete zůstat v Egyptě, nebo chcete být osvobozeni? (Pro více informací o důležitosti asketismu nahlédněte do Pilířů Exodu 90 v příručce pod pilířem Bratrství v příručce Exodu.)

4. Pamatujte si své *proč*.

Vzpomeňte si, proč jste začali Exodus 90. Pokud své proč zapomenete, pravděpodobně nebudete schopni/moci tuto cestu dokončit. Lákavost pohodlí je jednoduše příliš silná, než abyste ji překonali bez proč, které za to stojí. (Nezapsali jste si své proč? Vraťte se zpět do části příručky Exodu 90 nazvané Co je vaše proč a napište si své proč předtím, než budete pokračovat dál.)

5. Zůstaňte radostní

Pokud budete držet své proč v čele své mysli a zůstanete pevní v modlitbě, vaše naděje na svobodu nebude jiná než vysoká. Jít exodem je náročné. Naštěstí je to Bůh, kdo dává vysvobození, které hledáme. Egyptské rány nám ukazují, že také Bůh pracuje na vaší svobodě.

Modlitba

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Amen.

15 Den 15 - BŮH SI PŘEJE VAŠI SVOBODU

Jste v Egyptě

Život se stal náročnějším; Zdá se, že Mojžíši a Áronovi se nedaří získat větší svobodu. Navzdory tomu všemu, komu se tento týden rozhodnete sloužit: Bohu, nebo faraonovi?

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Pokračujte ve zkoumání svého dne
2. Přistupujte upřímně k vaší denní svaté hodině
3. Neodbývejte úkony/úkoly (don't cut corners-neřežte rohy)
4. Pamatujte si své proč
5. Zůstaňte radostní

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 6,28-7,7

²⁸To bylo tehdy, když Hospodin mluvil k Mojžíšovi v egyptské zemi. ²⁹Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Já jsem Hospodin! Řekni faraónovi, králi egyptskému, všechno, co k tobě mluvím.“ ³⁰Mojžíš však Hospodinu namítl: „Nejsem způsobilý mluvit. Jak by mě farao poslechl?“ ¹Hospodin řekl Mojžíšovi: „Pohled', ustanovil jsem tě, abys byl pro faraóna Bohem, a Áron, tvůj bratr, bude tvým prorokem. ²Ty mu povíš všechno, co ti přikážu, a Áron, tvůj bratr, bude mluvit s faraónem, aby propustil Izraelce ze své země. ³Já však zatvrdím faraónovo srdce a učiním v egyptské zemi mnoho svých znamení a zázraků. ⁴Farao vás neposlechne, ale já vložím na Egypt svou ruku. Vyvedu zástupy svého lidu, syny Izraele, z egyptské země, ale ji postihnu velkými soudy. ⁵Egyptané poznají, že já jsem Hospodin, až vztáhnu svou ruku na Egypt a vyvedu Izraelce z jejich středu.“ ⁶Mojžíš a Áron učinili přesně tak, jak jim Hospodin přikázal. ⁷Mojžíšovi bylo osmdesát let a Áronovi osmdesát tři léta, když mluvili s faraónem.

Reflexe

Podívejme se na věc z této perspektivy – Bůh žádá Mojžíše, aby čelil nejmocnějšímu vládci světa v samém srdci jeho království, kde je obklopen svými lidmi. Zde má Mojžíš říci faraonovi, co má dělat. Asi není divu, že se Mojžíš zachová jako většina lidí, když čelí znepokojivému úkolu: couvá zpět. Mojžíš vysvětluje Bohu, že je vázán jazykem a není způsobilý mluvit. Bůh však jeho lidskou omluvu nepřijímá.

Místo toho Bůh, vládce veškerého stvoření, říká slabému Mojžíšovi: „Ustanovil jsem tě, abys byl pro faraóna Bohem.“ Svatý Ambrož nám říká, že Mojžíšova ctnost daleko

převyšuje faraonovu moc. Mojžíšovi není dáno nadmíru. Jeho vášně nad ním nevládnou. Je to muž, který „ostře kritizuje, že jeho tělo bylo ztělesněno autoritou, která byla téměř královská“. Zatímco Mojžíšova sebedůvěra ochabuje, Hospodin má ve svého syna veškerou důvěru.

Tak je to i s vámi. Vy, stejně jako Mojžíš, ovládáte své vášně a trpíte bolestmi askeze, ztělesňujete Božího syna, královského a mocného oproti směšnému faraonovi světskosti a neřestí. Mohl jste to o sobě říci před dvaceti dny? Způsob vašeho života se mění. Následujte Kristův plán modlitby, askeze a bratrství a budete i nadále dostávat milost vítězit nad svými vášněmi.

Děkujte Bohu za úspěch, který jste doposud měli. Nepřetržitá vděčnost bude podporovat vaši vděčnost uprostřed výzev tohoto duchovního cvičení.

16 Den 16 - SPÁSA SKRZE KŘÍŽ

Jste v Egyptě

Život se stal náročnějším; Zdá se, že Mojžíši a Áronovi se nedaří získat větší svobodu. Navzdory tomu všemu, komu se tento týden rozhodnete sloužit: Bohu, nebo faraonovi?

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Pokračujte ve zkoumání svého dne
2. Přistupujte upřímně k vaší denní svaté hodině
3. Neodbývejte úkony/úkoly (don't cut corners-neřežte rohy)
4. Pamatujte si své proč
5. Zůstaňte radostní

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 7,8-13

⁸Hospodin dále řekl Mojžíšovi a Áronovi: ⁹„Až k vám farao promluví: ‚Prokažte se nějakým zázrakem,‘ řekneš Áronovi: ‚Vezmi svou hůl a hod' ji před faraóna,‘ a stane se drakem.“

¹⁰Mojžíš s Áronem tedy předstoupili před faraóna a učinili, jak Hospodin přikázal. Áron hodil svou hůl před faraóna i před jeho služebníky a ona se stala drakem. ¹¹Farao však také povolal mudrce a čaroděje, a egyptští věštcí učinili svými kejklemi totéž. ¹²Hodili každý svou hůl na zem a ony se staly draky. Ale Áronova hůl jejich hole pohltila. ¹³Srdce faraónovo se však zatvrdilo a neposlechl je, jak Hospodin předpověděl.

Reflexe

V dnešním čtení faraon přikazuje svým věstcům, aby zopakovali znamení, které provedl Áron. Dosvědčuje se, že je to pouhým pokusem zmást lidi a setřít moc Božího znamení. Faraon se sanží nabídnout alternativy k Boží cestě. V dnešní době nalézáme moderní „faraony“ všude, snažící se o to samé.

V Písmu Svatém Áronova hůl předznamenává kříž. Jedním z příkladů je použití Áronovy hole k rozdělení Rudého moře umožňující přechod Izraelitů ke svobodě. Tento čin předznamenává křest, kde voda, skrze kterou přecházíme ke svobodě, dostává svou moc z kříže. Neexistuje žádná jiná cesta ke spáse než skrze kříž, ale stejně jako faraon, i naše kultura zoufale hledá alternativu – něco jednoduššího, něco příjemnějšího, něco, co člověk dokáže ovládat.

Kolikrát jste hledali jinou cestu ke svobodě, než jste nakonec museli přijmout, že žádná „jiná cesta“ neexistuje? „Jako Mojžíš vyvýšil hada na poušti, tak musí být vyvýšen Syn

člověka,“ (J 3,14). Podívejte se na plán před vámi: modlitba, askeze, bratrství. Nemělo by být žádným překvapením, že cesta ke svobodě, kterou lidem poskytuje Písmo, je cestou kříže.

Pokud dokážete unést odpověď našeho Pána, podívejte se dnes na kříž a zeptejte se ho, zda existuje jiný způsob než právě on.

17 Den 17 - HOJNĚ NAPLNĚNÝ

Jste v Egyptě

Život se stal náročnějším; Zdá se, že Mojžíši a Áronovi se nedaří získat větší svobodu. Navzdory tomu všemu, komu se tento týden rozhodnete sloužit: Bohu, nebo faraonovi?

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Pokračujte ve zkoumání svého dne
2. Přistupujte upřímně k vaší denní svaté hodině
3. Neodbývejte úkony/úkoly (don't cut corners-neřežte rohy)
4. Pamatujte si své proč
5. Zůstaňte radostní

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 7,14-24

¹⁴Hospodin řekl Mojžíšovi: „Srdce faraónovo je neoblomné. Nechce lid propustit. ¹⁵Jdi k faraónovi ráno. Až půjde k vodě, postav se naproti němu na břehu Nilu a vezmi si do ruky hůl, která se proměnila v hada. ¹⁶Řekneš mu: Hospodin, Bůh Hebrejů, mě k tobě posílá se vzkazem: Propuť můj lid, aby mi na poušti sloužil. Ale ty jsi dosud neposlechl. ¹⁷Toto praví Hospodin: Podle toho poznáš, že já jsem Hospodin: Holí, kterou mám v ruce, teď udeřím do vody v Nilu, a ta se promění v krev. ¹⁸Ryby, které jsou v Nilu, leknou a Nil bude páchnout. Marně budou Egypťané usilovat, aby se mohli napít vody z Nilu.“ ¹⁹Hospodin dále řekl Mojžíšovi: „Vyzvi Árona: ‚Vezmi svou hůl a vztáhni ruku nad egyptské vody, nad průplavy, nad říční ramena, nad jezera, vůbec nad všechny nahromaděné vody.‘ Stanou se krví. V celé egyptské zemi bude krev, i ve džberech a džbánech.“ ²⁰Mojžíš a Áron učinili, jak Hospodin přikázal. Áron pozdvihl hůl a před očima faraóna a jeho služebníků udeřil do vody v Nilu a všechna voda Nilu se proměnila v krev. ²¹Ryby v Nilu lekly, Nil začal páchnout a Egypťané nemohli vodu z Nilu pít. A krev byla v celé egyptské zemi. ²²Ale totéž učinili egyptští věštcí svými kejklemi. Faraónovo srdce se zatvrdilo a neposlechl je, jak Hospodin předpověděl. ²³Farao se obrátil a vešel do svého domu, a ani toto si nevzal k srdci. ²⁴Všichni Egypťané kopali kolem Nilu, aby přišli na pitnou vodu, protože vodu z Nilu pít nemohli.

Reflexe

Bůh zjevuje všechny věci takové, jaké skutečně jsou. V této pasáži Bůh začíná řadu deseti ran, aby ukázal svou moc nad faraonem a falešnými bohy Egypta. Jeho moc se ukazuje

tak mocně, že se všechny vody Egypta proměňují v krev, takže je Nil tak zkažený, že lidé nemají vodu k pití. Krev je zde symbolem tělesné existence – hmoty lidské přirozenosti tohoto světa. Voda, zdroj lidského života, se stává zdrojem smrti a rozpadu.

V hebrejštině tento text naznačuje, že hrnce a nádoby používané pro vodu (a nyní naplněné krví) byly vyrobeny z materiálu získaného ze stromů a kamenů, což byly shodou okolností stejné materiály, které Egypťané používali při stavbě svých model. Jinými slovy, falešní bohové Egypťanů se nyní stali pro ně zdrojem smrti; nemohli je totiž zachránit.

I dnes jste neustále v pokušení obrátit se k věcem těla –k sexu, moci, penězům– které vás odtrhnou od pravého života a svobody. Nádobu vašeho života je často naplněna smrtí a úpadkem, spíše než životem. Přesto pohleďte na jiný úryvek Písma uvedený v evangeliu sv. Jana (2. kapitola). Zde Kristus promění vodu, která je v nádobách k čištění, na víno, v symbol života a radosti a znamení nového života, který nám nabízí v Duchu. Buďte pevní a vězte, že pokud mu dovolíte, Ježíš také obrátí vodu vašeho života na víno. Přijďte dnes k Pánu. Požádejte ho, aby vás tak hojně naplnil životem a radostí, že všichni lidé kolem vás budou moct vidět a vědět, co ve vás On činí.

18 Den 18 - ŽIJETE PRO OSTATNÍ?

Jste v Egyptě

Život se stal náročnějším; Zdá se, že Mojžíši a Áronovi se nedaří získat větší svobodu. Navzdory tomu všemu, komu se tento týden rozhodnete sloužit: Bohu, nebo faraonovi?

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Pokračujte ve zkoumání svého dne
2. Přistupujte upřímně k vaší denní svaté hodině
3. Neodbývejte úkony/úkoly (don't cut corners-neřežte rohy)
4. Pamatujte si své proč
5. Zůstaňte radostní

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 6,13-27

²⁵To trvalo plných sedm dní poté, co Hospodin zasáhl Nil. ²⁶Potom Hospodin řekl Mojžíšovi: „Předstup před faraóna a řekni mu: Toto praví Hospodin: Propust' můj lid, aby mi sloužil. ²⁷Budeš-li se zdráhat jej propustit, napadnu celé tvé území žábami. ²⁸Nil se bude žábami hemžit, vylezou a vniknou do tvého domu, do tvé ložnice a na tvé lože i do domu tvých služebníků a mezi tvůj lid, do tvých pecí a díží. ²⁹I po tobě, po tvém lidu a po všech tvých služebnících polezou žáby.“ ¹Hospodin dále řekl Mojžíšovi: „Vyzvi Árona: ‚Vztáhni ruku se svou holí nad průplavy, nad říční ramena i nad jezera a vyved' na egyptskou zemi žáby.‘“ ²Áron vztáhl ruku nad egyptské vody a žáby vylézaly, až pokryly egyptskou zemi. ³Ale totéž učinili věštcí svými kejklemi a i oni vyvedli na egyptskou zemi žáby. ⁴Tu povolal farao Mojžíše a Árona a řekl: „Proste Hospodina, aby mě i můj lid zbavil žab. Pak propustím lid, aby obětoval Hospodinu.“ ⁵Mojžíš faraónovi odvětil: „Rač mi sdělit, kdy mám prosit za tebe, za tvé služebníky a za tvůj lid, aby Hospodin vyhladil žáby u tebe i v tvých domech. Zůstanou jen v Nilu.“ ⁶Farao odpověděl: „Zítř.“ Mojžíš řekl: „Ať je podle tvého slova, abys poznal, že nikdo není jako Hospodin, náš Bůh. ⁷Žáby se stáhnou od tebe i z tvých domů, od tvých služebníků a od tvého lidu. Zůstanou jen v Nilu.“ ⁸Nato odešel Mojžíš s Áronem od faraóna a Mojžíš úpěnlivě volal k Hospodinu kvůli žábám, kterými faraóna postihl. ⁹Hospodin učinil podle Mojžíšovy prosby a žáby v domech, ve dvorcích i na polích pošly. ¹⁰Shrabali je na hromady a kupy a zápach z nich naplnil zemi. ¹¹Když však farao viděl, že nastala úleva, zůstal v srdci neoblomný a neposlechl je, jak Hospodin předpověděl. ¹²Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vyzvi Árona: ‚Vztáhni svou hůl a udeř do prachu na zemi; Stanou se z něho po celé egyptské zemi komáři.‘“ ¹³I učinili tak. Áron vztáhl ruku s holí a udeřil do prachu na zemi a na lidech i na dobytku se objevili komáři. Po celé egyptské

zemi se ze všeho prachu země stali komáři. ¹⁴Když totéž chtěli učinit věštcí svými kejklery, totiž vyvést komáry, nemohli. A komáři byli na lidech i na dobytku. ¹⁵Věštcí tedy řekli faraónovi: „Je to prst Boží.“ Srdce faraónovo se však zatvrdilo a neposlechl je, jak Hospodin předpověděl.

Reflexe

Pokud nejste osmiletý chlapec, vyhlídka na nesčetné kvákající žáby ohromující zemi je v nejlepším případě nepříjemná. Tato slizká scéna odhaluje něco o faraónovi jako člověku. Když mu Mojžíš nabídne úlevu od obojživelníků, Faraon souhlasí s tím, že Mojžíš by měl zasáhnout a přimluvit se u Boha, ale ne teď – „zítra“. Jeho arogantní lhostejnost k situaci jeho poddaných odhaluje tvrdost jeho srdce a jeho narcismus. Odmítá pokleknout před Bohem bohů a být viděn s Ním jakýmkoliv způsobem spolupracovat. Kromě toho, když je tato rána stažena, faraon nevykazuje žádnou vděčnost Mojžíšovi a ve své nafouklé hrdosti se vůbec nezajímá o Boha.

Jednou z nejzávažnějších chyb, které děláme, je, že nebereme v úvahu nikoho jiného než sebe samého. Příliš snadno (i když jen obrazně) přehlízíme Boha vesmíru, naše ženy, farníky, syny a dcery. Toto nerespektování a přehlížení ostatních je opakem toho, co to znamená být mužem. Kromě toho je tato naše nevšímavost Kristova těla – což je také přehlížení Boha samotného – jistou cestou do pekla.

Chcete dosáhnout svého skutečného potenciálu a používat svou moc od Boha, jakou vám dal při vašem stvoření? Pak musíte myslet na ostatní. Musíte sesadit sami sebe z místa Boha a pozvednout ty kolem sebe. Tak půjdete svatou cestou. Jak teď Hospodin vidí vaše činy? Nejste si jistí? Zeptejte se ho.

19 Den 19 - BŮH DÁVÁ VŠECHNY POTŘEBNÉ MILOSTI

Jste v Egyptě

Život se stal náročnějším; Zdá se, že Mojžíši a Áronovi se nedaří získat větší svobodu. Navzdory tomu všemu, komu se tento týden rozhodnete sloužit: Bohu, nebo faraonovi?

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Pokračujte ve zkoumání svého dne
2. Přistupujte upřímně k vaší denní svaté hodině
3. Neodbývejte úkony/úkoly (don't cut corners-neřežte rohy)
4. Pamatujte si své proč
5. Zůstaňte radostní

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 8,16-19

¹⁶Hospodin řekl Mojžíšovi: „Za časného jitra se postav před faraóna, až vyjde k vodě. Řekneš mu: Toto praví Hospodin: Propuť můj lid, aby mi sloužil! ¹⁷Jestliže můj lid nepropuťš, pošlu na tebe, na tvé služebníky, na tvůj lid i na tvé domy mouchy. Domy Egyptanů budou plné much, i ta půda, na které žijí. ¹⁸Ale zemi Gošen, kde se zdržuje můj lid, v onen den podivuhodně odliším. Tam mouchy nebudou, abys poznal, že já jsem Hospodin i uprostřed této země. ¹⁹Učiním rozdíl mezi lidem svým a lidem tvým. Toto znamení se stane zítra.“

Reflexe

Říká se, že „Bůh nám nikdy nedává víc, než můžeme zvládnout.“ To je daleko od pravdy. Podívej se na Mojžíše. Bůh mu dal mnohem víc, než by mohl zvládnout. Kvůli tomu má Mojžíš dvě možnosti: může utéct a snažit se utěšit sebe sama, s vědomím, že se Bůh zeptá jiných, nebo může věřit, že Bůh zasáhne a poskytne mu milost tam, kde jeho lidská síla nestačí. Snažit se být dobrým křesťanem může být v dnešní kultuře velmi náročné. Mnozí z nás jsou v pokušení uvěřit lži, že kdybychom nikdy nepoznali Boha a jeho Církev, byli bychom mnohem šťastnější, protože bychom nemuseli snášet život mnoha křížů. Myšlenka, že naše kříže nás zotročují, je ale daleko od pravdy.

Dnes se upokojte v těchto slovech svatého Františka Saleského:

Zapamatujte si tuto jednoduchou pravdu, která je nade všechny pochybnosti: Bůh dovoluje, aby mnoho obtíží trápilo ty, kteří mu chtějí sloužit, ale nikdy je nenechá padnout pod tíhou těchto obtíží, pokud Mu stále důvěřují... Nikdy, za žádných okolností nepodléhejte pokušení znechucení, ani pod lehké uvěřitelnou záminkou pokory.

Pokud toužíte sloužit Bohu, bude od vás požadovat víc, než dokážete zvládnout. V tomto bodě duchovního cvičení jsme si této skutečnosti dobře vědomi. Ale Bůh nikdy nedopustí, abyste se potopili pod tíhou svých břemen, dokud Mu důvěřujete. Znovu se podívejte na své proč. Věříte, že to Bůh dokončí? Pokud ne, teď je vhodný čas o tom s Ním mluvit. Pokud ano, věnujte čas tomu, abyste Bohu vyjádřili svou vděčnost.

20 Den 20 - SLUŽTE HOSPODINU

Jste v Egyptě

Život se stal náročnějším; Zdá se, že Mojžíši a Áronovi se nedaří získat větší svobodu. Navzdory tomu všemu, komu se tento týden rozhodnete sloužit: Bohu, nebo faraonovi?

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Pokračujte ve zkoumání svého dne
2. Přistupujte upřímně k vaší denní svaté hodině
3. Neodbývejte úkony/úkoly (don't cut corners-neřežte rohy)
4. Pamatujte si své proč
5. Zůstaňte radostní

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 8,20-28

²⁰A Hospodin tak učinil. Dotěrné mouchy vnikly do domu faraónova, do domu jeho služebníků a na celou egyptskou zemi. Země byla těmi mouchami zamořena. ²¹Tu povolal farao Mojžíše a Árona a řekl: „Nuže, přineste oběť svému Bohu zde v zemi.“ ²²Mojžíš odpověděl: „Nebylo by správné, abychom to učinili. To, co máme obětovat Hospodinu, svému Bohu, je Egyptanům ohavností. Copak by nás neukamenovali, kdybychom před nimi obětovali, co je jim ohavností? ²³Odejeme do pouště na vzdálenost tří dnů cesty a tam budeme obětovat Hospodinu, svému Bohu, jak nám nařídil.“ ²⁴Farao řekl: „Propustím vás tedy, abyste obětovali Hospodinu, svému Bohu, na poušti. Jenom neodcházejte příliš daleko. Proste za mne.“ ²⁵Mojžíš odpověděl: „Až od tebe odejdu, budu prosit Hospodina a zítra odletí mouchy od faraóna, od jeho služebníků i od jeho lidu. Jen ať nás opět farao neobelstí, že by nechtěl propustit lid, aby obětoval Hospodinu.“ ²⁶Pak Mojžíš od faraóna odešel a prosil Hospodina. ²⁷A Hospodin učinil, jak Mojžíš řekl. Mouchy odletěly od faraóna, od jeho služebníků i od jeho lidu. Ani jediná nezůstala. ²⁸Ale farao zůstal v srdci neoblomný i tentokrát a lid nepropustil.

Reflexe

Nyní jsme dospěli ke skutečného smyslu a účelu celé ságy zaznamenané v knize Exodus. Bůh po faraonovi požaduje: „Propuště můj lid, aby mi mohl sloužit.“ Mojžíš má v úmyslu, na základě Božího příkazu, vzít lid na třídenní cestu do pouště, kde přinesou oběti, které jsou pro Egyptany „ohavností“. Jinými slovy vezmou zvířata, která Egyptané uctívají, a

povraždí je. Tato oběť má Izraelcům dokázat, že bohové Egyptanů jsou pouhými tvory, a ne jediným pravým Bohem.

Možná, že my, moderní muži, jsme příliš vzdělaní na to, abychom uctívali ovce a dobytěk. V naší aroganci a kultivovanosti však stále uctíváme falešné bohy či modly. Nejčastěji jsou to modly ve formě peněz, sexu, moci, sportu a zábavy. Pokud čteme Písmo důkladně, musíme vidět, že Bůh se nejvíce stará o Izraelity a jejich svobodu. Jeho hlavním zájmem není svoboda od otrokářů, kteří nařizují, co mají celý den dělat. Jeho zájmem je spíše svoboda jejich duší. Zotročení si však přece nezaslouží zatracení. Ale svobodné rozhodnutí uctívat modly namísto Boha? To už je vážné. Po 400 letech v Egyptě Izraelité uctívají egyptské modly. Toto uctívání zotročilo jejich duše a bránilo jim od správného uctívání jediného pravého Boha.

Povšimněte si také, že i když se faraon unavuje a dává jim povolení jít do divočiny, nechce, aby Izraelité šli „moc daleko“. Nedovolí, aby se mu jeho pracovní síla vymkla z rukou. Musí zůstat zotročení. Přemýšlejte o tom, kdy se vzdáváte věcí, které vás zotročují. Satan vám šeptá: „Běžte a dejte si dovolenou od vašeho otroctví třeba na týden, po dobu postní, nebo dokonce na devadesát dní. Když se pak vrátíte zpět, otroctví bude pro vás ještě horší.“ Svobodu nelze vyhrát a navždy ochránit ve stanoveném čase.

Těchto devadesát dní má sloužit jako skvělý začátek, čas očištění, a jako připomínka. Potrvá vám však celý život věrnosti a spoléhání se na Boha, abyste zůstali svobodným člověkem. Tato skutečnost by vás neměla vést ke smutku nebo zoufalství. Měla by vám přinést větší horlivost hledat celoživotní svobodu. Pokud jste odrazeni, přineste to Pánu a dejte mu prostor, aby k vám mluvil pravdu.

Pokud jste plní nadšení, chvalte Boha za tento dar. Obraťte se na své bratry, zejména na vaši kotvu. Ne všichni muži budou tak nadšení a horliví jako vy. Někteří mohou být dokonce v pokušení přestat. Podělte se s nimi o svou radost a zápal.

21 Den 21 - ODDĚLENÍ PRO BOHA

Jste v Egyptě

Život se stal náročnějším; Zdá se, že Mojžíši a Áronovi se nedaří získat větší svobodu. Navzdory tomu všemu, komu se tento týden rozhodnete sloužit: Bohu, nebo faraonovi?

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Pokračujte ve zkoumání svého dne
2. Přistupujte upřímně k vaší denní svaté hodině
3. Neodbývejte úkony/úkoly (don't cut corners-neřežte rohy)
4. Pamatujte si své proč
5. Zůstaňte radostní

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 9,1-7

¹Hospodin řekl Mojžíšovi: „Předstup před faraóna a promluv k němu: Toto praví Hospodin, Bůh Hebrejů: Propuť můj lid, aby mi sloužil! ²Budeš-li se zdráhat jej propustit a zatvrdíš-li se proti nim ještě víc, ³tu na tvá stáda, která jsou na poli, na koně, na osly, na velbloudy, na skot i na brav, dolehne Hospodinova ruka velmi těžkým morem. ⁴Hospodin však bude podivuhodně rozlišovat mezi stády izraelskými a stády egyptskými, takže nezajde nic z toho, co patří Izraelcům. ⁵Hospodin také určil lhůtu: Zítřka toto učiní Hospodin v celé zemi.“ ⁶A nazítří to Hospodin učinil. Všechna egyptská stáda posla, ale z izraelských stád nepošel jediný kus. ⁷Farao si to dal zjišťovat, a vskutku z izraelských stád nepošel jediný kus ; přesto zůstalo srdce faraónovo neoblomné a lid nepropustil.

Reflexe

Poselství poslané faraonovi je naprosto jasné: Bůh chce oddělit Izraelity od egyptského království. Izraelci nepatří faraonovi, ale pouze Bohu. Bůh důrazně varuje faraóna, že bude „rozlišovat mezi stády izraelskými a stády egyptskými, takže nezajde nic z toho, co patří Izraelcům“. Otec chrání své syny.

Stejně jako Izraelci byli odděleni, tak i vy jste byli odděleni svým křtem. Je snadné zapomenout na sílu a účinky křtu. Když jste byli křtem ponořeni do Krista, buď jako dítě nebo jako dospělý, stali jste se syny nebeského Otce. Stali jste se posvátnými a dostali jste všechno, co potřebujete k účasti na Božském životě.

Zkoumejte svůj život. Uvědomujete si, co to znamená, že je váš život posvátný? Kalich, který užívá kněz v posvátné liturgii, nemůže být nikdy použit pro světskou činnost. Je posvátný a musí se s ním tak zacházet. Stejně tak vás křest oddělil; zůstáváte uprostřed lidí, ale jste od nynějška odděleni pro službu Pánu. Váš úděl je být s Bohem. Proto musíte odolat pokušení honbě za pozemskými věcmi, zvláště když vylučují Boží plán pro váš život.

Čím více se vyrovnáte se svou pravou identitou, tím více si uvědomujete iracionalitu honby za pozemskými věcmi, jako je sex, moc, peníze. Proto musíme v našich srdcích často rozdmýchávat milost našeho křtu. Musíme klást nárok na naše křestní právo a naše věčné dědictví. Musíme zůstat oddaní Bohu / Musíme zůstat vyčleněni/odděleni/posvěceni pro Boha

Pohovořte s Bohem dnes o vaší podvátnosti a vašem oddání Jemu. Zamyslete se nad tím, jak žijete „odděleni pro Boha“ a jak v tom selháváte. Buďte konkrétní, pozorně naslouchejte a buďte ochotni a připraveni se změnit, jak Pán žádá. Bude to znamenat další pevný krok na cestě ke svobodě.

Úkony (ukazatel cesty) pro 4. týden

Místo: Egypt (jste v Egyptě)

Egyptské rány se zhoršují. Hospodin nyní používá ty, kteří mu odporují, pro jeho vlastní užitek. Také Izraelitům dokazuje prázdnotu egyptských model tím, že tyto modly zničí ranami. Izraelité konečně zří pravou cenu opuštění Egypta a služby pravému Bohu. Jak putujete čtvrtým týdnem exodu, uvědomte si, jaké falešné bohy ničí Bůh ve vašem životě skrze disciplíny tohoto duchovního cvičení. Dovolte této skutečnosti, aby vám přinesla naději na svobodu a obrácení srdce, které potřebujete, abyste mohli nechat Egypt za sebou a sloužit pouze Bohu.

1. Zavázejte se (odevzdejte se) svému bratrstvu

Kolik bratrských setkání jste zameškali? Jste v pokušení přeskóčit budoucí bratrskou svatou hodinu, mši nebo setkání? Jestli vás satan dokáže přesvědčit, že své bratry nepotřebujete, také ví, že vaše zotročení bude stejně lehké jako před exodem. Zavázejte se svému bratrstvu.

2. Vytvořte si cvičicí plán

Exodus 90 volá po pravidelném cvičení. Jak jste si vedli? Minulí muži Exodu zjistili, že pokud se nemohou držet vytvořeného plánu cvičení, je velmi těžké udělat si každý týden čas na cvičení. Vytvořte si plán, sepište si jej a dodržujte ho.

3. Uvědomte si Boží moc

Jak se tento týden rány snáší na Egypt, uvědomte si Boží všemohoucnost. On má moc činit velké věci, včetně vysvobození z vašeho zajetí. Pamatujte: Jeho moc nezná hranic. Spolehejte na Boha, On jediný vás dokáže vykoupit.

4. Jděte/vyjděte ven

Ve světě plném obrazovek a digitálních vztahů lidé zapomněli, jak být spolu. Někteří dokonce zapomněli, jak se říká kusu země pokryté stromy. Udělejte si tento nebo příští víkend čas na to, abyste společně vyrazili na výlet do lesa, údolí nebo pustiny. Žádné výmluvy: čím horší počasí, tím lepší pouto. Tento společný čas vám dá život a pravé pouto, které budete vy a vaše bratrstvo potřebovat pro mnoho dalších týdnů před vámi.

Modlitba

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Amen.

22 Den 22 - ROZTÁT PŘED HOSPODINEM

Jste v Egyptě

Izraelité konečně zří pravou cenu opuštění Egypta. Uvědomte si, jaké falešné bohy ničí Bůh ve vašem životě. Dovolte, aby vám tato realita přinesla změnu srdce, kterou potřebujete, abyste sloužili pouze Bohu samotnému.

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Zavázejte se (odevzdejte se) svému bratrstvu
2. Vytvořte si cvičicí plán
3. Uvědomte si Boží moc
4. Jděte/vyjděte ven

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 9,8-12

⁸Hospodin řekl Mojžíšovi a Áronovi: „Naberte si plné hrsti sazí z pece a Mojžíš ať je rozhazuje faraónovi před očima směrem k nebi. ⁹Bude z nich po celé egyptské zemi poprašek, který způsobí na lidech i na dobytku po celé egyptské zemi vředy hnisavých neštovic.“ ¹⁰Nabrali tedy saze z pece, postavili se před faraóna a Mojžíš je rozhazoval směrem k nebi. Na lidech i na dobytku se objevily vředy hnisavých neštovic. ¹¹Ani věštcí se nemohli postavit před Mojžíše pro vředy, neboť vředy byly na věštcích i na všech Egyptánech. ¹²Hospodin však zatvrdil faraónovo srdce, takže je neposlechl, jak Hospodin Mojžíšovi předpověděl.

Reflexe

Dnešní čtení představuje malý ale pozoruhodný obrat v začátku druhé řady pěti ran proti faraónovi a lidu Egypta. Důsledky těchto ran se stanou mnohem intenzivnějšími, kouzelníci si totiž uvědomí Boží moc a srdce faraona je zatvrzeno uvědoměním si Boží všemohoucnosti.

Po každé z první řady ran zatvrdil faraon své srdce. V druhé řadě pěti ran je faraónovo srdce zatvrzeno Bohem. Bůh faraónovi nedělá nic zlého, ani nepřipravuje faraónovi neúspěch. Abychom tomu porozuměli, představme si máslo a hlínu na horkém slunci. Každá látka reaguje svým způsobem na to stejné slunce – máslo roztává a hlína tvrdne. Slunce nedělá rozdíl mezi těmito dvěma látkami. Rozdíl je spíše v povaze každé látky, která způsobuje různou reakci.

V knize Exodu Izraelité reagují na Boží skutky jako máslo: časem Jeho přítomnost rozpouští jejich srdce. V odezvě se rozhodnou cítit Boží velikost. Na druhé straně se faraon

dívá na stejné Boží skutky a reaguje jako hlína: Boží přítomnost zatvrzuje jeho srdce. Faraon odpovídá pyšně a zvyšuje odpor vůči Boží vůli. Dělá to proto, že pokud je Bůh opravdu tím, kým říká, pak je faraon podvodník. Jestli je Bůh Bohem, pak jím faraon není. Faraon může celou svou identitu, a všechno s ní spojené, v tomto mocenském boji ztratit.

Když vstupujete každý den do své svaté hodiny, jak reagujete na Boží přítomnost? Je vaše srdce jako máslo, nebo jako hlína? Jedním ze způsobů, jak to vyzkoušet, je zvážit vaši schopnost zůstat tichý v mysli i těle. Dokážete sedět před všemohoucím Bohem a jen být v klidu? Nebo vás Jeho přítomnost znervózňuje?

Měli byste toužit slyšet vůli Pána a konat podle ní. Cítíte-li se ve stresu nebo v úzkosti, je to pravděpodobně proto, že bojujete s Bohem o moc. Možná zatvrzujete své srdce v dutém pokusu zachovat si svou identitu, která je menší než ta, ke které vás Bůh volá, být člověkem pro Církev a pro vaši rodinu. Ve vaší dnešní svaté hodině si dnes uvědomte, jak odpovídáte na přítomnost Boha. Potom si s Ním promluvte o tom, jak a proč tak odpovídáte.

23 Den 23 - NECHTE SE OBRÁTIT

Jste v Egyptě

Izraelité konečně zří pravou cenu opuštění Egypta. Uvědomte si, jaké falešné bohy ničí Bůh ve vašem životě. Dovolte, aby vám tato realita přinesla změnu srdce, kterou potřebujete, abyste sloužili pouze Bohu samotnému.

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Zavázejte se (odevzdejte se) svému bratrstvu
2. Vytvořte si cvičicí plán
3. Uvědomte si Boží moc
4. Jděte/vyjděte ven

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 9,13-35

¹³Hospodin řekl Mojžíšovi: „Za časného jitra se postav před faraóna. Řekneš mu: Toto praví Hospodin, Bůh Hebrejů: Propuť můj lid, aby mi sloužil! ¹⁴Tentokrát zasáhnu do srdce všemi svými údery tebe i tvé služebníky a tvůj lid, abys poznal, že na celé zemi není nikdo jako já. ¹⁵Vždyť už tehdy, když jsem vztáhl ruku, abych bil tebe i tvůj lid morem, mohl jsi být vyhlazen ze země. ¹⁶Avšak proto jsem tě zachoval, abych na tobě ukázal svou moc a aby se po celé zemi vypravovalo o mém jménu. ¹⁷Stále jednáš proti mému lidu zpusně a nechceš jej propustit. ¹⁸Proto spustím zítra v tuto dobu tak hrozné krupobití, jaké v Egyptě nebylo ode dne jeho vzniku až do nynějška. ¹⁹Nuže, dej odvést do bezpečí svá stáda a všechno, co máš na poli. Všechny lidi i dobytek, vše, co bude zastiženo na poli a nebude shromážděno do domu, potluče krupobití, takže zemřou.“ ²⁰Kdo z faraónových služebníků se Hospodinova slova ulekl, zahnal své otroky a svá stáda do domu. ²¹Kdo si slovo Hospodinovo nevzal k srdci, nechal své otroky a svá stáda na poli. ²²Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vztáhni svou ruku k nebi. Na celou egyptskou zemi dolehne krupobití, na lidi, na dobytek i na všechny polní byliny v egyptské zemi.“ ²³Když Mojžíš vztáhl svou hůl k nebi, dopustil Hospodin hromobití a krupobití. Na zemi padal oheň. Tak Hospodin spustil krupobití na egyptskou zemi. ²⁴Nastalo krupobití a uprostřed krupobití šlehal oheň; něco tak hrozného nebylo v celé zemi egyptské od dob, kdy se dostala do moci tohoto pronároda. ²⁵Krupobití potlouklo v celé egyptské zemi všechno, co bylo na poli, od lidí po dobytek; krupobití potlouklo také všechny polní byliny a polámalo všechno polní stromoví. ²⁶Jenom v zemi Gošenu, kde sídlili Izraelci, krupobití nebylo. ²⁷Tu si farao dal předvolat Mojžíše a Árona a řekl jim: „Opět jsem zhřešil. Hospodin je spravedlivý, a já i můj lid jsme svévolníci. ²⁸Proste Hospodina. Božího hromobití a krupobití je už dost. Propustím vás, nemusíte tu už

dál zůstat.“ ²⁹Mojžíš mu odpověděl: „Jen co vyjdu z města, rozprostřu své dlaně k Hospodinu. Hromobití přestane a krupobití skončí, abys poznal, že země je Hospodinova.“ ³⁰Vím ovšem, že ty ani tvoji služebníci se stále ještě nebudete Hospodina Boha bát.“ ³¹Potlučen byl len a ječmen, protože ječmen byl už v klasech a len nasazoval tobolky. ³²Pšenice a špalda však potlučeny nebyly, protože jsou pozdní. ³³Mojžíš vyšel od faraóna z města a rozprostřel dlaně k Hospodinu. Hromobití a krupobití přestalo a déšť už nezaplavoval zemi. ³⁴Když farao viděl, že přestal déšť a krupobití i hromobití, hřešil dále. Zůstal v srdci neoblomný, on i jeho služebníci. ³⁵Srdce faraónovo se zatvrdilo a Izraelce nepropustil, jak Hospodin skrze Mojžíše předpověděl.

Reflexe

Sedmou ranou krupobití ukončí dech každé bytosti, kterou potká. V Písmu vidíme, že občas Bůh jedná s lidstvem nežně a jindy přísně. V obou případech to však je pro lidské dobro a posvěcení. Běžná karikatura dnešní Církve je krutá a neúprosná instituce, jejíž přímární přínos lidstvu je ochromující vina a hanba.

Moderní televizní programy znázorňují spíše temný obraz katolické víry: pochmurné, zatuchlé kostely, mizerná hudba a vysokké dřevěné krabice, ve kterých posloucháme odsuzující přednášky ze stran chladného, bezcitného celibátu s hmatatelným pohrdáním lidstvem. Přemýšlíte někdy nad tím, jak lidé přišli na tuto myšlenku?

Možná pramení z neutuchajícího volání Církve po obrácení. Konverze může být vnímána jako násilná. Když jste ve stavu deprese, hněvu, úzkosti, osamělosti nebo vyčerpání, volba zbavit se pohodlí může být pocíťována jako násilné vnitřní krupobití. Může se to zdát kruté. Ale tato malá úmrtí sama sebe ukončují život těch vášní a podnětů, které brání našemu osvobození.

Ve vaší konverzi zůstaňte blízko Pánu. Nechte své tělo i duši očistit asketickými disciplínami. Jakkoli se můžou občas zdát kruté, očistí vás a zanechají váš život. Pokud s askézí bojujete, povězte o tom dnes Pánu. Také může posloužit přednést to svému bratrstvu a vašemu duchovnímu vůdci. Ale nejprve to předložte Bohu.

24 Den 24 - ODDANÍ KONTROLE

Jste v Egyptě

Izraelité konečně zří pravou cenu opuštění Egypta. Uvědomte si, jaké falešné bohy ničí Bůh ve vašem životě. Dovolte, aby vám tato realita přinesla změnu srdce, kterou potřebujete, abyste sloužili pouze Bohu samotnému.

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Zavázejte se (odevzdejte se) svému bratrstvu
2. Vytvořte si cvičicí plán
3. Uvědomte si Boží moc
4. Jděte/vyjděte ven

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 10,1-20

¹Hospodin řekl Mojžíšovi: „Předstup před faraóna. Já jsem totiž učinil jeho srdce i srdce jeho služebníků neoblomné, abych mohl uprostřed nich provést tato svá znamení ²a ty abys mohl vypravovat svým synům i vnukům o tom, co jsem v Egyptě dokázal, i o znameních, která jsem mezi nimi udělal, ať víte, že já jsem Hospodin.“ ³Mojžíš a Áron tedy předstoupili před faraóna a řekli mu: „Toto praví Hospodin, Bůh Hebrejů: Jak dlouho se budeš zdráhat pokořit se přede mnou? Propuť můj lid, aby mi sloužil. ⁴Budeš-li se zdráhat propustit můj lid, pak na tvé území uvedu zítra kobylky. ⁵Přikryjí povrch země, takže nebude možno zemi ani vidět, a sežerou zbytek toho, co vyvázlo, co vám zůstalo po krupobití. Ožerou také všechny stromy, které vám na polích znovu raší. ⁶Naplní tvé domy, domy všech tvých služebníků i domy všech Egyptanů. Něco takového neviděli tvoji otcové ani dědové od doby, kdy začali obdělávat půdu, až dodnes.“ Nato se Mojžíš obrátil a odešel od faraóna. ⁷Faraónovi služebníci řekli: „Jak dlouho nám bude tento člověk léčkou? Propuť ty muže, ať slouží Hospodinu, svému Bohu. Což jsi dosud nepoznal, že hrozí Egyptu zánik?“ ⁸Mojžíš a Áron byli přivedeni zpět k faraónovi. Ten jim řekl: „Nuže, služte Hospodinu, svému Bohu. Kdo všechno má jít?“ ⁹Mojžíš odvětil: „Půjďme se svou mládeží i se starci, půjdeme se svými syny i dcerami, se svým bravem i skotem, neboť máme slavnost Hospodinovu.“ ¹⁰Farao jim však řekl: „To tak! Myslíte si, že Hospodin bude s vámi, když vás propustím s dětmi? To jste si zamlouvali špatnou věc. ¹¹Kdepak! Vy muži si jděte a služte Hospodinu, když o to tak stojíte.“ A vyhnali je od faraóna. ¹²Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vztáhni nad egyptskou zemi ruku, aby přilétly na egyptskou zemi kobylky a sežraly všechny byliny země, všechno, co zůstalo po krupobití.“ ¹³Mojžíš tedy vztáhl nad egyptskou zemi hůl a Hospodin přihnul na zemi východní vítr. Ten vál po celý den a celou noc. Když nastalo jitro, přinesl

východní vítr kobyly. ¹⁴Kobyly přilétly na celou egyptskou zemi a spustily se na celé území Egypta v takovém množství, že tolik kobyly nebylo nikdy předtím ani potom. ¹⁵Přikryly povrch celé země, až se na zemi ztmělo, a sežraly všechny byliny na zemi i všechno ovoce na stromech, co zbylo po krupobití. Na stromech a na polních bylinách po celé egyptské zemi nezbylo nic zeleného. ¹⁶Farao rychle povolal Mojžíše a Árona. Řekl jim: „Zhřešil jsem proti Hospodinu, vašemu Bohu, i proti vám. ¹⁷Sejmi prosím můj hřích ještě tentokrát a prostě Hospodina, svého Boha, aby jen odvrátil ode mne tuto smrt.“ ¹⁸Mojžíš od faraóna odešel a prosil Hospodina. ¹⁹Tu Hospodin obrátil vítr a velmi silný mořský vítr odnesl kobyly a prudce je vrhl do Rákosového moře, takže na celém egyptském území nezůstala jediná kobyly. ²⁰Avšak Hospodin zatvrdil faraónovo srdce, takže Izraelce nepropustil.

Reflexe

Lidé se často ptají: „Proč by toto soužení Bůh dopustil mému příteli nebo mému příbuznému?“ Abychom odpověděli, nejprve musíme zvážit fakt, že samotný důvod naší existence je být s Bohem a v Něm. Mimo Boha nejsme nic. Přesto se velmi často proti Bohu bouříme. Proč se dobrým lidem stávají zlé věci? Aby se stali lepšími. Mají je povzbudit k návratu k Bohu.

V dnešním čtení se faraon již nechová moc manipulativně. Uvědomuje si, že už skoro všechno ztratil. Proto se zoufale drží toho, co má, a snaží se udržet si své postavení, aby neztratil celé své království.

Muži hrozně bojují, aby si udrželi kontrolu. Masturbace a materialismus jsou příklady chlapeckých reakcí na stres, spoty, zmatek, neúspěch a sklíčenost. V jakékoli z těchto situací se chlapec obrátí k němu, k čemukoli, co mu dá pocit kontroly – i přesto, že ví, že je to lež. Abychom se vyhnuli stejnému pokušení jako muži, je důležité mít vždy na paměti, že tento svět nás má připravit pro ten další.

Jako lidé dnes musíme být tím, čím mají být i Izraelité – poutníci, muži Exodu. To znamená život oddělený od věcí, pohodlí a bezpečí. Znamená to držet se pouze Boha a věrně se k Němu přibližovat. Na co se upínáte? Co musíte opustit? Přednostě tyto věci před Pána a prostě Ho, aby vám v této hodině udělil svobodu.

25 Den 25 - PODDAT SE NEBO VZEPŘÍT

Jste v Egyptě

Izraelité konečně zří pravou cenu opuštění Egypta. Uvědomte si, jaké falešné bohy ničí Bůh ve vašem životě. Dovolte, aby vám tato realita přinesla změnu srdce, kterou potřebujete, abyste sloužili pouze Bohu samotnému.

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Zavázejte se (odevzdejte se) svému bratrstvu
2. Vytvořte si cvičicí plán
3. Uvědomte si Boží moc
4. Jděte/vyjděte ven

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 10,21-29

²¹Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vztáhni svou ruku k nebi a egyptskou zemi zahalí temnota, taková temnota, že se dá nahmatat.“ ²²Mojžíš vztáhl ruku k nebi. Tu nastala po celé egyptské zemi tma tmoucí a trvala po tři dny. ²³Lidé neviděli jeden druhého; po tři dny se nikdo neodvážil hnout ze svého místa. Ale všichni Izraelci měli ve svých obydlích světlo. ²⁴Farao povolal Mojžíše a řekl: „Odejďte! Služte Hospodinu! Zanechte tu jenom svůj brav a skot. Také vaše děti mohou jít s vámi.“ ²⁵Mojžíš odpověděl: „Ty sám nám dáš potřebné k obětním hodům a k zápalným obětem, abychom je připravili Hospodinu, svému Bohu. ²⁶Půjdou s námi i naše stáda, ani pazneht tu nezůstane. Budeme z nich brát k službě Hospodinu, svému Bohu. My ještě nevíme, čím budeme Hospodinu sloužit, dokud tam nepřijdeme.“ ²⁷Avšak Hospodin zatvrdil faraónovo srdce a on je nedovolil propustit. ²⁸Farao řekl: „Odejdi ode mne. Dej si pozor, ať mi už nepřijdeš na oči. Neboť v den, kdy mi přijdeš na oči, zemřeš!“ ²⁹Mojžíš odpověděl: „Jak jsi řekl. Už ti na oči nepřijdu.“

Reflexe

Akčoli faraonova frustrace roste, jeho srdce je stále zatvrzelé. Stále se vzpírá, i když si je vědom, že pouze úplná poslušnost Božímu plánu je jedinou cestou k naplnění. Faraon má zjevně plán pro sebe a své lidi, ale tento plán je jasně v rozporu s Boží vůlí. Výsledkem je to, že se on i jeho lidé potácí ve tmě.

Vezměme na vědomí, že člověk je stvořená bytost a jako taková nepatří sobě. Pouze když se vyrovnáme s tím, že patříme Bohu samému, což vyžaduje značnou dávku pokory, můžeme jasněji vidět Boží prozřetelnost.

Podívejme se na izraelský lid. S pokorou a poslušností Pánovu plánu se ocitnou obdarováni světlem. Podívejte se na svůj život. Žijete ve světle nebo ve tmě? Stáváte se poslušnější k Božímu plánu pro vás skrze dar disciplín, nebo se proti němu bouříte? Promluvte si o tom s Pánem. Proč vás Jeho dobrý plán nutí bouřit se, malými nebo velkými způsoby? Požádejte Ho, aby vám ukázal, v čem jsou disciplíny dobré, zejména v těch, které nejvíc nenávidíte. Požádejte Ho, aby vám ukázal, co dělá nyní prostřednictvím těchto disciplín ve vašem životě.

26 Den 26 - DVEŘE SE ZAČÍNÁJÍ OTVÍRAT

Jste v Egyptě

Izraelité konečně zří pravou cenu opuštění Egypta. Uvědomte si, jaké falešné bohy ničí Bůh ve vašem životě. Dovolte, aby vám tato realita přinesla změnu srdce, kterou potřebujete, abyste sloužili pouze Bohu samotnému.

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Zavázejte se (odevzdejte se) svému bratrstvu
2. Vytvořte si cvičicí plán
3. Uvědomte si Boží moc
4. Jděte/vyjděte ven

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 11,1-10

¹Hospodin řekl Mojžíšovi: „Ještě jednu ránu uvedu na faraóna a na Egypt. Potom vás odtud propustí, nadobro vyhostí, přímo vás odtud vyžene.“ ²Vybídni lid, ať si vyžádá každý muž od svého souseda a každá žena od své sousedky stříbrné a zlaté šperky.“ ³A Hospodin zjednal lidu v očích Egyptanů přízeň. Také sám Mojžíš platil v egyptské zemi za velice významného v očích faraónových služebníků i v očích lidu. ⁴Mojžíš řekl faraónovi: „Toto praví Hospodin: O půlnoci projdu Egyptem.“ ⁵Všichni prvorození v egyptské zemi zemřou, od prvorozeného syna faraónova, který sedí na jeho trůnu, po prvorozeného syna otrokyně, která mele na mlýnku, i všechno prvorozené z dobytka. ⁶Po celé egyptské zemi se bude rozléhat veliký křik, jakého nebylo a už nebude. ⁷Ale na žádného Izraelce ani pes nezavrčí, ani na člověka ani na dobytče, abyste poznali, že Hospodin podivuhodně rozlišuje mezi Egyptem a Izraelem. ⁸Všichni tito tvoji služebníci sestoupí ke mně, budou se mi klanět a říkat: Odejdi ty i všechnen lid, který jde za tebou! Teprve potom odejdu.“ Nato Mojžíš, planoucí hněvem, od faraóna odešel. ⁹Hospodin řekl Mojžíšovi: „Farao vás neposlechne, a tak mých zázraků v egyptské zemi ještě přibude.“ ¹⁰Mojžíš a Áron všechny ty zázraky před faraónem učinili, ale Hospodin zatvrdil faraónovo srdce, takže Izraelce ze své země nepropustil.

Reflexe

Izraelité se připravují. Bůh slíbil poslední ránu. Slíbil svobodu – ale neříká, že svoboda přijde bez mocného boje nebo bez důvěry v Něj. Představte si, že po tolika dlouhých letech v otroctví v Egyptě se dveře začnou otvírat. Svoboda už není pouhým snem, ale skutečnou možností.

Vidíte pro sebe stejnou možnost svobody? Teď se možná ptáte, proč jste se rozhodli pro tak radikální duchovní cvičení. Někteří vaši bratři už možná přestali. Ale pro vás, kteří jste došli až sem, se začínají otvírat dveře. Pokud dokážete Bohu důvěřovat hlouběji, více se spoléhat na své bratry a vytrváte, dávající Bohu čas pracovat ve vašem životě, dveře se vám budou otevírat i nadále. Připravte se a prostě dnes Pána o milost vytrvalosti.

27 Den 27 - ŽÍT V PŘÍTOMNOSTI

Jste v Egyptě

Izraelité konečně zří pravou cenu opuštění Egypta. Uvědomte si, jaké falešné bohy ničí Bůh ve vašem životě. Dovolte, aby vám tato realita přinesla změnu srdce, kterou potřebujete, abyste sloužili pouze Bohu samotnému.

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Zavázejte se (odevzdejte se) svému bratrstvu
2. Vytvořte si cvičicí plán
3. Uvědomte si Boží moc
4. Jděte/vyjděte ven

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 12,1-20

¹Hospodin řekl Mojžíšovi a Áronovi v egyptské zemi: ²„Tento měsíc bude pro vás začátkem měsíců. Bude pro vás prvním měsícem v roce. ³Vyhlaste celé izraelské pospolitosti: Desátého dne tohoto měsíce si každý vezme beránka podle svých rodů, beránka na rodinu. ⁴Kdyby byla rodina malá a na beránka by nestačila, přibere si každý souseda, který bydlí nejbližší jeho rodiny, aby doplnil počet osob. Podle toho, kolik kdo sní, stanovíte počet na beránka. ⁵Budete mít beránka bez vady, ročního samce. Vezmete jej z ovcí nebo z koz. ⁶Budete jej opatrovat až do čtrnáctého dne tohoto měsíce. Navečer bude celé shromáždění izraelské pospolitosti beránky zabíjet. ⁷Pak vezmou trochu krve a potrou jí obě veřeje i nadpraží u domů, v nichž jej budou jíst. ⁸Tu noc budou jíst maso upečené na ohni a k němu budou jíst nekvašené chleby s hořkými bylinami. ⁹Nebudete z něho jíst nic syrového ani vařeného ve vodě, nýbrž jen upečené na ohni s hlavou i s nohama a vnitřnostmi. ¹⁰Nic z něho nenecháte do rána. Co z něho zůstane do rána, spálíte ohněm. ¹¹Budete jej jíst takto: Budete mít přepásaná bedra, opánky na nohou a hůl v ruce. Sníte jej ve chvatu. To bude Hospodinův hod beránka. ¹²Tu noc projdu egyptskou zemí a všechno prvorozené v egyptské zemi pobiji, od lidí až po dobytek. Všechna egyptská božstva postihnu svými soudy. Já jsem Hospodin. ¹³Na domech, v nichž budete, budete mít na znamení krev. Když tu krev uvidím, pominu vás a nedolehne na vás zhoubný úder, až budu bít egyptskou zemi. ¹⁴Ten den vám bude dnem pamětním, budete jej slavit jako slavnost Hospodinovu. Budete jej slavit po všechna svá pokolení. To je provždy platné nařízení. ¹⁵Po sedm dní budete jíst nekvašené chleby. Hned prvního dne odstraníte ze svých domů kvas. Každý, kdo by od prvního do sedmého dne jedl něco kvašeného, bude z Izraele vyobcován. ¹⁶Prvního dne budete mít bohoslužebné shromáždění. I sedmého dne budete mít bohoslužebné shromáždění. V těch dnech se nebude

konat žádné dílo. Smíte si připravit jen to, co každý potřebuje k jídlu. ¹⁷Budete dbát na ustanovení o nekvašených chlebech, neboť právě toho dne jsem vyvedl vaše oddíly z egyptské země. Na tento den budete bedlivě dbát. To je provždy platné nařízení pro všechna vaše pokolení. ¹⁸Od večera čtrnáctého dne prvního měsíce budete jíst nekvašené chleby až do večera jedenadvacátého dne téhož měsíce. ¹⁹Po sedm dní se nenajde ve vašich domech kvas. Každý, kdo by jedl něco kvašeného, bude vyobcován z pospolitosti Izraele, i host a domorodec. ²⁰Nebudete jíst nic kvašeného. Ve všech svých obydlích budete jíst nekvašené chleby.“

Reflexe

Je jednoduché nenávidět čas. Většina z nás neustále vyhlíží „další nejlepší věc“, která nám, jak věříme, konečně zajistí blaženost, po které toužíme. V naší netrpělivosti máme sklon nenávidět přítomnost a toužit po lepších zítřkách. Přesto znamená tento způsob života samotný život nenávidět. Jako křesťané jsme povoláni k životu v přítomnosti, i když je přítomnost plná driny, zármutku nebo bolesti.

Dnes se Izraelité připravují na příchod úsvitu. Zároveň jsou přítomni noci, protože noc vyžaduje pozornost k detailu. Pokud přehlédnou jednu část oběti před nimi, mohl by pro ně být úsvit mnohem tmavší, než by jinak byl.

Právě teď, ve vaší odpovědi na Boží volání po svobodě, také očekáváte úsvit. Těchto 90 dní oběti jsou cenným časem. Může být jednoduché považovat tyto dny za obtíž nebo nesmyslnou zkoušku vůle. Možná nedočkavě vyhlížíte den, kdy tento nesmysl přestane, a budete si moct užít života ve svobodě. Ne. Je čas zaměřit se na současné oběti před vámi. Vaše rodina prosí, abyste byli změněni časem v modlitbě. Církev touží po tom, abyste vystoupili a byli pro její lid přínosem díky praxi askeze. Vaši bratři na vás spoléhají, že je pozdvihnete, stejně jako oni pozdvihnou vás. Přijměte to. Žijte v přítomnosti.

Věnovali jste náležitou pozornost detailům duchovního cvičení, k němuž vás Pán povolal? Pokud ano, přijměte v této chvíli ujištění o Boží lásce. Pokud ne, otevřete srdce milosti, kterou vám Bůh chce dát. Chce vás přivést k úsvitu. Volba spolupráce s tímto plánem je na vás.

28 Den 28 - KREV BERÁNKA

Jste v Egyptě

Izraelité konečně zří pravou cenu opuštění Egypta. Uvědomte si, jaké falešné bohy ničí Bůh ve vašem životě. Dovolte, aby vám tato realita přinesla změnu srdce, kterou potřebujete, abyste sloužili pouze Bohu samotnému.

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Zavázejte se (odevzdejte se) svému bratrstvu
2. Vytvořte si cvičicí plán
3. Uvědomte si Boží moc
4. Jděte/vyjděte ven

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 12,21-28

²¹Mojžíš svolal všechny izraelské starší a řekl jim: „Jděte si vzít kus z bravu podle vašich čeledí a zabijte velikonočního beránka. ²²Potom vezměte svazek yzopu, namočte jej v misce s krví a krví z misky potřete nadpraží a obě veřeje. Ať nikdo z vás až do rána nevychází ze dveří svého domu. ²³Až Hospodin bude procházet zemí, aby udeřil na Egypt, uvidí krev na nadpraží a na obou veřejích. Hospodin ty dveře pomine a nedopustí, aby do vašeho domu vešel zhoubce a udeřil na vás. ²⁴Dbejte na toto ustanovení. To je provždy platné nařízení pro tebe i pro tvé syny. ²⁵Až přijdete do země, kterou vám Hospodin dá, jak přislíbil, dbejte na tuto službu. ²⁶Až se vás pak vaši synové budou ptát, co pro vás tato služba znamená, ²⁷odpovíte: „Je to velikonoční obětní hod Hospodinův. On v Egyptě pominul domy synů Izraele. Když udeřil na Egypt, naše domy vysvobodil.“ Lid padl na kolena a klaněl se. ²⁸Izraelci pak odešli a učinili přesně tak, jak Hospodin Mojžíšovi a Áronovi přikázal.

Reflexe

Dnešní pasáž nás upozorňuje na moc Eucharistie. Svatý Jan Zlatoústý o této pasáži napsal svým přímým, vyzývajícím způsobem: *Přejeme-li si porozumět moci Kristovy krve, měli bychom se vrátit ke starověké zprávě o její předzvěsti v Egyptě. „Obětujte bezvadného beránka,“ přikazuje Mojžíš, „a jeho krví potřete svá nadpraží a veřeje.“ Kdybychom se ho zeptali, co tím myslel a jak by krev nerozumného zvířete mohla zachránit lid obdařený rozumem, jeho odpovědí by bylo, že zachraňující moc leží ne v krvi samotné, ale ve znaku Pánovy krve. V těchto dnech, kdy anděl zkázy viděl krev na dveřích, se neodvážil vstoupit.*

Jak se tedy přiblíží ďábel, když uvidí ne krev na veřejích, ale pravou krev na rtech věřících, na dveřích Kristova chrámu.

Samozřejmě má na mysli svaté přijímání, které přijímáme na rtech a do úst. Tento neuvěřitelný dar nám poskytuje ochranu před mocí smrti a temnoty, ještě více než krev velikonocního beránka chránila děti Izraele před andělem zkázy. Běžíte každodenně k přijímání Eucharistie? Byli jste alespoň věrní jedné mši svaté navíc v týdnu? Krev Beránka není jen částí historické události, ale probíhající, současná realita. Kristus nabídl svou oběť jednou pro všechny a tato oběť pokračuje každou mší svatou. Jaký to dar.

Věříte, že Tělo a Krev Kristova přítomná v Eucharistii má skutečně moc chránit vás před mocí smrti a temnoty? Věříte, že Kristovo Tělo, Krev, Duše a Božství jsou plně přítomny v Eucharistii? Pokud ano, chvalte Boha, že máte oči k vidění a uši k slyšení dobrých zpráv, které pro vás má. Pokud ne, dnes se upřímně zeptejte Boha, jestli je tato dva tisíce let stará tradice opravdu pravdivá.

Úkony (ukazatel cesty) pro 5. týden

Místo: Východ z/od Egypta (východně od Egypta), útěk do pouště

Izraelité pocítili potřebu sloužit Bohu. Akčně reagovali zabitím egyptského boha (beránka) a veřejným rozmazáním jehněčí krve na jejich veřeje. Hospodin ctí odvahu, kterou prokázali, a otevírá jim bránu ke svobodě. Také vy jste prokázali odvahu a označili jste své dveře. Po měsíci odtažení od bohů a model tohoto světa jste se rozhodli zůstat s disciplínami Exodu 90. Také vaše odvaha bude vyznamenána a brána ke svobodě otevřena. Nyní vstupujete do pouště. Vyplatí se vám zůstat velmi blízko Bohu a vašemu bratrstvu.

1. Vzdejte se kontroly

Je dobré reflektovat, jaké disciplíny jste pokoušeni změnit a kde v tomto duchovním cvičení jste pokoušeni podvádět. Předneste tyto věci Bohu ve vaší dnešní svaté hodině. Přenechte kontrolu Jemu.

2. Zkontaktujte svou kotvu

Už jste dnes spolu komunikovali? Byli jste v kontaktu tento týden? Pokud jste se svou kotvou dnes ještě nemluvili, teď je dobrý čas tak učinit. Počítá s vámi. Potřebuje vás. Pokud povolíte a on spadne, bude to bolestný pád, tak je to jednoduché.

3. Znovu si připomeňte své proč

To je důležitý smysl Exodu. Lidé, které milujete (manželka, farnost, přátelé, děti), dychtivě touží po vašem osvobození. Stejně jako Izraelité nesmíte spouštět svůj zrak z Boha, když vstupujete do pouště k dosáhnutí svobody, o kterou usilujete. Pouze Bůh vám dokáže dát takové vysvobození.

4. Zvažte přečtení Průvodce terénem

Pokud jste si stále nenašli čas na jeho přečtení, nyní si ho udělejte. Průvodce terénem rámcuje celou zkušenost Exodu 90 a pomáhá pochopit důvod každé části tohoto duchovního cvičení. (Nejdůležitější části jsou Začnete zde: co je vaše proč; Pilíře Exodu 90, a pro ženaté muže, Muž Exodu a jeho manželka.)

Modlitba

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství
Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.
Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Amen.

29 Den 29 - POCHYBNOSTI O BOŽÍ DOBROTĚ

Východ z/od Egypta (východně od Egypta), útěk do pouště

Izraelci zabili egyptského boha (beránka) a veřejně rozmazali jehněčí krev na jejich veřeje. Nyní vstupujete do pouště. Vyplatí se vám zůstat velmi blízko Bohu a vašemu bratrstvu.

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Vzdejte se kontroly
2. Zkontaktujte svou kotvu
3. Znovu si připomeňte své proč
4. Zvažte přečtení Průvodce terénem

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 12,29-30

²⁹Když nastala půlnoc, pobil Hospodin v egyptské zemi všechno prvorozené, od prvorozeného syna faraónova, který seděl na jeho trůnu, až po prvorozeného syna zajatce v žalářní kobce, i všechno prvorozené z dobytka. ³⁰Tu farao v noci vstal, i všichni jeho služebníci a všichni Egypťané, a v celém Egyptě nastal veliký křik, protože nebylo domu, kde by nebyl mrtvý.

Reflexe

V reakci na tyto verše může být člověk na Boha rozzlobený. Může ho dokonce obviňovat za chaos a smrt, kterou po celou dobu způsobil. Bůh je však Bůh. Nikdy si pro lidstvo nevybral hřích, utrpení a smrt. V zahradě Edenu stvořil Bůh člověka v naprosté harmonii s Ním a se stvořeným světem. Člověk však, obdarovaný svobodou, učinil volbu, která změnila téměř všechno a přinesla chaos do Božího řádu. Od té doby Bůh pravuje na tom, aby přeměnil svět, který člověk rozházel.

Sám člověk se rozhodl jednat proti Božímu rozkazu, Bůh to dovolil z úcty k lidské svobodě. Kdyby člověk v zahradě spolupracoval s Božím plánem, zažil by Boží lásku mnohem jinak. Podobně kdyby se faraon rozhodl spolupracovat s Božím plánem v Egyptě, i on by mohl zažít Boží lásku úplně jinak.

Zeptejte se sami sebe: Spolupracuji s plánem, který pro mě má dnes Bůh? Zpochybňuji Boží rozhodnutí, nebo věřím, že Jeho plán je plánem naprosté dobroty? Tyto otázky dnes stojí za to přednést ve svaté hodině.

30 Den 30 - USPOŘÁDAT SI SVŮJ ŽIVOT

Východ z/od Egypta (východně od Egypta), útěk do pouště

Izraelci zabili egyptského boha (beránka) a veřejně rozmazali jehněčí krev na jejich veřeje. Nyní vstupujete do pouště. Vyplatí se vám zůstat velmi blízko Bohu a vašemu bratrstvu.

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Vzdejte se kontroly
2. Zkontaktujte svou kotvu
3. Znovu si připomeňte své proč
4. Zvažte přečtení Průvodce terénem

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 12,31-36

³¹Ještě v noci povolal Mojžíše a Árona a řekl: „Seberte se a odejděte z mého lidu, vy i Izraelci. Jděte, služte Hospodinu, jak jste žádali.“ ³²Vezměte také svůj brav i skot, jak jste žádali, a jděte. Vyproste požehnání i pro mne.“ ³³Egyptané naléhali na lid a spěchali s jeho propuštěním ze země, protože si říkali: „Všichni pomřeme!“ ³⁴Lid tedy vzal těsto ještě nevykynuté, zabalil díže do plášťů a nesl na ramenou. ³⁵Izraelci jednali podle Mojžíšova rozkazu; vyžádali si též od Egyptanů stříbrné a zlaté šperky a pláště. ³⁶A Hospodin zjednal lidu přízeň v očích Egyptanů a oni jim vyhověli. Tak vyplnili Egypt.

Reflexe

V souladu s tímto příběhem Exodu vyžaduje každoročně židovský svátek Pesachu užití nekvašeného chleba v posvátném jídle. Izraelský lid měl velmi málo času na útěk z Egypta – tak málo, že nemohli ani čekat, než jim vykyne chléb. Času bylo málo a bylo třeba jednat.

Přemýšlejte o tom v kontextu vašeho života. Poznáváte, že čas je vzácný? Víte, že je od vás požadována akce? Pamatujete na svou smrtelnost nebo rozjímáte o dni, kdy zemřete? Den tohoto duševního probuzení nakonec jednou přijde. Ten den vypadá pro každého člověka jinak. Může to být třeba zkušenost s autonehodou, infarkt, událost doma nebo potyčka s násilím. Ať je to cokoli, způsobí to náhlé uvědomění, jak málo času zde na zemi máme.

Třeba se dostanete do zajetí úzkosti a strachu, když si, možná poprvé, uvědomíte, že váš život na zemi není bez konce. Pak se, jako Izraelité, můžete ocitnout ve spěchu dát věci

do pořádku, zejména ve svém osobním životě. Bůh vám dal těchto cenných devadesát dní na to, abyste přehodnotili svůj život, prohloubili vztahy, očistili se od hříchu a přerovnali svůj život vzhledem k Bohu. Hospodin je Bůh moudrosti a lásky. Bez ohledu na to, jakou je pro vás Exodus 90 výzvou, je dobré, že jste teď tady. Využijte tohoto času.

Dáváte stále do pořádku věci ve svém duchovním nebo rodinném životě, které vás Pán žádá, abyste urovnali? Držíte se stranou od vychloubání se, protěžování sebe sama, od uhýbání před odpovědností? Žijete průměrně, a dokonce plýtváte těmito devadesáti dny tím, že jim nedáváte plné úsilí nebo záměrně obcházíte pravidla? Pohovořte si o tom dnes s Pánem v rozjímání a naslouchejte, kam vás vede.

31 Den 31 - VELKORYSOST S BOHEM

Východ z/od Egypta (východně od Egypta), útěk do pouště

Izraelci zabili egyptského boha (beránka) a veřejně rozmazali jehněčí krev na jejich veřeje. Nyní vstupujete do pouště. Vyplatí se vám zůstat velmi blízko Bohu a vašemu bratrstvu.

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Vzdejte se kontroly
2. Zkontaktujte svou kotvu
3. Znovu si připomeňte své proč
4. Zvažte přečtení Průvodce terénem

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 12,37-42

³⁷Izraelci vytáhli z Ramesesu do Sukótu, kolem šesti set tisíc pěších mužů kromě dětí.

³⁸Vyšlo s nimi také mnoho přimíšeného lidu a obrovská stáda bravu a skotu. ³⁹Z těsta, které vynesli z Egypta, napekli nekvašené podpopelné chleby, protože ještě nevykynulo. Byli totiž z Egypta vyhnáni a nemohli otálet. Ani potravu na cestu si nestačili připravit. ⁴⁰Doba pobytu, kterou Izraelci v Egyptě strávili, byla čtyři sta třicet let. ⁴¹Když uplynulo čtyři sta třicet let, přesně na den vyšly všechny Hospodinovy zástupy z egyptské země. ⁴²Byla to noc jejich bdění pro Hospodina, když je vyváděl z egyptské země. Tato noc je všem synům Izraele po všechna pokolení nocí bdění pro Hospodina.

Reflexe

V této pasáži vidíme pozoruhodnou Boží velkorysost. Vzpomeňme si na první verše knihy Exodus. Jozef, syn Jákobův, přišel do Egypta sám. Z tohoto muže, ke kterému se nakonec připojili jeho bratři, vzešlo 600 000 mužů (nepočítaje ženy a děti), o kterých se dnes mluví. To nám naastavuje dvě provokativní otázky: zaprvé, Boha nikdy nikdo nepředčí v Jeho velkorysosti. Zadruhé, je zázrak, kolik toho Bůh dokáže s málem.

Dnes se připojujete k Izraelitům, když konečně následují Hospodina z Egypta. Po celém měsíci za vámi jste vykročili se svými bratry na další část cesty. Udělejte si chvilku na oslavu toho, co jste dokázali. Opuštění Egypta není malý úspěch. Vzdali se jste mnoha a učinili mnoho životních změn pro to, abyste se sem dostali.

Všimněte si však, že zaslíbená zem není blízko. Ani faraon, ani Egyptané se nevzdali. Rozhodli jste se zcela opustit svůj starý domov otroctví a modlářství, abyste se vydali na

cestu ke svobodě. To je dobře. Ale cesta před vámi není dobře dlážděná dálnice lemovaná nejlepšími restauracemi a obchody. Opustili jste civilizaci. Vkročili jste do divoké pouště.

Teď se věci stanou těžšími. Zlý, více rozzlobený než faraon, vás bude prohnáně následovat do pouště, aby vás stíhal a zotročoval více než předtím. Ale nebojte se, Pán vás vede, vaši bratři jsou s vámi a cíl za to stojí. Tohle vás vedlo z Egypta a povede vás celou cestou až do země zaslíbené.

Dnes si najděte čas, abyste chválili Boha. Předneste Mu svou vděčnost za to, že vás vyvedl z Egypta a vede vás dále směrem ke svobodě. U těch, kdo zvládli první měsíc, je mnohem pravděpodobnější, že zvládnou celou cestu.

32 Den 32 - EUCHARISTIE A JEDNOTA

Východ z/od Egypta (východně od Egypta), útěk do pouště

Izraelci zabili egyptského boha (beránka) a veřejně rozmazali jehněčí krev na jejich veřeje. Nyní vstupujete do pouště. Vyplatí se vám zůstat velmi blízko Bohu a vašemu bratrstvu.

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Vzdejte se kontroly
2. Zkontaktujte svou kotvu
3. Znovu si připomeňte své proč
4. Zvažte přečtení Průvodce terénem

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 12,43-51

⁴³Hospodin řekl Mojžíšovi a Áronovi: „Toto je nařízení o hodu beránka: Nebude z něho jíst žádný cizinec. ⁴⁴Ale bude jej jíst každý služebník koupený za stříbro, bude-li obřezán. ⁴⁵Přistěhovalec ani nádeník jej jíst nebude. ⁴⁶Musí být sněden v témž domě. Z jeho masa nevynesíš nic z domu; žádnou jeho kost nezlámete. ⁴⁷Tak to bude dělat celá izraelská společnost. ⁴⁸Jestliže by u tebe pobýval host a chtěl by připravit Hospodinu hod beránka, nechť je u něho obřezán každý mužského pohlaví a potom bude smět přistoupit a tak učinit a bude jako domorodec v zemi. Ale žádný neobřezanec jej jíst nebude. ⁴⁹Stejný řád bude platit pro domorodce i pro hosta, který bude pobývat mezi vámi.“ ⁵⁰Všichni Izraelci učinili přesně tak, jak Hospodin Mojžíšovi a Áronovi přikázal. ⁵¹Právě v ten den vyvedl Hospodin Izraelce seřazené po oddílech z egyptské země.

Reflexe

Při velikonoční večeři byl obětován bezvadný beránek. Tato oběť předznamenala bohoslužbu oběti, kde se Kristus, neposkvrněný beránek, stal velikonoční obětí. V Exodu Bůh přikázal, aby se žádný cizinec Paschy neúčastnil, protože by tím narušoval jednotu. Přesto nebyl cizinec vyloužen bez naděje na začlenění. Cizinec, který se chtěl spoluúčastnit Paschy, musel učinit to, co všichni členové již učinili pro vstup do izraelské komunity: musel být obřezán. Pokud se tak rozhodl, pak se stal členem společenství a byl přijat k účasti na Pesachu.

Tato překážka obřízky učinila rozhodnutí stát se součástí společenství poměrně vážným. Žádný dospělý muž jen tak z nedělního rozmaru nedovolí, aby se nůž přiblížil jeho genitáliím. Muž, který byl rozhodnut se nechat obřezat, si zvolil být plnohodnotným a aktivním účastníkem společenství. Zvolil si věrnost tomuto tělu.

Stejně tak Církev nedovolí nekatolíkům přijímat svaté přijímání z nedělního rozmaru. Církev však chce, aby měli všichni lidé možnost přijmout svaté přijímání. Jako cizinci mezi Izraelity, stejně nemusí být nekatolíci navždy vyloučeni z přijímání Eucharistie. Aby však mohli být přijati, musí udělat to, co se žádá po všech katolících ve společenství: veřejně vyznat víru Církve, být pokřtěni, zpytovat svědomí, postit se, chodit na mše svaté, a přijímat Eucharistii. Ve skutečnosti je každý zván ke svatému přijímání, ale všichni jsme povinni přijmout tuto svátost zaslouženě a s věrností. Jste zavázáni k přijetí, nebo berete své členství v církevní komunitě za samozřejmost?

33 Den 33 - JSI KNĚZEM

Východ z/od Egypta (východně od Egypta), útěk do pouště

Izraelci zabili egyptského boha (beránka) a veřejně rozmazali jehněčí krev na jejich veřeje. Nyní vstupujete do pouště. Vyplatí se vám zůstat velmi blízko Bohu a vašemu bratrstvu.

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Vzdejte se kontroly
2. Zkontaktujte svou kotvu
3. Znovu si připomeňte své proč
4. Zvažte přečtení Průvodce terénem

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 13,1-16

¹Hospodin promluvil k Mojžíšovi: ²„Posvěť mi všechno prvorozené, co mezi Izraelci otvírá lůno, ať z lidí či z dobytka. Je to moje!“ ³Mojžíš řekl lidu: „Pamatujte na tento den, kdy jste vyšli z Egypta, z domu otroctví. Hospodin vás odtud vyvedl pevnou rukou. Proto se nesmí jíst nic kvašeného.“ ⁴Vycházíte dnes, v měsíci ábíbu. ⁵Až tě Hospodin uvede do země Kenaanců, Chetejců, Emorejců, Chivejců a Jebúsejců, o níž se zavázal tvým otcům přísahou, že ji dá tobě, zemi oplývající mlékem a medem, budeš v ní tohoto měsíce konat tuto službu: ⁶Sedm dní budeš jíst nekvašené chleby. Sedmého dne bude slavnost Hospodinova. ⁷Nekvašené chleby se budou jíst po sedm dní. Nespatří se u tebe nic kvašeného, na celém tvém území se u tebe nespatří žádný kvas. ⁸V onen den svému synovi oznámíš: „To je proto, co mi prokázal Hospodin, když jsem vycházel z Egypta.“ ⁹A budeš to mít jako znamení na své ruce a jako připomínku mezi svýma očima, aby v tvých ústech zůstal Hospodinův zákon, neboť pevnou rukou tě vyvedl Hospodin z Egypta. ¹⁰Budeš dbát na toto nařízení ve stanovený čas rok co rok. ¹¹Až tě Hospodin uvede do země Kenaanců, jak přísežně zaslíbil tobě i tvým otcům, a až ti ji dá, ¹²všechno, co otvírá lůno, odevzdáš Hospodinu. Všichni samečci, které tvůj dobytek vrhne nejprve, budou patřit Hospodinu. ¹³Každého osla, který se narodil jako první, vyplatíš jehnětem. Kdybys jej nemohl vyplatit, zlomíš mu vaz. Také každého prvorozeného ze svých synů vyplatíš. ¹⁴Až se tě tvůj syn v budoucnu zeptá, co to znamená, odpovíš mu: „Hospodin nás vyvedl pevnou rukou z Egypta, z domu otroctví.“ ¹⁵Když se farao zatvrdil a nechtěl nás propustit, pobil Hospodin v egyptské zemi všechno prvorozené, od prvorozeného z lidí až po prvorozené z dobytka. Proto obětuji Hospodinu všechny samce, kteří otvírají lůno, a každého prvorozeného ze svých synů vyplácím.“ ¹⁶To bude jako znamení na tvé ruce a jako pásek na čele mezi tvýma očima. Neboť pevnou rukou nás vyvedl Hospodin z Egypta.“

Reflexe

Toto vykoupení neboli „zpětný odkup“ prvorozeného syna je důslednou připomínkou Izraelitům, že v noci, kdy odešli z Egypta, Bůh ušetřil jejich prvorozené syny, ale nezachránil prvorozené syny Egyptanů. Izraelští prvorození synové byli služební třídou nebo řádem kněží. Tuto výsadu by si zachovali, pokud by nebylo té nešťastné události se zlatým teletem, kdy jim byla jejich čest odebrána a dána kmenu Levi.

V Novém zákoně Ježíš Kristus sloužil jako kněz – obzvlášť na Velký Pátek, když byl knězem i obětí zároveň. Tento čin změnil všechno. Po vítězství Krista nad hříchem a smrtí se všichni lidé pokřtěni v Krista stanou jeho kněžskou třídou (srov. Zjev 5,10) (ačkoli se toto kněžství liší od kněžství služebného). Proč je to důležité? Protože kněz obětuje.

To znamená, že vy, členové všeobecného kněžství, jste povinni obětovat. Jakou oběť? Svatý Pavel nám říká: „Vybízáím vás, bratří, pro Boží milosrdenství, abyste sami sebe přinášeli jako živou, svatou, Bohu milou oběť; to ať je vaše pravá bohoslužba“ (Řím 12,1) Toto duchovní cvičení, ve kterém jste nyní zapojeni, je obětí Bohu. Plněním denních disciplín tohoto cvičení se formujete pro dobré kněžství hodné Ježíše Krista.

Pohovořte si s Pánem o vaší službě ve všeobecném kněžství. Naslouchejte tomu, co vám chce říct o posvěcování vašeho dne a přinášení dokonalých obětí pro ostatní z asketických disciplín, které jste se rozhodli přijmout. Modlete se, ať vám dá smysluplnější a hlubší poznání obětí.

34 Den 34 - NÁSLEDUJTE BOHA VE VÍŘE

Východ z/od Egypta (východně od Egypta), útěk do pouště

Izraelci zabili egyptského boha (beránka) a veřejně rozmazali jehněčí krev na jejich veřeje. Nyní vstupujete do pouště. Vyplatí se vám zůstat velmi blízko Bohu a vašemu bratrstvu.

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Vzdejte se kontroly
2. Zkontaktujte svou kotvu
3. Znovu si připomeňte své proč
4. Zvažte přečtení Průvodce terénem

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 13,17-14,9

¹⁷Když farao lid propustil, nevedl je Bůh cestou směřující do země Pelištejců, i když byla kratší. Bůh totiž řekl: „Aby lid nelitoval, když uvidí, že mu hrozí válka, a nevrátil se do Egypta.“ ¹⁸Proto Bůh vedl lid oklikou, cestou přes poušť k Rákosovému moři. Izraelci vytáhli z egyptské země rozdělení do bojových útvarů. ¹⁹Mojžíš vzal s sebou Josefovy kosti. Ten totiž zavázal Izraelce přísahou: „Až vás Bůh navštíví, vynesete odtud s sebou mé kosti.“ ²⁰I vytáhli ze Sukótu a utábořili se v Étamu na pokraji pouště. ²¹Hospodin šel před nimi ve dne v sloupu oblakovém, a tak je cestou vedl, v noci ve sloupu ohnivém, a tak jim svítil, že mohli jít ve dne i v noci. ²²Sloup oblakový se nevzdálil od lidu ve dne, ani sloup ohnivý v noci. ¹Hospodin promluvil k Mojžíšovi: ²„Rozkaž Izraelcům, aby se obrátili a utábořili před Pí-chírotem mezi Migdólem a mořem; utáboříte se před Baal-sefónem, přímo proti němu při moři. ³Farao si o Izraelcích řekne: Bloudí v zemi, zavřela se za nimi poušť. ⁴Tu zatvrdím faraónovo srdce a on vás bude pronásledovat. Já se však na faraónovi a na všem jeho vojsku oslavím, takže Egyptané poznají, že já jsem Hospodin.“ I učinili tak. ⁵Egyptskému králi bylo oznámeno, že lid uprchl. Srdce faraóna a jeho služebníků se obrátilo proti lidu. Řekli: „Co jsme to udělali, že jsme Izraele propustili z otroctví?“ ⁶Farao dal zapráhnout do svého válečného vozu a vzal s sebou svůj lid. ⁷Vzal též šest set vybraných vozů, totiž všechny vozy egyptské. Na všech byla tříčlenná osádka. ⁸Hospodin zatvrdil srdce faraóna, krále egyptského, a ten Izraelce pronásledoval. Ale Izraelci navzdory všemu vyšli. ⁹Egyptané je pronásledovali a dostihli je, když tábořili při moři, dostihli je všichni faraónovi koně, vozy, jeho jízda a vojsko, při Pí-chírotu před Baal-sefónem.

Reflexe

Přišli jste na okraj Rudého moře. Jedním směrem se nachází krásný výhled. Druhým směrem zuří armáda pronásledující vás, aby vás zajala nebo zabila. Tato scéna byla pro Iz-

raelity skutečnou realitou. Pro nás dnes také zůstává realitou, ovšem v duchovní sféře. Kardinál Jean Daniélou napsal o konfliktu katechumenů připravujících se na křest a nepřítele, Satana. Zevrubně popisuje, co oko nevidí a duch ještě není schopen postřehnout:

Čtyřicet postních dní v katechumenátu jsou časem soudu, čase vážného konfliktu, zatímco se Satan a jeho pomocníci snaží ubránit si zajetí duše katechumena. To není pouhý řečnický obrat, musí to být chápáno v doslovném smyslu skutečnosti: pohan totiž není pouhým neznámkem křesťanského zjevení, ale aktivním poddaným moci zla, a musí být vysvobozen z tohoto zajetí. . . Každá konverze proto zahrnuje množství dramatických konfliktů, a všechny misionářské aktivity zahrnují podstatu tohoto tajemství. Není to pouhé představení radostné zprávy evangelia ve formě vhodné pro každého z různých nekřesťanských kultur, ale střet v boji s mocnostmi zla: operace této války probíhají na nadpřirozeném poli a patří do tajemství svatosti – skrze modlitbu a pokání je d'ábel nakonec vypuzen. Ignorování tohoto aspektu věci znamená nepochopení podstaty misionářské práce. I po Kristově vítězství zůstává lidská postata těch, kteří nejsou Jeho, uvězněna: On rozdrtil hlavu hadu, ale svitky se stále svíjejí, aby polapily lid země. Když Satan vidí svou kořist unikat, zdvojnásobí své síly proti katechumenovi; ale během těchto čtyřiceti dní je Kristovo sevření také zesíleno. . . ale d'ábel drží oběť pod tlakem celou dobu až po onu chvíli Velikonoční vigílie, po samý okraj křtitelnice. Pouze poté se stane ona nemožná věc: moře je rozděleno. . . Vody se rozestoupily pro Izraelity a brány smrti byly otevřeny Pánu Ježíši – katechumen sestoupí do křestní vody, učiní onen krok, nechá za sebou faraona a jeho vojska, d'ábla a jeho anděly a přejde na druhou stranu. Je zachráněn. Doslova to znamená být ztroskotancem, který přežil a byl převezen na zem.

Křest, nám daný pro naši spásu, je více než jen obyčejný obřad. Je to víc než pouhá pověra. Je to spásné dílo Boží. Když dnes stojíte u Rudého moře, zvažte svou situaci. Jestliže budete následovat Pána, mohli byste se utopit v obrovském moři – tedy pokud pro vás Hospodin nemá lepší plán, který ještě nedokážete vnímat.

Druhou možností je zastavit a otočit se zpět. Pokud zvolíte tuto možnost, v nejlepším případě budete zotročeni, v nejhorším ztratíte sám život. Dnes je 34. den, můžete přestat. Jste volní a můžete se vrátit zpět. Co si vyberete? Vráťte se zpět, nebo dáte svou důvěru Bohu a budete pokračovat dál?

35 Den 35 - TOUHY SRDCE

Východ z/od Egypta (východně od Egypta), útěk do pouště

Izraelci zabili egyptského boha (beránka) a veřejně rozmazali jehněčí krev na jejich veřeje. Nyní vstupujete do pouště. Vyplatí se vám zůstat velmi blízko Bohu a vašemu bratrstvu.

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Vzdejte se kontroly
2. Zkontaktujte svou kotvu
3. Znovu si připomeňte své proč
4. Zvažte přečtení Průvodce terénem

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 14,10-20

¹⁰Když se faraó přiblížil, Izraelci se rozhlédli a viděli, že Egypťané táhnou za nimi. Tu se Izraelci velmi polekali a úpěli k Hospodinu. ¹¹A osopili se na Mojžíše: „Což nebylo v Egyptě dost hrobů, že jsi nás odvedl, abychom zemřeli na poušti? Cos nám to udělal, že jsi nás vyvedl z Egypta? ¹²Došlo na to, o čem jsme s tebou mluvili v Egyptě: Nech nás být, ať sloužíme Egyptu. Vždyť pro nás bylo lépe sloužit Egyptu než zemřít na poušti.“ ¹³Mojžíš řekl lidu: „Nebojte se! Vydržte a uvidíte, jak vás dnes Hospodin zachrání. Jak vidíte Egypťany dnes, tak je už nikdy neuvidíte. ¹⁴Hospodin bude bojovat za vás a vy budete mlčky přihlížet.“ ¹⁵Hospodin řekl Mojžíšovi: „Proč ke mně úpíš? Pobídni Izraelce, ať táhnou dál. ¹⁶Ty pak pozdvihni svou hůl, vztáhni ruku nad moře a rozpoltíš je, a tak Izraelci půjdou prostředkem moře po suchu. ¹⁷Já zatvrdím srdce Egypťanů, takže půjdou za nimi. Oslavím se na faraónovi a na všem jeho vojsku, na jeho vozech i jízďě. ¹⁸Egypťané poznají, že já jsem Hospodin, až budu oslaven tím, co učiním s faraónem, s jeho vozy a jízdou.“ ¹⁹Tu se zvedl Boží posel, který šel před izraelským táborem, a šel ted' za nimi. Oblakový sloup se před nimi totiž zvedl, postavil se za ně ²⁰a vstoupil mezi tábor egyptský a izraelský. Jedněm byl oblakem a temnotou, druhým osvěcoval noc; po celou noc se jedni k druhým nepřiblížili.

Reflexe

Tato úžasná událost je známá mnohým: rozestoupení Rudého moře. Izraelci v nemožné situaci reagují naprosto pochybně. Bůh mluví k Mojžíšovi a říká mu něco fascinujícího: „Proč ke mně úpíš?“ To je zvláštní, protože to vypadá, jako by Bůh reagoval na něco, co řekl Mojžíš... ale Mojžíš neřekl nic. Bůh zná touhy lidského srdce a tyto touhy k Němu

mluví. Jaká útěcha! Dokonce i když nevíme, na co se zeptat (nebo snad i když žádáme o špatnou věc), nás Bůh zná lépe, než známe sami sebe.

I když si myslíme, že cheme dočasně ulevit svým obětem, Bůh pro nás chce to, co opravdu chceme také. Nechceme doopravdy pomíjející potěšení z několikahodinového sledování Netflixu. Nechceme opravdu pivo. Nechceme opravdu vysoký zisk na trhu. Chceme radost. Chceme svobodu. Chceme žít život, který stojí zažití. Vaše uši mohou být hluché k tichému úpění vašeho srdce k Bohu: „Dej mi radost!“ Ale přesto vás Bůh slyší a ptá se: „Proč ke mně úpíš?“

Bůh vám říká: „Táhněte dál.“ Jeho slova jsou těžko slyšitelná, když se díváte na moře. Ale nebojte se. Jeho plán je větší, než můžete vnímat. Bude s vámi skrze to všechno. Ve vaší svaté hodině si dnes udělejte čas, abyste s Bohem hovořili o svých přáních. Poslouchejte, když vám ukazuje to, co leží pod vašimi povrchními touhami. Naslouchejte, když vám zjevuje, co skutečně přinese radost a dobro vašemu životu, vaší rodině a vaší farnosti.

Úkony (ukazatel cesty) pro 6. týden

Místo: Severozápadní břeh Rudého moře

Faraon a jeho armáda opustili Egypt v neúprosném pronásledování Izraelitů. Jen co si Izraelité pomysleli, že jsou zcela na svobodě, ocitli se uvěznění mezi zuřící armádou a zdánlivě neprůchodným vodním útvarem. Ztratit zde naději by znamenalo vzdát se víry v Boha, a vyústění by vedlo k ještě tvrdšímu zotročení než kdy dříve. Nacházíme se na podobném místě. Naše dřívější zvyky na nás útočí. Pokud ztratíme víru, skončíme a otočíme se nazpět, budeme znovu zotročeni. Pokud však zůstaneme oddaní naší víře, Pán nás povede skrz vody. Očistí nás a oddělí nás od našich nepřátel jako nikdy předtím. Co si tento týden zvolíte?

1. Udělejte si čas na dobrou zpověď

Pokud jste naposledy byli u zpovědi na začátku vašeho exodu nebo předtím, než začal, pak je toto ideální čas vrátit se zpět. Hřích „zraňuje a oslabuje samotného hříšníka, jakož i jeho vztahy k Bohu a k bližnímu“ (KKC 1459). Proto hřích, a co je důležitější – účinek hříchu – je přímo v protikladu s cíly Exodu 90. Vyhledejte, kdy se ve vaší farnosti zpovídá, a udělejte si čas na přijetí milostí, které vám Bůh chce dát vprostřed tohoto exodu.

2. Držte se reflexí

Zůstaňte na této cestě v jednotě se svými bratry. Nepodvádějte sebe sama v tomto exodu. Držte se denních reflexí.

3. Vstupte do Slova

Kristus je ono Slovo, které čtete ve vašich reflexích Písma každý den. Nečtěte pouze slova, vstupte do Slova. To Slovo žije. Je to člověk a můžete s ním hovořit. Člověk, který mluví přímo k vám. Vstupte do Slova každý den nasloucháním, co vám ve vaší životní situaci chce Pán říci.

Modlitba

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství
Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.
Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Amen.

36 Den 36 - SÍLA KŘTU

Severozápadní břeh Rudého moře

Faraon a jeho armáda opustili Egypt v neúprosném pronásledování Izraelitů. Jen co si Izraelité pomysleli, že jsou zcela na svobodě, ocitli se uvěznění mezi zuřící armádou a zdánlivě neprůchodným vodním útvarem. Ztratit zde naději by znamenalo vzdát se víry v Boha, a vyústění by vedlo k ještě tvrdšímu zotročení než kdy dříve. Nacházíme se na podobném místě. Naše dřívější zvyky na nás útočí. Pokud ztratíme víru, skončíme a otočíme se nazpět, budeme znovu zotročení. Pokud však zůstaneme oddaní naší víře, Pán nás povede skrz vody. Očistí nás a oddělí nás od našich nepřátel jako nikdy předtím. Co si tento týden zvolíte?

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Udělejte si čas na dobrou zpověď
2. Držte se reflexí
3. Vstupte do Slova

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého . . . Otče náš. . . Amen

Čtení na den

Exodus 14,21-31

²¹Mojžíš vztáhl ruku nad moře a Hospodin hnál moře silným východním větrem, který vál po celou noc, až proměnil moře v souš. Vody byly rozpolceny. ²²Izraelci šli prostředkem moře po suchu. Vody jim byly hradbou zprava i zleva. ²³Egyptané je pronásledovali a vešli za nimi doprostřed moře, všichni faraónovi koně, vozy i jízda. ²⁴Za jitřního bdění vyhlédl Hospodin ze sloupu ohnivého a oblakového na egyptský tábor a vyvolal v egyptském táboře zmatek. ²⁵Způsobil, že se uvolnila kola jejich vozů, takže je stěží mohli ovládat. Tu si Egyptané řekli: „Utečme před Izraelem, neboť za ně bojuje proti Egyptu Hospodin.“ ²⁶Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vztáhni ruku nad moře! Vody se obrátí na Egyptany, na jejich vozy a jízdu.“ ²⁷Mojžíš vztáhl ruku nad moře, a když nastávalo jitro, moře opět nabylo své moci. Egyptané utíkali proti němu a Hospodin je vehnal doprostřed moře. ²⁸Vody se vrátily, přikryly vozy i jízdu celého faraónova vojska, které vešlo za Izraelci do moře. Nezůstal z nich ani jediný. ²⁹Ale Izraelci přešli prostředkem moře po suchu a vody jim byly hradbou zprava i zleva. ³⁰Onoho dne zachránil Hospodin Izraele z moci Egypta. Izrael viděl na břehu moře mrtvé Egyptany. ³¹Tak uviděl Izrael velikou moc, kterou osvědčil Hospodin na Egyptu. Lid se bál Hospodina a uvěřili Hospodinu i jeho služebníku Mojžíšovi.

Reflexe

Nemělo by být překvapením, že události dnešního čtení slouží jako prvotní obraz křtu. Izraelité, povolání mít důvěru a víru v Boha, kráčejí k vodě. Vstupují jako lidé utlačovaní Egyptem a vycházejí na druhé straně zachránění.

V křesťanském křtu nepokřtěný, povoláný k důvěře a víře v Boha, kráčí k vodě ve křtitelnici. Vstupuje jako muž utlačovaný sevřením hříchu a smrti, a vychází z vody zachráněný. To je možné díky Duchu svatému, který se vznáší nad vodami (tak jako když byl sám Ježíš pokřtěn) a nově nás utváří. Když se díváme na událost dnešního čtení, vidíme něco podobného: „Hospodin hnal moře silným východním větrem, který vál po celou noc. . . “ Vítr zde slouží jako obraz Ducha svatého. Stejně jako v křesťanském křtu je to Duch svatý, vznášející se nad vodami, který umožní spásu Izraelitů.

Rozdělení Rudého moře ukazuje moc Ducha svatého, tedy moc Boží. Tato událost způsobí bázeň Izraelitů před Bohem, a jejich víru v Něj (srov. Ex 14,31). I dnes si Židé tuto spásonosnou událost připomínají jako důkaz velkého Božího plánu s nimi. Vzhlíží k této události a připomínají si, že jsou Božími prvorozenými syny, a On je jejich Bohem. Nepodceňujte svůj vlastní křest. Spíše jako Izraelité si tuto spásnou událost připomínejte a vzpomeňte si, že Bůh má pro vás také svůj velký plán. Dovolte, aby váš křest sloužil jako ustavičná připomínka toho, že jste Božím synem, a On je vaším Bohem.

Vezměme v potaz malé kroupky ve vchodech katolických kostelů po celém světě. Jsou ty jen proto, abyste bezdůvodně namočili konečky svých prstů a zanechali kapky na košili? Ani náhodou. Pokaždé, když si smočíte prsty v kroupce, vzpomeňte si na milosti vašeho křtu. Užívejte svěcené vody v kroupkách k tomu, abyste si připomněli, že Bůh má pro vás svůj velký Plán, a že jste Božím synem, a On je vaším Bohem. Jaký to dar.

Předneste dnes tyto tři věci – Boží plán pro vás, vaše synovství a božskost Boha – do vaší svaté hodiny. Pozvěte Pána, aby vám o každé sdělil více a novým způsobem.

37 Den 37 - VDĚČNOST PŘINÁŠÍ HOJNOU RADOST

Severozápadní břeh Rudého moře

Faraon a jeho armáda opustili Egypt v neúprosném pronásledování Izraelitů. Jen co si Izraelité pomysleli, že jsou zcela na svobodě, ocitli se uvěznění mezi zuřící armádou a zdánlivě neprůchodným vodním útvarem. Ztratit zde naději by znamenalo vzdát se víry v Boha, a vyústění by vedlo k ještě tvrdšímu zotročení než kdy dříve. Nacházíme se na podobném místě. Naše dřívější zvyky na nás útočí. Pokud ztratíme víru, skončíme a otočíme se nazpět, budeme znovu zotročeni. Pokud však zůstaneme oddaní naší víře, Pán nás povede skrz vody. Očistí nás a oddělí nás od našich nepřátel jako nikdy předtím. Co si tento týden zvolíte?

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Udělejte si čas na dobrou zповěď
2. Držte se reflexí
3. Vstupte do Slova

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 15,1-21

¹Tehdy zpíval Mojžíš a synové Izraele Hospodinu tuto píseň. Vyznávali: „Hospodinu chci zpívat, neboť se slavně vyvýšil, smetl do moře koně i s jezdci. ²Hospodin je má záštita a píseň, stal se mou spásou. On je můj Bůh, a já ho velebím, Bůh mého otce, a já ho vyvyšuji. ³Hospodin je bojovný rek; Hospodin je jeho jméno. ⁴Vozy faraónovy i jeho vojsko svrhl v moře, v moři Rákosovém utonul výkvět jeho vozatajstva. ⁵Tůně propastné je zavalily, klesli do hlubin jak kámen. ⁶Tvá pravice, Hospodine, velkolepá v síle, tvá pravice, Hospodine, zdrtil nepřítel. ⁷Nesmírně vyvýšen rozmetáš útočníky, vysíláš své rozhorlení, jako oheň strniště je pozře. ⁸Dechem tvého chřípí počaly se kupit vody, příboje zůstaly stát jako hráze, sesedly se tůně propastné v klín moře. ⁹Nepřítel si řekl: „Pustím se za nimi, doženu je, rozdělím kořist, ukojím jimi svou duši, meč vytasím, podrobí si je má ruka.“ ¹⁰Zadul jsi svým dechem a moře je zavalilo, potopili se jak olovo v nesmírných vodách. ¹¹Kdo je mezi bohy jako ty, Hospodine? Kdo je jako ty, tak velkolepý ve svatosti, hrozný v chvályhodných skutcích, konající divy? ¹²Vztáhl jsi pravici a země je pohltila. ¹³Svým milosrdenstvím jsi vedl tento lid, který jsi vykoupil, provázel jsi jej svou mocí ke své svaté nivě. ¹⁴Uslyšely o tom národy a zmocnil se jich neklid, bolest sevřela obyvatele Pelišteje. ¹⁵Tehdy se zhrozili edómští pohlaváři, moábské vůdce zachvátilo chvění, všichni obyvatelé Kenaanu propadli zmatku. ¹⁶Padla na ně hrůza a strach; pro velikost tvé paže zmlknou jako kámen, dokud, Hospodine, neprojde tvůj lid, dokud neprojde ten lid, který sis získal. ¹⁷Přivedeš a

zasadíš je na hoře svého dědictví, kde jsi, Hospodine, připravil své sídlo k přebývání, kde tvé ruce, Panovníku, svatyni si přichystaly. ¹⁸Hospodin kraluje navěky a navždy. “ ¹⁹Když totiž faraónovi koně s jeho vozy a jízdou vešli do moře, Hospodin na ně obrátil mořské vody. Ale Izraelci šli po suchu prostředkem moře. ²⁰Tu vzala prorokyně Mirjam, sestra Áronova, do ruky bubínek a všechny ženy vyšly za ní s bubínky v tanečním rej. ²¹A Mirjam střídavě s muži prozpěvovala: „Zpívejte Hospodinu, neboť se slavně vyvýšil, smetl do moře koně i s jezdcem. “

Reflexe

Konečně, po tak dlouhém konfliktu, byl izraelský lid vykoupěn z vazeb fyzického otroctví. Ohromení radostí propukají Mojžíš i prorokyně Mirjam ve zpěv. Zpívají novou píseň. Vidíme to v celém Starém Zákoně, a dokonce i v knize Zjevení, následující Kristovo vítězství na kříži: „A zpívali novou píseň: „Jsi hoden přijmout tu knihu a rozlomit její pečeť. . . ““ (Zjev 5,9).

Zde v Exodu Mojžíš zpívá: „Kdo kromě Pána mi přinese vysvobození?“ Bůh vysvobodil svůj lid z fyzické nadvlády a vlivu mnoha bohů Egypta. Když dnes oslavujeme něco tak pomíjivého jako sportovní mistrovství, o co víc bychom měli oslavovat něco tak velkého a trvalého, jako je křestní svoboda. To je věčné vítězství, které stojí za to slavit.

Bud'te člověkem vděčnosti. Udělejte si chvilku času, abyste poděkovali Pánu za to, že vás dovedl až sem. Poděkujte mu za dar vaší rodiny. Poděkujte Pánu za touhu být lepším člověkem. Poděkujte Pánu za to, že můžete dýchat. Nehledě na všechno, na co si stěžujeme, toho máme mnohem víc, za co můžeme být vděční. Zaspívejte dnes Bohu novou píseň. Naučte se s Mojžíšem a Izraelity být člověkem vděčnosti. Neboť v životě vděčnosti najdete velkou svobodu a hojnou radost.

38 Den 38 - ČEKÁNÍ NA LAVIČCE – Jak sladké!

Severozápadní břeh Rudého moře

Faraon a jeho armáda opustili Egypt v neúprosném pronásledování Izraelitů. Jen co si Izraelité pomysleli, že jsou zcela na svobodě, ocitli se uvěznění mezi zuřící armádou a zdánlivě neprůchodným vodním útvarem. Ztratit zde naději by znamenalo vzdát se víry v Boha, a vyústění by vedlo k ještě tvrdšímu zotročení než kdy dříve. Nacházíme se na podobném místě. Naše dřívější zvyky na nás útočí. Pokud ztratíme víru, skončíme a otočíme se nazpět, budeme znovu zotročeni. Pokud však zůstaneme oddaní naší víře, Pán nás povede skrz vody. Očistí nás a oddělí nás od našich nepřátel jako nikdy předtím. Co si tento týden zvolíte?

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Udělejte si čas na dobrou zpověď
2. Držte se reflexí
3. Vstupte do Slova

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 15,22-27

²²Mojžíš vedl Izraele od Rákosového moře dál. Vyšli na poušť Šúr a táhli pouští po tři dny, aniž narazili na vodu. ²³Došli až do Mary, ale nemohli vodu z Mary pít, protože byla hořká. Pojmenovali ji proto Mara (to je Hořká). ²⁴Tu lid proti Mojžíšovi reptal: „Co budeme pít?“ ²⁵Mojžíš úpěl k Hospodinu a Hospodin mu ukázal dřevo. Když je hodil do vody, voda zesládla. Tam dal Hospodin lidu nařízení a právní ustanovení a podrobil je tam zkoušce. ²⁶Řekl: „Jestliže opravdu budeš poslouchat Hospodina, svého Boha, dělat, co je v jeho očích správné, naslouchat jeho přikázáním a dbát na všechna jeho nařízení, nepostihnu tě žádnou nemocí, kterou jsem postihl Egypt. Neboť já jsem Hospodin, já tě uzdravuji.“ ²⁷Pak přišli do Élimu. Tam bylo dvanáct vodních pramenů a sedmdesát palem. Tam při vodách se utábořili.

Reflexe

Izraelité, vysvobození ze svého fyzického otroctví, užívající si prvních dnů své svobody, se najednou nachází uprostřed nemilosrdné pouště bez vody. Jako se stane ještě mnohokrát v budoucnu, jejich zoufalství nad Boží prozřetelností je dovede k tlaku na Mojžíše, který má okamžitě vyřešit jejich nouzi. Přicházejí k vodě z Mary, ale nemohou ji pít, protože je hořká. Aby Bůh tento problém vyřešil, ukazuje Mojžíši dřevo. Ano, dřevo.

Když následujete Izraelity na jejich cestě, snad jste začali poznávat, že mnoho tajemství Starého Zákona je téměř nesrozumitelných, kromě Krista. Dnešní scénář onoho dřeva je zářným příkladem. V Novém Zákoně Kristus ukazuje apoštolům také dřevo – kříž – a pověřil je, aby jej vnášeli do životů všech národů. Tento úkon, který pokračuje již po dvě tisíciletí, činí naše životy – se všemi břemeny a zkouškami, které se mohou zdát hořké – sladké a lehké.

Představte si sami sebe sedící venku na lavičce v nepříjemné zimě. Lavička je přišroubována k zemi na husté a rušné ulici. Jako vždy čekáte na vašeho kolegu, aby vás vyzvedl cestou do práce. Aniž byste pomysleli na kříž, rozhodli jste se, že budete naštvaní a cyničtí.

Nyní si sami sebe představte na podobné lavičce venku v zimě. Tentokrát je však lavička zavěšená na laně a veze vás na vrchol hory KT-22. Sněžná bouře vámi háže. Většina lidí by to považovala za „nepříznivé počasí“, ale vy přetékáte radostí a vděčností. Vlastně jste dokonce zaplatili za to, abyste mohli být v těchto podmínkách. Proč? Neboť pokud vydržíte, dostanete příležitost vychutnat si skvělou lyžovačku na Squaw Valley. Jako lyžař si dokážete vychutnat jízdu na sedačkové lanovce. Proto je i tento hořký moment vlastně sladký. Prostřednictvím cvičení Exodu 90 se vaše čekání na lavičce stává stejně tak sladkým jako jízda lyžaře na lanovce. Asketická cvičení vám pomůžou k tomu, abyste dokázali vidět příležitosti, které se skrývají za nepříznivým počasím. Pouze takto dokážete vidět za sezením na studené lavičce možnost sjednotit nepohodlí a nedostatek kontroly s utrpením kříže.

Toto utrpení pak může být vzkříšenov modlitbě skrze kříž, pro vás, vaši rodinu, ba dokonce i pro vašeho opozdilého kolegu, stejně jako dřevo hozené do vody z Mary, které z hořké vody udělá sladkou. Také kříž, vhozený do protivenství, činí i hořké utrpení sladkým.

39 Den 39 - OTROCTVÍ SRDCE

Severozápadní břeh Rudého moře

Faraon a jeho armáda opustili Egypt v neúprosném pronásledování Izraelitů. Jen co si Izraelité pomysleli, že jsou zcela na svobodě, ocitli se uvěznění mezi zuřící armádou a zdánlivě neprůchodným vodním útvarem. Ztratit zde naději by znamenalo vzdát se víry v Boha, a vyústění by vedlo k ještě tvrdšímu zotročení než kdy dříve. Nacházíme se na podobném místě. Naše dřívější zvyky na nás útočí. Pokud ztratíme víru, skončíme a otočíme se nazpět, budeme znovu zotročeni. Pokud však zůstaneme oddaní naší víře, Pán nás povede skrz vody. Očistí nás a oddělí nás od našich nepřátel jako nikdy předtím. Co si tento týden zvolíte?

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Udělejte si čas na dobrou zpověď
2. Držte se reflexí
3. Vstupte do Slova

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 16,1-3

¹Pak vytáhli z Élimu. Celá pospolitost Izraelců přišla na poušť Sín, která je mezi Élimem a Sínajem, patnáctý den druhého měsíce poté, co vyšli z egyptské země. ²Celá pospolitost Izraelců na poušti opět reptala proti Mojžíšovi a Áronovi. ³Izraelci jim vyčítali: „Kéž bychom byli zemřeli Hospodinovou rukou v egyptské zemi, když jsme sedávali nad hrnci masa, když jsme jídávali chléb do sytosti. Vždyť jste nás vyvedli na tuto poušť, jen abyste celé toto shromáždění umořili hladem.“

Reflexe

Může být snadné dívat se na přední postavy Písma a cítit zvláštní pocit nadřazenosti nad nimi v jejich selháních. Znalost těchto příběhů je karikaturou a přináší pocit oprávněných předsudků. Adam zhřeší, odsoudí lidstvo k smrti a my se ptáme, jak jen mohl být tak slepý. David se dopustí cizoložství a my skandalizujeme toto strašné selhání velkého muže. Svätý Petr popírá Krista a my potupujeme jeho zbabělost.

Ve scéně z dnešního čtení je snadné se na tyto unavené, hladové, nepříjemné lidi dívat a pomyslet si: „Co je to za rozmazlená děcka.“ Podívejme se na výsledky: Bůh je osvobodil

od otroctví, rozdělil pro ně Rudé moře, utopil jejich utlačovatele a učinil z hořké vody sladkou, aby ji mohli pít. Navzdory tomu všemu Izraelci kňučí. Horší je, že se chtějí vrátit do otroctví, protože dostávali lepší jídlo a měli jistotu, že se někdo postará o jejich život.

V tomto 39. dni boje možná sympatizujete s požadavky Izraelitů. Status quo minulosti pro ně, a možná i pro vás, vypadá až moc lákavě. Izraelci však ve svých srdcích jistě vědí, že status quo neznamená jen postel a pravidelnou stravu. Také totiž znamená riziko zavraždění jejich dětí, protože se faraon cítí ohrožen. Znamená to nesvobodu v uctívání jejich Boha. Znamená to vrátit se zpět do slávy nevlastní země, to vše na počest bohů, kterým nejsou ochotni sloužit. Status quo je peklo.

V tomto okamžiku čelí Izraelité klíčovému rozhodnutí: vrátit se do status quo, nebo ho nechat sejít ze svých srdcí i myslí. Svatý Jan Kassián říká: „Tělesné zřeknutí se a vyhoštění z Egypta pro nás nebude mít žádný význam, pokud nebudeme současně schopni zřeknout se ho v srdci, což je vznešenější a přínosnější.“ Když pokračujete na této cestě a vaše touhy vás lákají zpět ke statu quo otroctví, přijměte toto ultimátum: rozhodněte se nechat otroctví k neřestem sejít ze svého srdce a myslí. Přizpůsobte svou vnitřní realitu vnější svobodě, ke které vás vede Bůh.

Svým plánem modlitby, askeze a bratrství vás Bůh přivedl k fyzickému oddělení od Egypta (od filmů, peněz, her atd.). Máte však stále srdce stejné jako Izraelci? Je stále ještě v uchopení pekla, ze kterého vás Pán vyvedl?

Jsme jeden den od 40. dne. Všimněte si rozdílu mezi vaší vnější a vnitřní realitou. Důvod, proč toto cvičení netrvá 40, ale na 90 dní, existuje. Je třeba udělat ještě více vnitřní práce. Leží před vámi větší svoboda, stejně jako pro Izraelity. Poděkujte Pánu za vnější pokrok, který jste učinili, a následujte Ježíše i po 40. dni, v neúnavném úsilí o vnitřní svobodu až do 91. dne.

Dnešek by neměl být zklamáním nad prací, kterou je ještě třeba udělat. Měl by to být den vděčnosti za dílo, které ve vás Pán učinil. Dnes ve vaší svaté hodině přijměte tento dar radosti od Pána. Je na vás hrdý.

40 Den 40 - CHLÉB ŽIVOTA

Severozápadní břeh Rudého moře

Faraon a jeho armáda opustili Egypt v neúprosném pronásledování Izraelitů. Jen co si Izraelité pomysleli, že jsou zcela na svobodě, ocitli se uvěznění mezi zuřící armádou a zdánlivě neprůchodným vodním útvarem. Ztratit zde naději by znamenalo vzdát se víry v Boha, a vyústění by vedlo k ještě tvrdšímu zotročení než kdy dříve. Nacházíme se na podobném místě. Naše dřívější zvyky na nás útočí. Pokud ztratíme víru, skončíme a otočíme se nazpět, budeme znovu zotročeni. Pokud však zůstaneme oddaní naší víře, Pán nás povede skrz vody. Očistí nás a oddělí nás od našich nepřátel jako nikdy předtím. Co si tento týden zvolíte?

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Udělejte si čas na dobrou zpověď
2. Držte se reflexí
3. Vstupte do Slova

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 16,4-21

⁴Hospodin řekl Mojžíšovi: „Já vám sešlu chléb jako déšť z nebe. Ať lid vychází a sbírá, co denně spotřebují. Tak je podrobím zkoušce, budou-li se řídit mým zákonem, či nikoli. ⁵Když budou připravovat, co přinesou, ať je toho šestého dne dvakrát tolik, než co nasbírají každodenně.“ ⁶Mojžíš a Áron řekli všem Izraelcům: „Večer poznáte, že vás z egyptské země vyvedl Hospodin. ⁷A ráno spatříte Hospodinovu slávu, ačkoli slyšel vaše reptání proti sobě. Co jsme my, že reptáte proti nám?“ ⁸Pak Mojžíš dodal: „Poznáte to podle toho, že vám Hospodin dá večer k jídlu maso a ráno k nasycení chléb, ačkoli slyšel reptání, jak jste proti němu reptali. Co jsme my? Nereptáte proti nám, ale proti Hospodinu.“ ⁹Áronovi Mojžíš řekl: „Vyzvi celou pospolitost Izraelců: „Přistupte před Hospodina, neboť slyšel vaše reptání.““ ¹⁰Když mluvil Áron k celé pospolitosti Izraelců, obrátili se k poušti, a vtom se ukázala v oblaku Hospodinova sláva. ¹¹Tu Hospodin promluvil k Mojžíšovi: ¹²„Slyšel jsem reptání Izraelců. Vyhlas jim: „Navečer se najíte masa a ráno se nasytíte chlebem, abyste poznali, že já jsem Hospodin, váš Bůh.““ ¹³Když pak nastal večer, přiletěly křepelky a snesly se na tábor. A ráno padala kolem tábora rosa. ¹⁴Když rosa přestala padat, hle, na povrchu pouště leželo po zemi cosi jemně šupinatého, jemného jako jíní. ¹⁵Když to Izraelci viděli, říkali jeden druhému: „Man hů?“ (To je: „Co je to?“) Nevěděli totiž, co to je. Mojžíš jim řekl: „To je chléb, který vám dal Hospodin za pokrm.“ ¹⁶Hospodin přikázal toto: Nasbírejte si ho každý, kolik potřebujete k jídlu. Každý vezmete podle počtu osob ve svém stanu ómer

na hlavu.“ ¹⁷Izraelci tak učinili a nasbírali někdo více, někdo méně. ¹⁸Pak odměřovali po ómeru. Ten, kdo nasbíral mnoho, neměl nadbytek, a kdo nasbíral málo, neměl nedostatek. Nasbírali tolik, kolik každý k jídlu potřeboval. ¹⁹Mojžíš jim řekl: „Nikdo ať si nenechává nic do rána!“ ²⁰Ale oni Mojžíše neposlechli a někteří si něco do rána nechali. To však zčervivělo a páchlo. Mojžíš se na ně rozlítil. ²¹Sbírali to tak ráno co ráno, kolik každý k jídlu potřeboval. Když však začalo hrát slunce, rozpustilo se to.

Reflexe

Izraelité putující po poušti, zcela závislí na Boží prozřetelnosti, k Němu volají kvůli potravě. Když Bůh naslouchá jejich modlitbě, velkoryse reaguje manou z nebe, která se zázračně objevuje v ranní rose. Nezní to povědomě? Kolikrát jsme slyšeli v eucharistické modlitbě při mši svaté: „Sešli rosu svého Ducha také na tyto dary a posvěť je...“?

Stejně jako Izraelité se každý z nás ocitá v poušti života. Také my voláme k Bohu za potravu. Bez výjimky nám Bůh dává všechno, co potřebujeme. Kristus slibuje: „Já jsem chléb života. Vaši otcové jedli na poušti manu, a zemřeli. Toto je chléb, který sestupuje z nebe: kdo z něho jí, nezemře,“ (J 6,48-50). Izraelci jedli v poušti chléb daný Bohem. Stejně tak se při mši modlíme, aby Bůh poslal svého Ducha, aby se chléb a víno staly tělem a krví Ježíše Krista pro naši věčnou výživu.

Když chléb sestoupil z nebe, Izraelci byli ohromeni a ptali se: „Co je to?“ Také my se nacházíme ve stejném údivu. Mohl by Kristus ve skutečnosti odevzdat sám sebe cele pro naši spásu? Bez many by Izraelité nebyli schopni přežít. Můžeme skutečně žít bez Eucharistie? Vezměte tuto zásadní otázku do své svaté hodiny.

41 Den 41 - BŮH MYSLÍ SABAT VÁŽNĚ

Severozápadní břeh Rudého moře

Faraon a jeho armáda opustili Egypt v neúprosném pronásledování Izraelitů. Jen co si Izraelité pomysleli, že jsou zcela na svobodě, ocitli se uvěznění mezi zuřící armádou a zdánlivě neprůchodným vodním útvarem. Ztratit zde naději by znamenalo vzdát se víry v Boha, a vyústění by vedlo k ještě tvrdšímu zotročení než kdy dříve. Nacházíme se na podobném místě. Naše dřívější zvyky na nás útočí. Pokud ztratíme víru, skončíme a otočíme se nazpět, budeme znovu zotročeni. Pokud však zůstaneme oddaní naší víře, Pán nás povede skrz vody. Očistí nás a oddělí nás od našich nepřátel jako nikdy předtím. Co si tento týden zvolíte?

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Udělejte si čas na dobrou zповěď
2. Držte se reflexí
3. Vstupte do Slova

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 16,22-36

²²Šestého dne nasbírali toho chleba dvakrát tolik, totiž dva ómery na osobu. Tu přišli všichni předáci pospolitosti a oznámili to Mojžíšovi. ²³Ten jim řekl: „Toto praví Hospodin: Zítřka je slavnost odpočínutí, Hospodinův svatý den odpočinku. Co je třeba napéci, napečte, a co je třeba uvařit, uvařte. A vše, co přebývá, uložte a opatrujte do rána.“ ²⁴Uložili to tedy do rána, jak Mojžíš přikázal. A nezapáchalo to, ani se do toho nedali červi. ²⁵Mojžíš pak řekl: „Snězte to dnes, protože dnes je Hospodinův den odpočinku. Dnes nenajdete na poli nic.“ ²⁶Šest dní budete sbírat, ale sedmý den je den odpočinku. Ten den nebude nic padat.“ ²⁷Když přesto někteří z lidu sedmého dne vyšli, aby sbírali, nic nenašli. ²⁸Hospodin řekl Mojžíšovi: „Jak dlouho se budete zpěčovat a nebudete dbát mých příkazů a řádů? ²⁹Hleďte, vždyť Hospodin vám dal den odpočinku. Proto vám dává šestého dne chléb na dva dny. Zůstaňte každý, kde jste, ať nikdo sedmého dne nevychází ze svého místa.“ ³⁰Lid tedy sedmého dne odpočíval. ³¹Dům izraelský pojmenoval ten pokrm mana. Byl jako koriandrové semeno, bílý, a chutnal jako medový koláč. ³²Mojžíš řekl: „Hospodin přikázal toto: Naplň tím ómer, aby to bylo opatrováno po všechna vaše pokolení, aby viděla chléb, kterým jsem vás na poušti živil, když jsem vás vyvedl z egyptské země.“ ³³Áronovi Mojžíš řekl: „Vezmi jeden džbán, nasyp do něho plný ómer many a ulož to před Hospodinem, aby to bylo opatrováno po všechna vaše pokolení.“ ³⁴Áron to tedy uložil před schránou svědectví, aby to bylo opatrováno, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal. ³⁵Izraelci jedli manu po čtyřicet let, dokud nepřišli do země, v níž se měli usadit; jedli manu, dokud nepřišli na pokraj kenaanské země. ³⁶Ómer je desetina éfy.

Reflexe

Šestého dne je Izraelitům řečeno, aby shromáždili dostatek many na dva dny, aby sedmého dne v sobotu mohli odpočívat. Tento příkaz odráží nařízení z Genesis: „A Bůh požehnal a posvětil sedmý den, neboť v něm přestal konat veškeré své stvořitelské dílo,“ (Gen 2,3). Také předznamenává třetí z deseti přikázání (pomni, abys den sváteční světil), které později přijde v knize Exodus.

Nejen že stvoření dodržuje Šabat, ale činí tak i Bůh. Všimněte si, že mana v sobotu není seslána. Někteří z Izraelitů stále chtějí nalézt manu, ale není tu žádná ke sběru. Sobota je Pánu svatá, je to jeho znamení smlouvy s Adamem a On sám bere tento den se slavnostním odpočinkem. To nám říká, že i dnes v nedělním odpočinku spočíváme úmyslně s Bohem.

Padlý člověk si vybudoval svět, který jej udržuje tak zaneprázdněného, že nemá žádnou chvíli na to, aby se setkal s Bohem – nebo s kýmkoli jiným. Zvláště v neděli. Zdá se, že většina lidí si volí neděli jako den práce na zahradě nebo nákupu potravin. Bůh si však přeje něco jiného. Čtete toto Písmo pozorně. Bůh přikazuje Izraelitům, aby nechodili na pole (nedělali práci na zahradě), ani nesbírali manu (nenakupovali potraviny) v sobotu. To jsou jen dva z mnoha příkladů.

Dr. Scott Hahn poukazuje na to, že v První knize Mojžíšově byl stvořen člověk i šelmy šestého dne, ale člověk byl stvořen pro den sedmý. Když člověk o sedmý den pracuje, padá zpět do šestého dne a není o nic lepší než šelma. Jste zotročeni k tělesným impulzům a lidským plánům? Je asi ženě každou neděli s radostí připomínáno, že se provdala za muže, a nebo se již dívá jen na šelmu?

Učení o odpočinku soboty je pro lidi velmi těžké slyšet. Bůh však učinil Jeho vůli pro nás jasou skrze Jeho Slovo. Pohovořte dnes s Bohem o vlastní věrnosti odpočinku v neděli. Buďte připraveni slyšet nepříjemnou pravdu od Toho, který chce vaši úplnou svobodu. Věřte. Bůh vám poskytne potřebnou milost, abyste mohli plnit Jeho příkazy.

42 Den 42 - PÍSMO VE VÁS

Severozápadní břeh Rudého moře

Faraon a jeho armáda opustili Egypt v neúprosném pronásledování Izraelitů. Jen co si Izraelité pomysleli, že jsou zcela na svobodě, ocitli se uvěznění mezi zuřící armádou a zdánlivě neprůchodným vodním útvarem. Ztratit zde naději by znamenalo vzdát se víry v Boha, a vyústění by vedlo k ještě tvrdšímu zotročení než kdy dříve. Nacházíme se na podobném místě. Naše dřívější zvyky na nás útočí. Pokud ztratíme víru, skončíme a otočíme se nazpět, budeme znovu zotročeni. Pokud však zůstaneme oddaní naší víře, Pán nás povede skrz vody. Očistí nás a oddělí nás od našich nepřátel jako nikdy předtím. Co si tento týden zvolíte?

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Udělejte si čas na dobrou zpověď
2. Držte se reflexí
3. Vstupte do Slova

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 17,1-7

¹Celá pospolitost synů Izraele táhla z pouště Sínu od stanoviště ke stanovišti podle Hospodina rozkazu. Utábořili se v Refídimu, ale lid neměl vodu k pití. ²Tu se lid dostal do sváru s Mojžíšem a naléhali: „Dejte nám vodu, chceme pít!“ Mojžíš se jich zeptal: „Proč se se mnou přete? Proč pokoušíte Hospodina?“ ³Lid tam žíznil po vodě a reptal proti Mojžíšovi. Vyčítali: „Proto jsi nás vyvedl z Egypta, abys nás, naše syny a stáda umořil žízní?“ ⁴Mojžíš úpěl k Hospodinu: „Jak se mám vůči tomuto lidu zachovat? Taktak že mě neukamenují.“ ⁵Hospodin Mojžíšovi řekl: „Vyjdi před lid. Vezmi s sebou některé z izraelských starších. Také hůl, kterou jsi udeřil do Nilu, si vezmi do ruky a jdi. ⁶Já tam budu stát před tebou na skále na Chorébu. Udeříš do skály a vyjde z ní voda, aby lid mohl pít.“ Mojžíš to udělal před očima izraelských starších. ⁷To místo pojmenoval Massa a Meriba (to je Pokusení a Svár) podle sváru Izraelců a proto, že pokoušeli Hospodina pochybováním: „Je mezi námi Hospodin, nebo není?“

Reflexe

“Je mezi námi Hospodin, nebo není?“ Dnes se i nadále ptáme stejnou otázkou, právě jako se jí ptali lidé po celá staletí.

Tak často žijeme způsobem, jako by Bůh neexistoval. Zřídka rozjímáme Jeho přítomnost nebo moudrost, málokdy Jej vezmeme v potaz nebo děkujeme a chválíme Jej za všechny milosti v našem životě. Poté, když něco dopadne špatně, je až příliš jednoduché obviňovat Boha a se spravedlivým rozhořčením Jej zatratit kvůli tomu, že nevnímáme Jeho přítomnost nebo činnost.

Dnes dojdou Izraelci tak daleko, že zkoušejí Boha, kladou na Něj nároky a jsou jen kousek toho, aby Ho prokleli za jejich neštěstí. Aby jim prokázal svou péči a prozřetelnost, přikazuje Mojžíšovi, aby udeřil do skály Áronovou holí. Při tom se ze skály vyleje voda. Bůh nás obdaroval stejným zázrakem. Když Ježíš Kristus visel na kříži, jeden z vojáků ho kopím „udeřil“, probodl bok, a okamžitě vyšla krev a voda. Kristus je ona skála, ze které se nám vylila voda a krev. Bůh je laskavý dárce. „Je mezi námi Hospodin, nebo není?“ Odpověď zní ano. Není jen mezi námi, je v nás.

Na rozdíl od Izraelitů máme my, pokřtění křesťané, v sobě Ducha Krista, který v nás doslova přebývá. Vše, co potřebujeme, nám již bylo dáno. Kristus jasně říká: „Kdo věří ve mne, proudy živé vody poplynou z jeho nitra,“ jak praví Písmo, „(J 7,38). Máte žízeň? Duch Krista z vás prýští. Napijte se dnes z vody, která dává život, a začněte z ní žít. Popovídejte si dnes s Pánem o tom, jak se k ní dostat, a jak pít a žít z této vody.

Úkony (ukazatel cesty) pro 7. týden

Místo: Drsná hornatá poušť, úpatí hory Sinaj

Dar znovunalezené svobody byl pro Izraelity vybojován v hlubinách Rudého moře. Nyní je Pán dovedl až k úpatí hory Sinaj. Na vrcholu této hory promluví s Mojžíšem a dá mu návod, se kterým bude schopný udržet sebe a Izraelity už navždy svobodné.

Vytrvali jste až do 7. týdne. To znamená, že jste v polovině tohoto duchovního cvičení. Gratulujeme. Odpoutání od model vašeho předchozího života jako nikdy předtím pokračujete s návodem ke svobodě v rukách: modlitba, askeze a bratrství. Pokud tento návod nyní odmítnete, odmítnete samotný dar svobody. Stále je před námi mnoho práce. Váš starý život může být za vámi, ale nové zvyky/návyky stále potřebují dostatek času, aby se vytvořily.

1. Ctěte svou svatou hodinu

Mnoho věcí vám chce Bůh sdělit. Touží s vámi sdílet Jeho samého. Dávejte mu stále denně čas v modlitbě. Nacházet výmluvy a říkat, že není hodný našeho času, znamená urážet samotného Boha. Zcela nás miluje a zaslouží si od nás mnohem víc než pouhé výmluvy.

2. Běžte ke zdroji

„Eucharistie je zdrojem a vrcholem celého křesťanského života,“ (KKC 1324). Jak se vám vedlo v docházení na jednu další mši svatou během týdne? Pokud jste Ježíše Krista v Eucharistii nepotkávali jednou do týdne častěji, zeptejte se sami sebe, proč. Bůh sám dává vysvobození. Udělejte si dnes čas ve svém týdenním rozvrhu k navštívení další mše.

3. Přistupujte k vašemu nočnímu examen zodpovědně

Pokud se vám vedlo praktikovat noční examen (zkoumání dne), uvidíte ve svém životě svobodu a úspěch, kterým vás Bůh obdařil. Pokud jste své noční examen nepraktikovali, váš osobní úspěch 91. dne vypadá bledě. Začněte zkoumat svůj den každou noc a důkladně. (Vysvětlení, jak dělat noční examen, můžete nalézt v Průvodci terénem.)

4. Zůstaňte radostní

Minulý týden vás Hospodin vysvobodil z Egypta cestou Rudého moře. Tento týden se nacházíte uprostřed devadesátidenní cesty. Můžete děkovat za mnoho. Můžete mít z mnoha věcí radost. Žijte v této radosti, takže i ostatní uvidí a přijdou na to, že Bůh aktivně dává lidem vysvobození.

Modlitba

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Amen.

43 Den 43 - UDĚLÁ I TO SMĚŠNÉ

Jste v drsné hornaté poušti na úpatí hory Sinaj

Ve svých rukou držíte plán svobody: modlitba, askeze a bratrství. Stále je před námi mnoho práce. Nové zvyky vyžadují dostatek času (značný čas), aby se vytvořily.

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Ctěte svou svatou hodinu
2. Běžte ke zdroji
3. Přistupujte k vašemu nočnímu examen zodpovědně
4. Zůstaňte radostní

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého . . . Otče náš. . . Amen

Čtení na den

Exodus 17,8-16

⁸Tu přitáhl Amálek, aby v Refidimu bojoval s Izraelem. ⁹Mojžíš rozkázal Jozuovi: „Vyber nám muže a vyjdi do boje proti Amálekovi. Já se zítra postavím na vrchol pahorku s Hospodinovou holí v ruce.“ ¹⁰Jozue učinil, jak mu Mojžíš rozkázal, a dal se s Amálekem do boje. Mojžíš, Áron a Chúr vystoupili na vrchol pahorku. ¹¹Dokud Mojžíš držel ruku nahoře, vítězil Izrael, když ruku spustil, vítězil Amálek. ¹²Když Mojžíšovi umdlévaly ruce, vzali kámen a podložili jej pod Mojžíše, aby se na něj posadil. Áron a Chúr, každý z jedné strany, mu podpírali ruce, takže vytrval s rukama nahoře až do západu slunce. ¹³I porazil Jozue Amáleka a jeho lid ostrým mečem. ¹⁴Hospodin řekl Mojžíšovi: „Zapiš na památku do knihy a předej Jozuovi, že zcela vymažu zpod nebes památku na Amáleka.“ ¹⁵I vybudoval Mojžíš oltář a pojmenoval jej: „Hospodin je má korouhev.“ ¹⁶Řekl totiž: „Je vztažena ruka nad Hospodinovým trůnem. Hospodin vyhlašuje boj proti Amálekovi do posledního pokolení.“

Reflexe

Amálek, což doslova znamená „hříšní lidé“, odmítá Izraelitům projít směrem k jejich zaslíbené zemi. Postavili se na odpor Boží vůli. Jsou vůči Boží vůli tvrdohlaví a čelí Izraelitům na základě jejich oprávnění a pýchy. Zde nám svatý Augustin předkládá svou moudrost: pýcha „se stává překážkou věcem vyšším, a spojuje nás s věcmi nižšími.“ Jak můžete toto aplikovat do svého současného života?

Vyzbrojen svatou ctností pokory Mojžíš sleduje bitvu s rukama nahoře, aby zajistil vítězství Izraelitů, zatímco Jozue shromažďuje vojsko. Amalék jde prudce do války. Tento

hříšný lid má schopnost porazit Izraelity. Ale přesto nezvítězí. Proč? Protože Mojžíš je připraven udělat i to směšné. Má dost pokory na to, aby se poddal Boží vůli, nehledě na to, jak bláznivě nebo slabě vypadá před ostatními. Mojžíš nechává své ruce zvednuté k Bohu. Na druhé straně Bůh zajistí velké vítězství svého lidu.

Pokud se vyzbrojíte ctností pokory, Boží vítězství skrze vás je v podstatě nevyhnutelné. Pokud se však necháte ochromit myšlenkou, že vás vaše síla a vůle dovedou k vítězství, váš osud bude stejný jako Amalečanů. Co z toho, co po vás Pán žádá, je pro vás moc směšné, než abyste to učinili? Pohovořte si s Ním dnes o tom. Možná vám ukáže něco, co jste pro svou pýchu nebyli schopni vidět.

44 Den 44 - PRAVDA O SOBĚ SAMOTNÉM

Jste v drsné hornaté poušti na úpatí hory Sinaj

Ve svých rukou držíte plán svobody: modlitba, askeze a bratrství. Stále je před námi mnoho práce. Nové zvyky vyžadují dostatek času (značný čas), aby se vytvořily.

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Ctěte svou svatou hodinu
2. Běžte ke zdroji
3. Přistupujte k vašemu nočnímu examen zodpovědně
4. Zůstaňte radostní

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 18,1-27

¹Jitro, midjánský kněz, Mojžíšův tchán, uslyšel o všem, co Bůh učinil Mojžíšovi a svému izraelskému lidu, že Hospodin vyvedl Izraele z Egypta. ²Tu vzal Jitro, Mojžíšův tchán, Siporu, Mojžíšovu manželku, kterou on poslal zpět, ³a dva její syny; první se jmenoval Geršóm (to je Hostem-tam), neboť Mojžíš řekl: „Byl jsem hostem v cizí zemi,“ ⁴a druhý se jmenoval Elíezer (to je Bůh-je-pomoc), neboť řekl: „Bůh mého otce je má pomoc, vysvobodil mě od faraónova meče.“ ⁵Jitro, Mojžíšův tchán, přišel k němu s jeho syny a manželkou na poušť, kde on tábořil, k hoře Boží. ⁶Vzkázal Mojžíšovi: „Já, tvůj tchán Jitro, jsem přišel k tobě, i tvoje manželka a s ní oba její synové.“ ⁷Mojžíš tedy vyšel svému tchánovi vstříc, poklonil se a políbil ho. Popřáli si navzájem pokoj a vešli do stanu. ⁸Mojžíš vypravoval svému tchánovi o všem, co Hospodin kvůli Izraeli učinil faraónovi a Egyptanům, a o všech útrapách, které je potkaly na cestě, a jak je Hospodin vysvobodil. ⁹Jitro měl radost ze všeho dobrého, co Hospodin Izraeli prokázal, a že jej vysvobodil z moci Egypta. ¹⁰Řekl: „Požehnán buď Hospodin, že vás vysvobodil z moci Egypta a z ruky faraónovy, že vysvobodil tento lid z područí Egypta.“ ¹¹Nyní jsem poznal, že Hospodin je větší než všichni bohové; odplatil jim podle toho, jak se vypínali nad Izraele.“ ¹²Jitro, tchán Mojžíšův, pak připravil Bohu zápalnou oběť a obětní hod. Áron a všichni izraelští starší přistoupili, aby s Mojžíšovým tchánem pojedli před Bohem chléb. ¹³Nazítří se Mojžíš posadil, aby soudil lid. Lid musel stát před Mojžíšem od rána do večera. ¹⁴Mojžíšův tchán se díval na celé jeho jednání s lidem a řekl: „Jakým způsobem to s lidem jednáš? Proč sám sedíš a všechen lid kolem tebe stojí od rána do večera?“ ¹⁵Mojžíš tchánovi odpověděl: „Lid ke mně přichází dotazovat se Boha.“ ¹⁶Když něco mají, přijde ta záležitost přede mne a já rozsoudím mezi oběma stranami; učím je znát Boží nařízení a rády.“ ¹⁷Mojžíšův tchán mu odpověděl: „Není to dobrý způsob, jak to děláš.“ ¹⁸Úplně se vyčerpáš, stejně jako tento lid, který je s tebou. Je to pro tebe příliš

obtížné. *Sám to nezvládneš.* ¹⁹*Poslechni mě, poradím ti a Bůh bude s tebou: Ty zastupuj lid před Bohem a přednášej jejich záležitosti Bohu.* ²⁰*Budeš jim vysvětlovat nařízení a řády a učit je znát cestu, po které mají chodit, i skutky, které mají činit.* ²¹*Vyhlédni si pak ze všeho lidu schopné muže, kteří se bojí Boha, milují pravdu a nenávidí úplatek. Dosad' je nad nimi za správce nad tisíci, sty, padesáti a deseti.* ²²*Oni budou soudit lid, kdykoli bude třeba. Každou důležitou záležitost přednesou tobě, každou menší záležitost rozsoudí sami. Ulehči si své břímě, ať je nesou s tebou.* ²³*Jestliže se podle toho zařídíš, budeš moci obstát, až ti Bůh vydá další příkazy. Také všechen tento lid dojde na své místo v pokoji.* ²⁴*Mojžíš svého tchána uposlechl a učinil všechno, co řekl.* ²⁵*Vybral schopné muže ze všeho Izraele a ustanovil je za představitele lidu, za správce nad tisíci, sty, padesáti a deseti.* ²⁶*Ti soudili lid, kdykoli bylo třeba ; obtížné záležitosti přednášeli Mojžíšovi a všechny menší záležitosti soudili sami.* ²⁷*Potom Mojžíš svého tchána propustil a ten se ubíral do své země.*

Reflexe

Mojžíš se osvědčil a nyní se těší respektu a úcty svého lidu. Lidé ho vnímají jako prostředníka, muže, který mluví za samotného Boha. Mojžíš si vysloužil velkou autoritu. A jako jsme již viděli, jedná s pokorou a úctou. Když Jitro, jeho tchán, vstoupí do tábora, srdečně se pozdraví a oslavují společně svobodu Izraelitů.

Jitro, muž sloužící jako kněz svému lidu, napomíná Mojžíše, varuje ho před úskalími a radí mu, aby ustanovil soudní systém. Mojžíš nepovažuje zásah svého tchána za hrozbu nebo útok na svou autoritu. Člověk, který toho tolik dosáhl, by takovou radu mohl odmítnout jako urážku, ale Mojžíš přijme tuto radu a jedná podle ní. Tím dává všem lidem příklad pokory.

Pokora je hluboce nepochopená ctnost. Skutečná pokora znamená znát pravdu o sobě. Člověk tedy může být současně veliký i pokorný. Ten, kdo zná své silné i slabé stránky, své schopnosti i svá omezení, a obzvlášť svou náklonnost k hříchu, je pokorný. Jedná spravedlivě a nechlubí se. Ví, že mu bylo všechno dáno jako dar, a to dar nezasloužený. Je si vědom toho, že je zloděj, pokud sklízí uznání za jakoukoli dobrou práci, protože se pokouší ukrást slávu Bohu.

Zvažte, kdo jste jako člověk. Jste člověk velký? Pokorný? Požádejte Pána, aby promluvil do toho, kým jste. Zná pravdu o vás, lépe než vy samotní. Jste jeho syny.

45 Den 45 - SMYSL POSVÁTNÁ

Jste v drsné hornaté poušti na úpatí hory Sínaj

Ve svých rukou držíte plán svobody: modlitba, askeze a bratrství. Stále je před námi mnoho práce. Nové zvyky vyžadují dostatek času (značný čas), aby se vytvořily.

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Ctěte svou svatou hodinu
2. Běžte ke zdroji
3. Přistupujte k vašemu nočnímu examen zodpovědně
4. Zůstaňte radostní

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 19,1-15

¹Třetího měsíce potom, co Izraelci vyšli z egyptské země, téhož dne, přišli na Sínajskou poušť. ²Vytáhli z Refídimu, přišli na Sínajskou poušť a utábořili se v poušti; Izrael se tam utábořil naproti hoře. ³Mojžíš vystoupil k Bohu. Hospodin k němu zavolal z hory: „Toto povíš domu Jákovu a oznámíš synům Izraele: ⁴Vy sami jste viděli, co jsem učinil Egyptu. Nesl jsem vás na orlích křídlech a přivedl vás k sobě. ⁵Nyní tedy, budete-li mě skutečně poslouchat a dodržovat mou smlouvu, budete mi zvláštním vlastnictvím jako žádný jiný lid, třebaže má je celá země. ⁶Budete mi královstvím kněží, pronárodem svatým. To jsou slova, která promluvíš k synům Izraele.“ ⁷Mojžíš přišel, zavolal starší lidu a předložil jim všechno, co mu Hospodin přikázal. ⁸Všechny lid odpověděl jednomyslně: „Budeme dělat všechno, co nám Hospodin uložil.“ Mojžíš tlumočil odpověď lidu Hospodinu. ⁹Hospodin řekl Mojžíšovi: „Hle, přijdu k tobě v hustém oblaku, aby lid slyšel, až s tebou budu mluvit, a aby ti provždy věřili.“ Mojžíš totiž Hospodinu oznámil slova lidu. ¹⁰Hospodin dále Mojžíšovi řekl: „Jdi k lidu a dnes i zítra je posvěcuj; ať si vyperou pláště ¹¹a ať jsou připraveni na třetí den, neboť třetího dne sestoupí Hospodin před zraky všeho lidu na horu Sínaj. ¹²Vymeziš kolem lidu hranici a řekneš: Střezte se vystoupit na horu nebo i dotknout se jejího okraje. Kdokoli se hory dotkne, musí zemřít; ¹³nedotkne se ho žádná ruka, bude ukamenován nebo zastřelen. Ať je to dobytče nebo člověk, nezůstane naživu. Teprve až se dlouze zatroubí na roh, smějí na horu vystoupit.“ ¹⁴Mojžíš sestoupil z hory k lidu, posvětil lid a oni si vyprali pláště. ¹⁵Řekl také lidu: „Buďte připraveni na třetí den; nepřistupujte k ženě.“

Reflexe

Lid Izraele se připravuje na setkání s Bohem. Považte všechny přípravy, které musí podstoupit předtím, než se setkají s Bohem jejich otců: praní prádla, abstinence a úcta. Lidem

je připomínáno, že Bůh je zcela svatý, a je jim zakázáno se Ho dotknout nebo jen přistoupit k hoře, na které bude Mojžíš mluvit s Bohem. Hora je tak posvátná, že jen dotknutí se jí by přineslo smrt.

Dnes jsme ztratili smysl posvátna. Lidé jen ojedinele stojí před Hospodinem v úžasu a rozjímají nad svou bezvýznamností před Ním. Pryč jsou dny, kdy lidé vcházeli do svatyní s velkou úctou. Ty dny, kdy lidé nevcházeli do svatyně, aniž by se řádně oblékli, duchovně připravili, a činili tak s konkrétním smyslem. Zamyslete se na chvíli nad vaším farním kostelem. Vcházíte do něj citlivě a s úctou? Přistupujete do svatyně zbožně, a staráte se, abyste se vhodně oblékli a připravili na vstup do ní? Procházíte se svatyní, jako by to nebylo nic jiného než průchod na jiné místo v kostele?

Bůh říká Izraelitům, aby vyprali své pláště, a připravili se tak na Hospodina. Dnes přichází dospělí lidé na mši svatou neupravení, v žabkách a kraťasech, džínách a triku nebo mikině. „Aspoň jsem tady,“ říkají pro svou obhajobu.

Katolík, který touží po synovském vztahu s Bohem Otcem, by měl před Pána předstupovat řádně připraven – a to zahrnuje i základní vnější úpravu. Zeptejte se dnes Pána, jak byste Jej podle Jeho přání měli uctívat při mši svaté. Buďte ochotni naplnit Boží požadavky, stejně jako Mojžíš a Izraelité. Bůh za to stojí.

46 Den 46 - ÚCTA K BOHU

Jste v drsné hornaté poušti na úpatí hory Sinaj

Ve svých rukou držíte plán svobody: modlitba, askeze a bratrství. Stále je před námi mnoho práce. Nové zvyky vyžadují dostatek času (značný čas), aby se vytvořily.

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Ctěte svou svatou hodinu
2. Běžte ke zdroji
3. Přistupujte k vašemu nočnímu examen zodpovědně
4. Zůstaňte radostní

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého . . . Otče náš. . . Amen

Čtení na den

Exodus 19,16-25

¹⁶Když nadešel třetí den a nastalo jitro, hřmělo a blýskalo se, na hoře byl těžký oblak a zazněl velmi pronikavý zvuk polnice. Všechn lid, který byl v táboře, se třásl. ¹⁷Mojžíš vyvedl lid z tábora vstříc Bohu a postavili se při úpatí hory. ¹⁸Celá hora Sínaj byla zahalena kouřem, protože Hospodin na ni sestoupil v ohni. Kouř z ní stoupal jako z hutě a celá hora se silně chvěla. ¹⁹Zvuk polnice víc a více sílil. Mojžíš mluvil a Bůh mu hlasitě odpovídal. ²⁰Hospodin totiž sestoupil na horu Sínaj, na vrchol hory. Zavolal Mojžíše na vrchol hory a Mojžíš tam vystoupil. ²¹Hospodin Mojžíšovi řekl: „Sestup a varuj lid, aby se nikdo ne pokoušel proniknout k Hospodinu ve snaze ho uvidět. Mnoho by jich padlo. ²²Také kněží, kteří přistupují k Hospodinu, se musí posvětit, aby se na ně Hospodin neobořil.“ ²³Mojžíš řekl Hospodinu: „Lid nemůže vystoupit na horu Sínaj, neboť ty sám jsi nás varoval slovy: Vymez podél hory hranici a horu posvěť.“ ²⁴Hospodin mu řekl: „Teď sestup, potom vystoupíš spolu s Áronem; ale kněží ani lid nesmějí proniknout a vystoupit k Hospodinu, aby se na ně neobořil.“ ²⁵Mojžíš tedy sestoupil k lidu a řekl jim to.

Reflexe

Písmo nám říká: „Začátek moudrosti je bázeň před Hospodinem a poznat Svatého je rozumnost,“ (Přís 9,10). Co si pomyslíte, když to slyšíte? Až moc dlouho byl Bůh zobrazován kazateli a učiteli jako květinová a mírná postava, naprosto přístupný, nenahánějící strach. Je to opačně. Bůh je naprosto nepochopitelný a všemocný. Člověk klame sám sebe, pokud považuje Boha za neškodného.

Řádná bázeň vyvolává úctu. Zkušené horolezci mají strach ze sněhu. Sníh se většině lidí zdá neškodný, ale pro horolezce je sněhová lavina skutečnou možností smrti. Proto horolezci

respektují sílu sněhu tím, že sledují počasí, testují sněhovou pokrývku a odpovídajícím způsobem upravují své trekové plány. Navzdory tomu, co si lidé myslí, sníh zdaleka není neškodný. Stejně – a mnohem víc – je to i s Bohem.

V dnešním úryvku jsou Izraelité zvukem polnice upozorněni na přítomnost Boha. Zvuk polnice se v Písmu svatém objevuje ze dvou důvodů: svolat muže k bitvě, a svolat lid k modlitbě. Není ironií, že tato svolávání sdílí stejný signál. Troubení volá muže jak do boje v poli, tak k modlitbě před Bohem.

Zamyslete se, jak často jste se modlívali před tímto duchovním cvičením. Pokud jste nevstupovali na bojiště modlitby denně, bylo to kvůli nedostatku času, nebo proto, že jste se vlastně řádně nebáli Boha?

Začínáte ve zkušenosti exodu vidět sílu a moc Boha dát život a vzít ho zpět? Vidíte svou potřebu Boha uctívat? Nebo Ho stále vidíte očima městského člověka, který vidí párkrát ročně neškodný sníh pomalu se snášející na město? Polnice zazněla. Vaše volba (ne)pristupovat denně k modlitbě již beze slov odpověděla na tuto otázku.

Pokud jste do své svaté hodiny posledních 46 dní vstupovali dobrovolně a věrně, vzdejte Bohu velkou chválu. Vaše oči dobře vidí Jeho moc a sílu. Pokud jste se závazkem modlitby během tohoto duchovního cvičení bojovali, přednesto to Pánu. Dejte Mu šanci podělit se s vámi o věčný přínos učení se bázni a Boží úcty. On je dobrý, a rozhovor s Ním bude stát za to.

47 Den 47 - DAR PŘIKÁZÁNÍ

Jste v drsné hornaté poušti na úpatí hory Sinaj

Ve svých rukou držíte plán svobody: modlitba, askeze a bratrství. Stále je před námi mnoho práce. Nové zvyky vyžadují dostatek času (značný čas), aby se vytvořily.

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Ctěte svou svatou hodinu
2. Běžte ke zdroji
3. Přistupujte k vašemu nočnímu examen zodpovědně
4. Zůstaňte radostní

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 20,1-17

¹Bůh vyhlásil všechna tato přikázání: ²„Já jsem Hospodin, tvůj Bůh; já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví. ³Nebudeš mít jiného boha mimo mne. ⁴Nezobrazíš si Boha zpodoběním ničeho, co je nahoře na nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí. ⁵Nebudeš se ničemu takovému klanět ani tomu sloužit. Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, Bůh žárlivě milující. Stíhám vinu otců na synech do třetího i čtvrtého pokolení těch, kteří mě nenávidí, ⁶ale prokazují milosrdenství tisícům pokolení těch, kteří mě milují a má přikázání zachovávají. ⁷Nezneužiješ jména Hospodina, svého Boha. Hospodin nenechá bez trestu toho, kdo by jeho jména zneužíval. ⁸Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svatý. ⁹Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. ¹⁰Ale sedmý den je den odpočinku Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty ani tvůj syn a tvá dcera ani tvůj otrok a tvá otrokyně ani tvé dobytče ani tvůj host, který žije v tvých branách. ¹¹V šesti dnech učinil Hospodin nebe i zemi, moře a všechno, co je v nich, a sedmého dne odpočinul. Proto požehnal Hospodin den odpočinku a oddělil jej jako svatý. ¹²Cti svého otce i matku, abys byl dlouho živ na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh. ¹³Nezabiješ. ¹⁴Nesesmilníš. ¹⁵Nepokradeš. ¹⁶Nevydáš proti svému bližnímu křivé svědectví. ¹⁷Nebudeš dychtit po domě svého bližního. Nebudeš dychtit po ženě svého bližního ani po jeho otroku ani po jeho otrokyni ani po jeho býku ani po jeho oslu, vůbec po ničem, co patří tvému bližnímu.“

Reflexe

Izraelité právě unikli z let služby faraonovi a zásahem zázračné a mocné ruky Hospodinovy si užívají skvělý dar a výsadu tělesné svobody. Ale zde se najednou zdá, že je Bůh chce

okovy deseti přikázání o svobodu připravit. Proč se to děje? Nejsou snad svobodní, schopní činit svá rozhodnutí a směřovat svůj vlastní osud? Proč se zdá, že se Bůh povyšuje nad svůj lid?

Bůh tím, že člověka stvořil a obdařil ho svobodou, velmi riskoval. Přeci to však udělal z jednoho důvodu: aby člověk měl schopnost milovat Ho. Bez svobody není člověk schopný lásky. Kdyby nás Bůh stvořil jako roboty a naprogramoval nás pro lásku k Němu, náš vztah s Ním by nebyl úplný. Nebyli bychom schopni Ho milovat.

Bůh do lidské svobody mnoho vložil. Vyhrál svobodu Izraelitům a také nám – na kříži. Poslední věcí, kterou by Bůh chtěl vidět, by byla ztráta naší svobody. Deset přikázání je tedy vlastně záruka od Boha, vzor, jak svobodu Izraelitů – a nás – zachovat.

Zamyslete se nad přikázáními: každé je navrženo tak, abychom nebyli znovuzotročeni peklem. Když některé z těchto přikázání porušíme, sami se připravíme o pravou svobodu. Přikázání na nás nejsou uvalena despotickým Bohem; jsou neskutečně láskyplným darem Izraelitům – a nám. Zákony Církve, které z těchto přikázání pramení, slouží stejnému účelu. Proto nejsou přikázání a zákony okovy, ale dary, které nám pomáhají svobodně a správně milovat Boha.

Zvažte, které z přikázání nebo zákona Boha a Jeho Církve se vám nedaří přijmout. Přinese to Pánu a požádejte ho, aby vám ukázal, jak vám to má pomoci milovat Boha svobodně a správně. (Pokud se vám nedaří přijmout pokoj nad touto odpovědí, přednešte to svému bratrstvu a vašemu duchovnímu vůdci pro objasnění.)

48 Den 48 - SCHOPEN VĚTŠÍ LÁSKY

Jste v drsné hornaté poušti na úpatí hory Sinaj

Ve svých rukou držíte plán svobody: modlitba, askeze a bratrství. Stále je před námi mnoho práce. Nové zvyky vyžadují dostatek času (značný čas), aby se vytvořily.

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Ctěte svou svatou hodinu
2. Běžte ke zdroji
3. Přistupujte k vašemu nočnímu examen zodpovědně
4. Zůstaňte radostní

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 20,18-26

¹⁸Všechn lid pozoroval hřmění a blýskání, zvuk polnice a kouřící se horu. Lid to pozoroval, chvěl se a zůstal stát opodál. ¹⁹Řekli Mojžíšovi: „Mluv s námi ty a budeme poslouchat. Bůh ať s námi nemluví, abychom nezemřeli.“ ²⁰Mojžíš lidu odpověděl: „Nebojte se! Bůh přišel proto, aby vás vyzkoušel, aby bylo zřejmé, že se ho budete bát a přestanete hřešit.“ ²¹Lid zůstal stát opodál a Mojžíš přistoupil k mračnu, v němž byl Bůh. ²²Hospodin řekl Mojžíšovi: „Toto řekneš synům Izraele: Viděli jste, že jsem s vámi mluvil z nebe. ²³Neuděláte si mé zpodobení, neuděláte si bohy stříbrné ani zlaté. ²⁴Uděláš mi oltář z hlíny a budeš na něm obětovat ze svého bravu a skotu své oběti zápalné i pokojné. Na každém místě, kde určím, aby se připomínalo mé jméno, přijdu k tobě a požehnám ti. ²⁵Jestliže mi budeš dělat oltář z kamenů, neotesávej je; kdybys je opracoval dlátem, znesvětil bys je. ²⁶Nebudeš vystupovat k mému oltáři po stupních, abys u něho neodkrýval svou nahotu.“

Reflexe

Čtete dnes Písmo pozorně: „Bůh přišel proto, aby vás vyzkoušel, aby bylo zřejmé, že se ho budete bát a přestanete hřešit.“ Proč Hospodin přišel, aby mluvil s Mojžíšem na hoře Sinaj? Proč je zde hřmění, blýskání, zvuk polnice, kouř z hory, a dlouhý seznam zákonů, které začínají dneškem? Protože Hospodin chce, aby Jeho lid žil správně. Chce, aby lidé žili svobodni od hříchu. Chce, aby Ho milovali tolik, jak jsou schopni.

Čím více víme o někom jiném, tím lépe ho můžeme milovat. Čím častěji se Izraelité setkávají s Bohem v jejich nepřízni, tím Ho více poznávají. Z toho vyplývá, že schopnost

Izraelitů milovat Boha se zvyšuje s každým setkáním. Hospodin proto volá Izraelity k takové úrovni lásky, které jsou schopni. To je vidět v dnešním čtení, kde Bůh připomíná svému lidu: „Viděli jste, že jsem s vámi mluvil z nebe. Neuděláte si mé zpodobení, neuděláte si bohy stříbrné ani zlaté.“ Stejná myšlenka znalosti a lásky platí i pro náš vztah k Bohu.

Během svého života se o Pánu dozvídáte víc a víc. Co jste se dozvěděli formovalo způsob, jakým jste schopni milovat Boha. Tím, co jste se dozvěděli o Ježíši Kristu, jste mohli milovat Boha Syna. To, co jste se naučili o Eucharistii, vás zase přimělo k tomu, abyste mohli pokleknout před Synem přítomným v chlebu a vínu. Díky tomu, co jste se naučili o mystickém Kristově těle, jste zase mohli volat k Synu skrze členy jeho Těla, společenství svatých. S tímto požehnáním přichází zodpovědnost. Čím více víme, čeho jsme více schopni, tím víc budeme odpovědní.

Pro příklad – pokud člověk ví, že neděle je dnem svatým, určeným Bohu, potom je odpovědný za to, že podle toho bude žít. Muž (hlava rodiny), který to ví a bere svou rodinu v neděli na mši svatou a poté ji učí slavit památku tohoto svátku, dobře prokazuje svou lásku k Bohu. Na druhou stranu ten, kdo nedává mši na první místo a místo toho vezme svou rodinu v neděli do kempu, obchodu nebo na sportovní utkání, zdaleka nedosahuje své schopnosti milovat Hospodina. Ve skutečnosti dokonce ani dost nemiluje svou rodinu, protože je odděluje od pramene lásky (Boha) v den, který byl učiněn pouze k službě Jemu.

Během vaší dnešní kontemplace přemýšlejte nad svou vlastní schopností milovat Pána. Zeptejte se sami sebe, jestli milujete Hospodina tak, jak jste schopní. Pak s Ním pohovořte. Zeptejte se Ho, jak Jej můžete lépe milovat. Sepište si závěry tohoto rozhovoru a rozhodněte se milovat Pána, jak nejvíce jste schopni.

49 Den 49 - LÁSKA K BLIŽNÍMU VYŽADUJE AKCI

Jste v drsné hornaté poušti na úpatí hory Sinaj

Ve svých rukou držíte plán svobody: modlitba, askeze a bratrství. Stále je před námi mnoho práce. Nové zvyky vyžadují dostatek času (značný čas), aby se vytvořily.

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Ctěte svou svatou hodinu
2. Běžte ke zdroji
3. Přistupujte k vašemu nočnímu examen zodpovědně
4. Zůstaňte radostní

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 21,1-11

¹Toto jsou právní ustanovení, která jim předložíš: ²Když koupíš hebrejského otroka, bude sloužit šest let; sedmého roku odejde jako propuštěnec bez výkupného. ³Jestliže přišel sám, odejde sám, měl-li ženu, odejde jeho žena s ním. ⁴Jestliže mu dal jeho pán ženu, která mu porodila syny nebo dcery, zůstane žena a její děti u svého pána, a on odejde sám. ⁵Prohlásí-li otrok výslovně: „Zamiloval jsem si svého pána, svou ženu a syny, nechci odejít jako propuštěnec,“ ⁶přivede ho jeho pán před Boha, totiž přivede ho ke dveřím nebo k veřejím, probodne mu ucho šídlem a on zůstane provždy jeho otrokem. ⁷Když někdo prodá svou dceru za otrokyni, nebude s ní nakládáno jako s jinými otroky. ⁸Jestliže se znelíbí svému pánu, který si ji vzal za družku, dovolí ji vyplatit, ale nemá právo prodat ji cizímu lidu a naložit s ní věrolomně. ⁹Jestliže ji dal za družku svému synovi, bude s ní jednat podle práva dcer. ¹⁰Jestliže on si vezme ještě jinou, nesmí ji zkrátit na stravě, ošacení a manželském právu. ¹¹Jestliže jí nezajistí tyto tři věci, smí ona odejít bez zaplacení výkupného.

Reflexe

Pro dnešního čtenáře mohou být biblické příkazy ohledně otroků velmi znepokojující. Spíše než házet obvinění na Izraelity (a Bohasamého) z dnešního pohledu zvažte zcela jiné podmínky a kulturu Izraelitů. Život ve starověku byl tak neuvěřitelně těžký, že otroctví bylo často přínosem spíše pro otroka než pro jeho pána. Otroci Izraelitů měli jídlo, přístřeší a ochranu. Boží příkazy týkající se otroctví v dnešním čtení tedy byly zárukou základních lidských práv.

Více než to nám Boží nařízení dnešního čtení poukazují na něco zásadního o Bohu. Bůh se tolik stará o způsob, jakým spolu lidé komunikují. V Novém Zákoně nám Ježíš Kristus

přikazuje „milovat Boha z celého svého srdce“ a „milovat svého bližního jako sám sebe“ (Mk 12,30-31).

Toto pravidlo je zásadní, ale vnímáte ji ve svém každodenním životě? Chováte se ke své ženě nebo spolufarníkům láskyplně a s úctou? Vidíte potřeby svých dětí? Ctíte svého otce i matku, zejména ve stáří? Chováte se jako gentleman v práci, na sedadle řidiče, i v soutěžních sportech? Posloucháte svého šéfa, učitele, faráře, biskupa? Berete odpovědnost za lidi kolem vás, ve vašem okolí či ve městě? A nakonec, podporujete aktivně své bratry v Exodu, zejména svou kotvu? Cítí vaši bratři, že se na vás mohou spolehnout a mít ve vás oporu?

Je tu mnoho, za co se zde můžete modlit. Nechte Pána, aby přišel do vaší sebereflexe.

Úkony (ukazatel cesty) pro 8. týden

Místo: Drsná hornatá poušť, úpatí hory Sinaj

Izraelité se utábořili na úpatí hory Sinaj, kde čekají na Boží slovo. Zůstanete zde ještě s Izraelity příští čtyři týdny. Pro vás je to čas obnovy. Čas být v horské poušti čekající na Boží slovo. Budete-li poslouchat pozorně, mnoho dostanete. Budete-li žít prostopáše, poputujete zpět do otroctví, ze kterého jste byli zrovna propuštěni. Přestaňte se dívat na sebe a na dny minulosti. Upřete zrak na drsné hory před vámi. Nechte se mocností skal a výškou vrcholů inspirovat k lepší změně.

1. Stále prahněte po svobodě (mějte stále touhu po vaší svobodě)

Satan si nepřeje, abyste prahli po svobodě. Raději by byl, kdybyste toužili po pohodlí a upadli zpět do otroctví. Po tisíciletí se Satan snažil přesvědčit Boží lid, že Mojžíšovy zákony nám upírají svobodu nebo štěstí. Ať váš anděl strážný řekne Satanovi, že na tento jeho starý trik už neskočíte. Budete-li dodržovat Boží zákony, Boží zákony vás zanechají ve svobodě. Držte se plánu a zůstanete svobodní.

2. Držte se disciplín

Věrně dodržované disciplíny se staly jednoduššími. Disciplíny, u kterých jste podváděli, nebo si je zlehčovali, zůstaly náročné a dráždivé. Nyní na začátku postu je čas zdvojnásobit svoje úsilí. Jestliže se vám dařilo, udržte si to. Pokud jste podváděli, řekněte o tom své kotvě a svému bratrstvu. Rozhodněte se vykonávat všechny disciplíny s láskou k Pánu a čistší touhou po svobodě.

3. Víte, kde je vaše kotva

Je zlomený a ztracený v poušti sledování sportů, sociálních sítí, nebo se opírá o jídlo a pití? Nalezněte jej a v lásce si s ním promluvte. Přiveďte ho zpátky. Dodržujte s ním denní komunikaci. Teď je ta pravá chvíle se s ním zkontaktovat. Bez ohledu na to, jak brzy ráno nebo pozdě večer je, napište mu. Čte-li svá rozjímání, pochopí to.

Modlitba

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Amen.

50 Den 50 - ZVOLIT SI MILOSRDENSTVÍ

Drsná hornatá poušť, úpatí hory Sinaj

Izraelité se utábořili na úpatí hory Sinaj, kde čekají na Boží slovo. Zůstanete zde ještě s Izraelity příští čtyři týdny. Pro vás je to čas obnovy. Čas být v horské poušti čekající na Boží slovo. Budete-li poslouchat pozorně, mnoho dostanete. Budete-li žít prostopášně, poputujete zpět do otroctví, ze kterého jste byli zrovna propuštěni. Přestaňte se dívat na sebe a na dny minulosti. Upřete zrak na drsné hory před vámi. Nechte se mocností skal a výškou vrcholů inspirovat k lepší změně.

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Stále prahnete po svobodě (mějte stále touhu po vaší svobodě)
2. Držte se disciplín
3. Víte, kde je vaše kotva

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 21,12-32

¹²Kdo někoho uhodí a ten zemře, musí zemřít. ¹³Neměl-li to v úmyslu, ale Bůh dopustil, aby to jeho ruka způsobila, určím ti místo, kam se uteče. ¹⁴Když se však někdo opováží lstivě zavraždit svého bližního, vezmeš ho i od mého oltáře, aby zemřel. ¹⁵Kdo uhodí svého otce nebo matku, musí zemřít. ¹⁶Kdo někoho ukradne, ať už jej prodá nebo jej u něho naleznou, musí zemřít. ¹⁷Kdo zlořečí svému otci nebo matce, musí zemřít. ¹⁸Když se muži dostanou do sporu a jeden druhého uhodí kamenem nebo pěstí, ale on nezemře, nýbrž je upoután na lůžko ¹⁹a zase vstane a může vycházet o holi, bude pachatel bez viny; poskytne pouze náhradu za jeho vyřazení z práce a zajistí mu léčení. ²⁰Jestliže někdo uhodí svého otroka nebo otrokyni holí, takže mu zemřou pod rukou, musí být usmrcený pomstěn. ²¹Jestliže však vydrží den či dva, nebude pomstěn, neboť byl jeho majetkem. ²²Když se muži budou rvát a udeří těhotnou ženu, takže potratí, ale nepřijde o život, musí pachatel zaplatit pokutu, jakou mu uloží muž té ženy; odevzdá ji prostřednictvím rozhodčích. ²³Jestliže o život přijde, dáš život za život. ²⁴Oko za oko, zub za zub, ruku za ruku, nohu za nohu, ²⁵spáleninu za spáleninu, modřinu za modřinu, jizvu za jizvu. ²⁶Když někdo udeří do oka svého otroka nebo otrokyni a vyrazí mu je, v náhradu za oko ho propustí na svobodu. ²⁷Jestliže vyrazí zub svému otroku nebo otrokyni, v náhradu za zub ho propustí na svobodu. ²⁸Když býk potrká muže nebo ženu, takže zemřou, musí být býk ukamenován a jeho maso se nesmí jíst; majitel býka však bude bez viny. ²⁹Jestliže však jde o býka trkavého již od dřívějška a jeho majitel byl varován, ale nehlídal ho, a býk usmrtí muže nebo ženu, bude býk ukamenován a také jeho majitel zemře. ³⁰Jestliže mu bude uloženo výkupné, dá jako výplatu za svůj život všechno, co mu bude uloženo. ³¹Jestliže býk potrká syna nebo dceru, bude s ním naloženo podle téhož právního ustanovení. ³²Jestliže býk potrká otroka nebo otrokyni, dá majitel býka třicet šekelů stříbra jejich pánu a býk bude ukamenován.

Reflexe

Po staletí byla tato pasáž, kterou znají křesťané i ateisté, používána k ospravedlnění nesčetných krutých odvetných činů. To je ovšem hluboce chybná interpretace těchto textů. Spíše než vystupňování násilností mají tyto řádky za cíl omezit nebo zcela zabránit násilí.

Namísto čtení tohoto úryvku z pohledu oběti si jej přečtěte tak, jak byl zamýšlen – z pohledu možného agresora. S tím si přečtěte i tu nejznámější část: „Jestliže způsobíte svým jednáním nějakou škodu, potom dáte život za život, oko za oko, zub za zub...“ Tento úryvek je především varováním pro všechny, kteří jsou v pokušení k agresi.

Tato pasáž poskytuje také varování oběti. Omezuje „návratnost“ za chyby a poskytuje směrnici ke spravedlivému. Tím pádem může být tento úryvek chápán jako předzvěst Ježíšova učení, který mluví k oběti přímo: „Slyšeli jste, že bylo řečeno: ‚Oko za oko, zub za zub.‘ Já však vám pravím, abyste se zlým nejednali jako on s vámi; ale kdo tě uhodí do pravé tváře, nastav mu i druhou; a tomu, kdo by se chtěl s tebou soudit o košili, nech i svůj plášť. Kdo tě donutí k službě na jednu míli, jdi s ním dvě,“ (Mt 5,38-41). Dokonce i spravedlnost povolená v Knize Exodus je v Božích očích méně žádoucí než milosrdenství.

Zamyslete se nad tím, v jakých situacích bojujete zvolit si milosrdenství oproti spravedlnosti. Mohlo by to být v autě, ve frontě do letadla nebo i u vás doma. Předneste to dnes Pánu. Poproste Jež, aby vás naučil, jaký má milosrdenství přínos.

51 Den 51 - SPRAVEDLIVÁ OMLUVA

Drsná hornatá poušť, úpatí hory Sinaj

Izraelité se utábořili na úpatí hory Sinaj, kde čekají na Boží slovo. Zůstanete zde ještě s Izraelity příští čtyři týdny. Pro vás je to čas obnovy. Čas být v horské poušti čekající na Boží slovo. Budete-li poslouchat pozorně, mnoho dostanete. Budete-li žít prostopáše, poputujete zpět do otroctví, ze kterého jste byli zrovna propuštěni. Přestaňte se dívat na sebe a na dny minulosti. Upřete zrak na drsné hory před vámi. Nechte se mocností skal a výškou vrcholů inspirovat k lepší změně.

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Stále prahnete po svobodě (mějte stále touhu po vaší svobodě)
2. Držte se disciplín
3. Víte, kde je vaše kotva

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 21,33-22,6

³³Když někdo odkryje nebo vyhloubí studnu a nepřikryje ji, takže do ní spadne býk nebo osel, ¹Jestliže je zloděj přistižen při vloupání a je zbit, takže zemře, nebude lpět krev na tom, kdo ho ubil. ²Jestliže se to však stane po východu slunce, krev na něm bude lpět. Zloděj musí poskytnout plnou náhradu. Jestliže nic nemá, bude prodán za hodnotu ukradeného. ³Jestliže se u něho vsutku nalezne to, co ukradl, živé, ať je to býk či osel nebo ovce, poskytne dvojnásobnou náhradu. ⁴Když někdo nechá spást cizí pole nebo vinici tím, že pustí svůj dobytek, aby se pásł na jiném poli, poskytne náhradu z nejlepšého, co je na jeho poli a na jeho vinici. ⁵Když vypukne oheň a zachvátí trní a sežehne požaté nebo ještě stojící obilí nebo pole, poskytne ten, kdo požár zavínil, plnou náhradu. ⁶Když někdo svěří svému bližnímu k opatrování stříbro nebo předměty a ty budou z domu toho muže ukradeny, poskytne zloděj, bude-li přistižen, dvojnásobnou náhradu.

Reflexe

Spravedlnost je definována jako „vracet člověku jeho dluh“. S tímto vědomím si uvědomme dvě důležité věci: Zaprvé, tento úryvek omezuje výši odškodnění pro osobu, která utrpěla ztrátu. Jinými slovy to znamená, že člověk, který utrpěl nějakou škodu, nemohl požadovat nespravedlivou restituci. Zadruhé, vinná strana je povinna udělit spravedlivé odškodnění každému, kdo byl poškozen. Pro člověka 21. století to znamená, že pokud jsme někomu nějak ublížili, bude od nás požadováno, abychom k stížnostem přistupovali poctivě a spravedlivě.

Uprostřed chaotického a zaneprázdněného života je pravděpodobné, že aniž bychom chtěli, ublížili jsme ostatním (ať už rodičům, sourozencům, choti, dětem, spolufarníkům, přátelům, nebo kolegům). Musíme se snažit být s nimi spravedlivě usmířeni. Tak jako je naše smíření s Bohem skrze svátost smíření nutné pro naši úplnou svobodu, tak je to i s našimi blízkými.

Ve vaší dnešní svaté hodině si vzpomeňte na někoho, komu dlužíte omluvu. Předneste to Pánu a hledejte Jeho vůli. Nehledě na to, kolik odvahy budete potřebovat na splnění Boží vůle, vězte, že Bůh vám dá dost své milosti na to, abyste Jeho vůli vykonali.

(Pokud se zdá, že žádost obdržená od Pána by mohla otevřením starých ran způsobit škodu, vyhledejte radu. Zeptejte se svých bratří na jejich názor nebo to předneste svému duchovnímu vůdci. Rada je velkým darem, který jsme dostali jako členové Těla Kristova. Pomáhá nám zjistit, jestli slova, která dostaneme v modlitbě, jsou opravdu od Pána.)

52 Den 52 - MILOVAT CIZINCE

Drsná hornatá poušť, úpatí hory Sinaj

Izraelité se utábořili na úpatí hory Sinaj, kde čekají na Boží slovo. Zůstanete zde ještě s Izraelity příští čtyři týdny. Pro vás je to čas obnovy. Čas být v horské poušti čekající na Boží slovo. Budete-li poslouchat pozorně, mnoho dostanete. Budete-li žít prostopášně, poputujete zpět do otroctví, ze kterého jste byli zrovna propuštěni. Přestaňte se dívat na sebe a na dny minulosti. Upřete zrak na drsné hory před vámi. Nechte se mocností skal a výškou vrcholů inspirovat k lepší změně.

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Stále prahnete po svobodě (mějte stále touhu po vaší svobodě)
2. Držte se disciplín
3. Víte, kde je vaše kotva

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 22,7-23,9

⁷Jestliže zloděj nebude přistižen, bude majitel toho domu předveden před Boha, zda sám nevztáhl ruku po výtěžku práce svého bližního. ⁸Ve všech majetkových přestupcích, ať jde o býka, osla, ovci, plášť či cokoli ztraceného, o čem někdo řekne: „To je ono,“ přijde záležitost obou před Boha; koho Bůh označí jako svévolníka, ten poskytne svému bližnímu dvojnásobnou náhradu. ⁹Když někdo někomu svěří do opatrování osla, býka, ovci nebo jakékoli dobytče a ono pojde nebo utrpí úraz nebo bude odehnáno, aniž to kdo viděl, ¹⁰rozhodne mezi oběma přísaha při Hospodinu, že nevztáhl ruku po výtěžku práce svého bližního; majitel zvířete to přijme a druhý nemusí poskytnout náhradu. ¹¹Jestliže mu však bylo skutečně ukradeno, poskytne majiteli náhradu. ¹²Jestliže bylo vskutku rozsápáno, přinese je na svědectví; za rozsápané náhradu poskytovat nebude. ¹³Když si někdo vyžádá od svého bližního dobytče a ono utrpí úraz nebo uhynie, poskytne plnou náhradu, nebyl-li majitel přítomen. ¹⁴Jestliže majitel byl přítomen, nemusí poskytnout náhradu; jde-li o námezdného dělníka, jde škoda na vrub jeho mzdy. ¹⁵Když někdo svede pannu, která nebyla zasnoubena, a vyspí se s ní, vezme si ji za ženu a dá za ni plné věno. ¹⁶Jestliže by se její otec rozhodně zdráhal mu ji dát, zaplatí svůdce obnos ve výši věna panen. ¹⁷Čarodějníci nenecháš naživu. ¹⁸Kdokoli by obcoval s dobytčetem, musí zemřít. ¹⁹Kdo by obětoval bohům a ne samotnému Hospodinu, propadne klatbě. ²⁰Hostu nebudeš škodit ani ho utlačovat, neboť i vy jste byli hosty v egyptské zemi. ²¹Žádnou vdovu a sirotka nebudete utiskovat. ²²Jestliže je přece budeš utiskovat a oni budou ke mně úpět, jistě jejich úpění vyslyším. ²³Vzplanu hněvem a pobiji vás mečem, takže z vašich žen budou vdovy a z vašich synů sirotci. ²⁴Jestliže půjčíš stříbro

někomu z mého lidu, zchudlému, který je s tebou, nebudeš se k němu chovat jako lichvář, neuložíš mu úrok. ²⁵Jestliže se rozhodneš vzít do zástavy plášť svého bližního, do západu slunce mu jej vrátíš, ²⁶neboť jeho plášť, kterým si chrání tělo, je jeho jedinou přikrývkou. V čem by spal? Stane se, že bude ke mně úpět a já ho vyslyším, poněvadž jsem milostivý. ²⁷Nebudeš zlořečit Bohu ani nebudeš proklínat předáka ve svém lidu. ²⁸Neopozdíš se s dárkami z hojnosti svých úrod a vylišované šťávy svých hroznů a oliv. Dáš mi prvorozeného ze svých synů. ²⁹Se svým skotem a bravem naložíš tak, že zůstane sedm dní u matky, osmého dne jej dáš mně. ³⁰Buďte mými muži svatými. Maso zvířete rozsápaného na poli nebudete jíst, hodíte je psovi. ¹Nebudeš šířit falešnou pověst. Nespráhneš se se svévolníkem, aby ses stal zlovolným svědkem. ²Nepřidáš se k většině, páchá-li zlo. Nebudeš vypovídat ve sporu s ohledem na většinu a převracet právo. ³Ani nemajetnému nebudeš v jeho sporu nadržovat. ⁴Když narazíš na býka svého nepřítele nebo na jeho zatoulaného osla, musíš mu jej vrátit. ⁵Když uvidíš, že osel toho, kdo tě nenávidí, klesá pod svým břemenem, zanecháš ho snad, aniž ho vyprostíš? Spolu s ním ho vyprostíš. ⁶Nebudeš převracet právo ubožáka v jeho sporu. ⁷Buď dalek každého podvodu; nepřipustíš, aby byl zabit nevinný a spravedlivý, neboť svévolníka neospravedlním. ⁸Nebudeš brát úplatek, neboť úplatek oslepuje i ty, kdo mají oči otevřené, a vede k překrucování záležitostí spravedlivých. ⁹Nebudeš utlačovat hosta; víte přece, jak bývá hostu v duši, neboť jste byli hosty v egyptské zemi.

Reflexe

Zákony uvedené v této části by měli vyvolat nějakou sebereflexi. Pokud vám při čtení těchto zákonů nějaký vyvstal, přečtěte si jej znovu. Poté to předneste Pánu. Požádejte Ho, aby vám objasnil, proč vám zrovna tento zákon vyvstává, a buďte otevřeni rozhovoru – možná dlouho odkládanému – který by mohl vzniknout.

Pokud vám žádný z těchto zákonů nijakým způsobem nevyvstává, zamyslete se nad tím posledním, týkajícím se útluu cizinců (hostů). Jaký máte ve svém životě postoj k útluu „cizinců“, k lidem, kteří nejsou jako vy, kteří vás obtěžují nebo jsou vám nepříjemní? Tento postoj k útluu může zahrnovat aroganci, nadřazenost nebo nepřívětivého ducha. Zaměřte se na jeden konkrétní příklad a svěřte to Pánu. Potom Ho poproste, aby vám ukázal, jak takové lidi milovat.

53 Den 53 - ODPOČINOUT SI A OSLAVOVAT

Drsná hornatá poušť, úpatí hory Sinaj

Izraelité se utábořili na úpatí hory Sinaj, kde čekají na Boží slovo. Zůstanete zde ještě s Izraelity příští čtyři týdny. Pro vás je to čas obnovy. Čas být v horské poušti čekající na Boží slovo. Budete-li poslouchat pozorně, mnoho dostanete. Budete-li žít prostopášně, poputujete zpět do otroctví, ze kterého jste byli zrovna propuštěni. Přestaňte se dívat na sebe a na dny minulosti. Upřete zrak na drsné hory před vámi. Nechte se mocností skal a výškou vrcholů inspirovat k lepší změně.

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Stále prahnete po svobodě (mějte stále touhu po vaší svobodě)
2. Držte se disciplín
3. Víte, kde je vaše kotva

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 23,10-19

¹⁰Po šest let budeš osévat svou zemi a sklízet z ní úrodu. ¹¹Sedmého roku ji necháš ležet ladem. Nebudeš ji obdělávat, aby jedli ubožáci z tvého lidu, a co zbude, spase polní zvěř. Tak naložíš i se svou vinicí a se svým olivovím. ¹²Po šest dnů budeš konat svou práci, ale sedmého dne přestaneš, aby odpočinul tvůj býk i osel a aby si mohl oddechnout syn tvé otrokyně i host. ¹³Na všechno, co jsem vám řekl, budete bedlivě dbát. Jméno jiného boha nebudete připomínat; ať je není slyšet z tvých úst. ¹⁴Tříkrát v roce budeš slavit mé slavnosti : ¹⁵Budeš zachovávat slavnost nekvašených chlebů. Po sedm dní budeš jíst nekvašené chleby, jak jsem ti přikázal, a to v určený čas měsíce ábíbu (to je měsíce klasů), neboť tehdy jsi vyšel z Egypta. Nikdo se neukáže před mou tváří s prázdnou. ¹⁶Budeš zachovávat též slavnost žně, prvních snopků z výtěžku toho, co jsi zasal na poli, a slavnost sklizně plodin na konci roku, kdy sklízíš z pole výsledek své práce. ¹⁷Tříkrát v roce se ukáže každý, kdo je mužského pohlaví, před Pánem Hospodinem. ¹⁸Nebudeš obětovat dobytče tak, aby krev mého obětního hodu vytekla na něco kvašeného. Nebudeš přechovávat tuk z mé slavnosti přes noc až do rána. ¹⁹Prvotiny raných plodů své role přineseš do domu Hospodina, svého Boha. Nebudeš vařit kůzle v mléku jeho matky.

Reflexe

Dnes Hospodin přikazuje Izraelitům (a nám) odpočívat a oslavovat. Tento příkaz nám ukazuje Boží laskavou touhu po našem dobru. Bůh ví o naší náchylnosti k otroctví. Udělením

času pro odpočinek a slavení nám dává možnost odpočinout v Něm a chválit Ho. Dnešní čtení nám ukazuje, že Bůh se nestará pouze o to, abychom slavili, ale říká nám také, kdy máme slavit.

Jako křesťanům nám Církev říká, abychom odpočívali od práce ve dnech přikázaných slavností a v den Páně (viz KKC 2185). Církev praktikuje sobotní večer, čas Kristova vzkříšení, v neděli jako den Páně. Mezitím nás svět pokouší skrze „světský šabat“, od pátku večer skrze celou sobotu. Tento alternativní čas odpočinku není časem slavení Pána, ale nás samotných; je to doba, kdy často padáme ve zvyk oslavovat místo neděle.

Obvykle oslavujeme v pátek a sobotu, což nás mimo jiné vede k odkládání práce na neděli. Tak sepravý den odpočinku a chvály odsune kvůli věcem, které musíme udělat.

Zastavte se a zeptejte se sami sebe: Proč tyto věci musíme udělat, když je jasná neděle? Který pán je pro nás důležitější, ten neexistující, který říká, že tyto věci nemůžou počkat do pondělka, nebo Bůh, který nás miluje ve své podstatě? Zeptejme se způsobem, který nemusíme chtít slyšet: Jsme ochotni hřešit (obrátit se vědomě zády k Bohu), abychom tyto věci udělali, místo toho, abychom odpočívali a věnovali tento čas chválení Boha? Skutečnost je často taková, že tyto věci mohou do pondělka počkat – nebo měly být udělány v pátek nebo v sobotu, kdy jsme možná oslavovali světský šabat.

Tato nesnáze dokazuje naši potřebu dne Páně a slavností, abychom měli možnost upřednostnit Boha před prací. Bůh nás chce svobodné. Chce, abychom byli schopni odpočívat. Zákony, které nám dává, jsou tu pro naše dobro.

Rozčiluje vás důraz na odpočinek, slavení a volný čas v den Páně? Pokud ano, ve vaší svaté hodině dnes popřemýšlejte nad tím, proč to může být směšné. Potom to přednešte Bohu a dovolte Mu, aby k vám s láskou mluvil pravdu.

Na druhou stranu, pokud jste nadšeni, že můžete přeměnit svou neděli a dny slavností k tomu, abyste lépe milovali a sloužili Bohu, vzdejte Mu díky. Pak si udělejte čas, abyste pohovořili s Pánem o tom, jak pro Něj můžete v těchto dnech žít svobodněji.

54 Den 54 - PŘÍTOMNOST ANDĚLŮ

Drsná hornatá poušť, úpatí hory Sinaj

Izraelité se utábořili na úpatí hory Sinaj, kde čekají na Boží slovo. Zůstanete zde ještě s Izraelity příští čtyři týdny. Pro vás je to čas obnovy. Čas být v horské poušti čekající na Boží slovo. Budete-li poslouchat pozorně, mnoho dostanete. Budete-li žít prostopázně, poputujete zpět do otroctví, ze kterého jste byli zrovna propuštěni. Přestaňte se dívat na sebe a na dny minulosti. Upřete zrak na drsné hory před vámi. Nechte se mocností skal a výškou vrcholů inspirovat k lepší změně.

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Stále prahnete po svobodě (mějte stále touhu po vaší svobodě)
2. Držte se disciplín
3. Víte, kde je vaše kotva

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého . . . Otče náš. . . Amen

Čtení na den

Exodus 23,20-33

²⁰Hle, posílám před tebou posla, aby tě opatroval na cestě a aby tě uvedl na místo, které jsem připravil. ²¹Měj se před ním na pozoru a poslouvej ho, nevzdoruj mu, neboť přestupky vám nepromine, poněvadž v něm je mé jméno. ²²Když jej však budeš opravdu poslouchat a činit všechno, co mluvím, stanu se nepřitelem tvých nepřátel a protivníkem tvých protivníků. ²³Můj posel půjde před tebou a uvede tě k Emorejčům, Chetejcům a Perizejcům, ke Kenaancům, Chivejcům a Jebúsejcům, a já je zničím. ²⁴Nebudeš se klanět jejich bohům a nebudeš jim sloužit. Nebudeš se dopouštět toho, co páchají. Úplně je rozmetáš a na kusy roztříštíš jejich posvátné sloupy. ²⁵Budete sloužit Hospodinu, svému Bohu, a on požehná tvému chlebu a tvé vodě. Vzdálím od tebe nemoc; ²⁶ve tvé zemi nebude ženy, která by potratila nebo která by byla neplodná; obdařím tě plností let. ²⁷Pošlu před tebou svou hrůzu a uvedu ve zmatek všechnen lid, k němuž přicházíš; obrátím před tebou všechny tvé nepřátele na útěk. ²⁸Pošlu před tebou děsy, aby před tebou vypudili Chivejce, Kenaance a Chetejce. ²⁹Nevypudím je však před tebou za jeden rok, aby země nezpustla a aby se k tvé škodě nerozmnožila polní zvěř. ³⁰Vypudím je před tebou postupně, dokud se nerozplodíš a nepřevezmeš zemi do dědictví. ³¹A určím tvé pomezí od Rákosového moře až k moři Pelištejců a od pouště až k řece Eufratu. Dám totiž do vašich rukou obyvatele země a vypudíš je před sebou. ³²Nezavřeš smlouvu s nimi nebo s jejich bohy. ³³Nebudou v tvé zemi sídlit, aby tě nesvedli ke hříchu proti mně. Kdybys sloužil jejich bohům, stalo by se ti to léčkou.

Reflexe

V dnešním čtení mluví Bůh o poslu, andělu, poslaném, aby vás „vedl na místo, které jsem připravil“.

Tak jako posílá Pán anděla před Izraelity v jejich Exodu, tak posílá i anděla před vámi. Církev nám říká, že má „každý věřící u sebe anděla jako ochránce a pastýře, aby ho vedl k životu“ (KKC 336). To proto, že se „celý život církve stejně těší z tajemné a mocné pomoci andělů“ (KKC 334). Dnes ve vaší svaté hodině si udělejte čas na to, abyste uvažovali nad přítomností anděla uprostřed vašeho exodu. Tento anděl, obvykle nazývaný andělem strážným, má vhled do okolností vaší spásy. Váš strážný anděl přesně zná vaši cestu do země zaslíbené. Dovedl vás až sem a povede vás až ke svobodě.

Máte-li ve vašem bratrstvu pět až sedm mužů ve vašem bratrstvu, pak máte pět až sedm andělů, kteří jsou přítomní a dohlíží na vaše týdenní setkávání. Tato skutečnost je hluboká. Tak jako mluvíte s Bohem, můžete (a měli byste) mluvit s mocnými anděli, zejména s vaším andělem strážným. Naslouchání a mluvení s vaším strážným andělem budete muset chvíli cvičit, ale výsledek bude stát za to. Popovídejte si s vaším strážným andělem, jako byste hovořili s přítelem. Potom naslouchejte, co má zas on pro vás.

55 Den 55 - SÍLA SMLOUVY

Drsná hornatá poušť, úpatí hory Sinaj

Izraelité se utábořili na úpatí hory Sinaj, kde čekají na Boží slovo. Zůstanete zde ještě s Izraelity příští čtyři týdny. Pro vás je to čas obnovy. Čas být v horské poušti čekající na Boží slovo. Budete-li poslouchat pozorně, mnoho dostanete. Budete-li žít prostopášně, poputujete zpět do otroctví, ze kterého jste byli zrovna propuštěni. Přestaňte se dívat na sebe a na dny minulosti. Upřete zrak na drsné hory před vámi. Nechte se mocností skal a výškou vrcholů inspirovat k lepší změně.

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Stále prahnete po svobodě (mějte stále touhu po vaší svobodě)
2. Držte se disciplín
3. Víte, kde je vaše kotva

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 24,1-11

¹Potom Mojžíšovi řekl: „Vystup k Hospodinu, ty i Áron, Nádab a Abihú a sedmdesát z izraelských starších. Budete se zdálky klanět. ²K Hospodinu přistoupí jen Mojžíš. Ostatní se přibližovat nebudou. Lid nesmí vystoupit vzhůru spolu s ním.“ ³Když Mojžíš přišel nazpět, vypravoval lidu všechna slova Hospodinova a předložil mu všechna právní ustanovení. Všechn lid odpověděl jako jedněmi ústy. Řekli: „Budeme dělat všechno, o čem Hospodin mluvil.“ ⁴Nato Mojžíš zapsal všechna Hospodinova slova. Za časného jitra postavil pod horou oltář a dvanáct posvátných sloupů podle dvanácti izraelských kmenů. ⁵Pak pověřil izraelské mládence, aby přinesli oběti zápalné a obětovali Hospodinu býčky k hodům oběti pokojné. ⁶Mojžíš vzal polovinu krve a vлил ji do mís a druhou polovinou pokropil oltář. ⁷Potom vzal Knihu smlouvy a předčítal lidu. Prohlásili: „Poslušně budeme dělat všechno, o čem Hospodin mluvil.“ ⁸Mojžíš vzal krev, pokropil lid a řekl: „Hle, krev smlouvy, kterou s vámi uzavírá Hospodin na základě všech těchto slov.“ ⁹Pak Mojžíš a Áron, Nádab a Abihú a sedmdesát z izraelských starších vystoupili vzhůru. ¹⁰Uviděli Boha Izraele. Pod jeho nohama bylo cosi jako průzračný safír, jako čisté nebe. ¹¹Ale nevztáhl ruku na nejpřednější z Izraelců, ačkoli uzřeli Boha; i jedli a pili.

Reflexe

Síla oběti popsaná v dnešním čtení o Mojžíšově Smlouvě je úžasná. Akt kropení krví oltáře (znázorňující Boha) a lidu (znázorňující je samotné) je smlouvou přivádějící obě strany. Tento bod je hlavním v dějinách spásy a nesmí být přehlížen. Lid Izraele se zavazuje Bohu.

Ve Starém Zákoně můžeme nalézt pět klíčových smluv. Dnešní smlouva mezi Bohem a Izraelem, známá jako Mojžíšova, je čtvrtá. Smlouva je více než jen dohoda, která může být vyjednána nebo z ní lze vystoupit. Je to směna osob, nerozlučitelné pouto, které přivádí dvě strany blízko k sobě. To, co ve smluvním vztahu patří jedné straně, patří i druhé a naopak. Proto je vstoupení Izraele do smlouvy s Hospodinem tak velkým činem.

Smlouvy jsou stvrzeny krví, která znázorňuje jejich nerozlučitelnou povahu. Pro stranu, která by porušila podmínky smlouvy, by byl osud stejný jako pro obětované zvíře. Boha nelze oklamat. Jeho závazek Izraeli je skutečný a trvalý. Prikazuje, aby náš závazek k Němu byl stejný.

Mojžíšova smlouva spolu s dalšími čtyřmi smlouvami Starého Zákona je naplněna v Kristově umučení, smrti a vzkříšení. Kristus zakládá Novou Smlouvu a volá všechny lidi, aby k ní přistoupili. Stejně jako se Izraelité podíleli na krvi oběti, aby vstoupili do Mojžíšovy smlouvy s Bohem, tak se i my podílíme na krvi Kristovy oběti, abychom vstoupili do Smlouvy Nové. Křest slouží jako náš vstup v Novou Smlouvu, a po křtu pokaždé znovu uzavíráme naši smlouvu s Bohem, když přijímáme Kristovu krev v Eucharistii.

V Nové Smlouvě se Bůh za nás fyzicky vydává. Dává nám možnost získat všechno, co je Jeho – což, pokud se nad tím zamyslíme, je vše, co je. Jak často přicházíme k oltáři, jako by to byl jen volný čas strávený na mši. Přijetí Eucharistie je mnohem víc než to a váže s sebou mnohem víc odpovědnosti.

Když přicházíte k přijetí Eucharistie na mši, dáváte se plně Bohu výměnou za všechno, co je Jeho? Přineste tuto otázku do vaší dnešní svaté hodiny. Zamyslete se nad nesmírností smlouvy, do které vstupujete.

56 Den 56 - OČISTIT SVÉ „PROČ“

Drsná hornatá poušť, úpatí hory Sinaj

Izraelité se utábořili na úpatí hory Sinaj, kde čekají na Boží slovo. Zůstanete zde ještě s Izraelity příští čtyři týdny. Pro vás je to čas obnovy. Čas být v horské poušti čekající na Boží slovo. Budete-li poslouchat pozorně, mnoho dostanete. Budete-li žít prostopáše, poputujete zpět do otroctví, ze kterého jste byli zrovna propuštěni. Přestaňte se dívat na sebe a na dny minulosti. Upřete zrak na drsné hory před vámi. Nechte se mocností skal a výškou vrcholů inspirovat k lepší změně.

Úkony (ukazatelé cesty)

1. Stále prahnete po svobodě (mějte stále touhu po vaší svobodě)
2. Držte se disciplín
3. Víte, kde je vaše kotva

Modlete se, aby Pán osvobodil vás a vaše bratrství.

Modleme se za svobodu všech mužů v exodu, stejně tak, jako se oni modlí za vás.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého ... Otče náš... Amen

Čtení na den

Exodus 24,12-18

¹²Hospodin řekl Mojžíšovi: „Vystup ke mně na horu a pobud' tam. Dám ti kamenné desky – zákon a přikázání, které jsem napsal, abys jim vyučoval.“ ¹³I povstal Mojžíš a Jozue, který mu přisluhoval, a Mojžíš vystoupil na Boží horu. ¹⁴Starším řekl: „Zůstaňte zde, dokud se k vám nevrátíme. Budou tu s vámi Áron a Chúr. Kdo něco má, ať se obrací na ně.“ ¹⁵Mojžíš tedy vystoupil na horu a horu přikryl oblak. ¹⁶A Hospodinova sláva přebývala na hoře Sínaji a oblak ji přikrýval po šest dní. Sedmého dne zavolal Hospodin na Mojžíše zprostřed oblaku. ¹⁷Hospodinova sláva se jevila pohledu Izraelců jako stravující oheň na vrcholku hory. ¹⁸Mojžíš vstoupil doprostřed oblaku. Vystoupil na horu a byl na hoře čtyřicet dní a čtyřicet nocí.

Reflexe

V reakci na dnešní čtení z Písma říká svatý Jak Zlatoústý: „Podívejte se na příklady dobrého chování během půstu. Mojžíš poté, co se postil po čtyřicet dní, byl schopný přijmout desky Zákona.“ Stejně jako pro Mojžíše, i pro nás je připravena odměna za náš půst, dar od Pána. Zůstatně pozorní, běžte se svými bratry závod tak, abyste získali cenu (1 Kor 9,24). Vytrvejte, abyste po tomto čase očisty byli schopni vaši mysl, tělo a duši nechat ovládnout Božím zákonem.

Proč jste zde a následujete tento očistný plán k Bohu? Máte napsané své „proč“, ale co všechna ta nepsaná, podvědomá „proč“, které s sebou vláčíte? Co bylo vlastně důvodem

pro vstup do tohoto duchovního cvičení? Bylo to ze sobeckých důvodů? Bylo to proto, že vás k tomu někdo donutil? Bylo to proto, že máte rádi velké výzvy? Bylo to kvůli vaší pýše? Vaše důvody by již měly být očištěny. Vaše důvody by měly více souznít s tím, který jste si na začátku napsali. Uvědomte si s vděčností k Bohu toto očištění, a tuto vděčnost pak použijte k pohonu vpřed.